
HIN
DÝRMÆETA
PERLA

HIN
DÝRMÆTA
PERLA

ÚRVAL OPINBERANA,
ÞÝÐINGA OG FRÁSAGNA
JOSEPHS SMITH

FYRSTA SPÁMANNS, SJÁANDA OG OPINBERARA
KIRKJU JESÚ KRISTS
HINNA SÍÐARI DAGA HEILÖGU

EFNI

Formáli	v
Móse	1
Abraham.	30
Myndeftirlíking 1	30
Myndeftirlíking 2	38
Myndeftirlíking 3	43
Joseph Smith — Matteus	47
Joseph Smith — Saga	51
Trúaratriðin	67

FORMÁLI

Hin dýrmæta perla er úrval af völdu efni varðandi mörg mikilvæg trúaratriði og kenningar Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu. Efni þetta var þýtt og gefið út af spámanninum Joseph Smith og meirihlutinn birtist í tímaritum kirkjunnar á hans dögum.

Fyrsta safnritið undir heitinu Hin dýrmæta perla gerði öldungur Franklin D. Richards árið 1851, en hann var þá í ráði hinna tólf og forseti breska trúboðsins. Tilgangurinn var að skapa greiðari aðgang að nokkrum mikilvægum atriðum, sem hlotið höfðu takmarkaða útbreiðslu á tímum Josephs Smith. Þegar meðlimafjöldi kirkjunnar jókst um alla Evrópu og Ameríku, þurftu þessi atriði að vera tiltæk. Hin dýrmæta perla var mikið notuð og varð þar af leiðandi eitt af höfuðritum kirkjunnar samkvæmt ákvörðun Æðsta forsætisráðsins og aðalráðstefnunnar í Salt Lake City 10. október 1880.

Nokkrar endurbætur hafa verið gerðar á efni bókarinnar, samkvæmt þörfum kirkjunnar. Árið 1878 var hluta af bók Móse, sem ekki birtist í fyrstu útgáfunni, bætt við. Árið 1902 var ákveðnu efni úr Hinni dýrmætu perlu, sem einnig er í Kenningu og sáttmálum, sleppt. Efninu var skipt í kapitula og vers, með neðanmálstilvísunum, árið 1902. Fyrsta útgáfan með tveggja dálka blaðsiðum ásamt efnislykli kom út árið 1902. Engar aðrar breytingar voru gerðar fram að apríl 1976, þegar tveimur opinberunum var bætt við. Árið 1979 voru þessar opinberanir fluttar úr Hinni dýrmætu perlu og settar í Kenningu og sáttmála, en þar birtast þær nú sem 137. og 138. kafli. Í núverandi útgáfu hafa nokkrar breytingar verið gerðar til að samræma textann við frumskjöl.

Hér á eftir er stutt yfirlit yfir núverandi innihald bókarinnar:

1. *Úrval úr Bók Móse*. Útdráttur úr 1. Mósebók eftir þýðingu Josephs Smith á Biblíunni, sem hann hóf í júní 1830.
2. *Bók Abrahams*. Innblásin þýðing á ritum Abrahams. Joseph Smith hóf þýðingu þeirra árið 1835 eftir að hafa áskotnast nokkur egyptsk papýrusrit. Þýðingin birtist í hlutum í *Times and Seasons* [Tímar og tíðir], fyrst 1. mars 1842, í Nauvoo, Illinois.
3. *Joseph Smith — Matteus*. Útdráttur úr vitnisburði Matteusar í þýðingu Josephs Smith á Biblíunni (sjá Kenningu og sáttmála 45:60–61 varðandi þá guðlegu áminningu, að hefja þýðingu á Nýja testamentinu).
4. *Joseph Smith — Saga*. Ágrip af opinberum vitnisburði og sögu Josephs Smith, sem hann og ritarar hans skrifuðu á árunum

1838–1839 og birtist í hlutum í *Times and Seasons* í Nauvoo, Illinois, fyrst 15. mars 1842.

5. *Trúaratriði Kirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu*. Yfirlýsing Josephs Smith, sem birtist í *Times and Seasons* 1. mars 1842, með ágrípi af sögu kirkjunnar, almennt þekkt sem Wentworth-bréfið.

ÚRVAL ÚR BÓK MÓSE

Útdráttur úr þýðingu Biblíunnar eins og opinberað var spámanninum
Joseph Smith í júní 1830 — febrúar 1831.

1. KAPÍTULI (Júní 1830)

*Guð opinberar sig Móse — Móse um-
myndast — Hann stendur andspænis
Satan — Móse sér marga byggða
heima — Sonurinn skapaði óteljandi
heima — Verk Guðs og dýrð er að
gjöra ódauðleika og eilíft líf mannsins
að veruleika.*

ORÐ Guðs, sem hann ^amælti til
^bMóse, þegar Móse var hrif-
inn upp á fjall eitt, afar hátt.

2 Og hann ^asá Guð ^baugliti til aug-
litis og talaði við hann, og ^cdýrð
Guðs var yfir Móse. Þess vegna fékk
Móse ^astaðist návist hans —

3 Og Guð talaði til Móse og
sagði: Sjá, ég er Drottinn Guð
^aalmáttugur, og ^bÓendanlegur er
nafn mitt, því að ég er án upphafs
daganna eða loka áranna. Og er
það ekki óendanlegt?

4 Og sjá, þú ert sonur minn. ^aLít
þess vegna og ég mun sýna þér

verk ^bhanda minna, en ekki öll,
því að ^cverk mín eru ^dóendanleg,
og svo eru einnig ^eorð mín, því að
þau taka aldrei enda.

5 Þess vegna getur enginn maður
séð öll verk mín, nema hann sjái
alla dýrð mína, og enginn maður
getur litið alla dýrð mína og eftir
sem áður lifað í holdinu á jörðunni.

6 Og ég ætla þér verk að vinna,
sonur minn Móse, og þú ert í ^alík-
ingu míns ^beingetna. Og minn
eingetni er og verður ^cfrelsarinn,
því að hann er fullur ^dnáðar og
^esannleika. En ^fenginn Guð er auk
mín, og allt er mér nálægt, því að
ég ^gþekki það allt.

7 Og sjá, þetta eitt sýni ég þér nú,
Móse, sonur minn, því að þú ert í
heiminum, og nú sýni ég þér það.

8 Og svo bar við, að Móse leit og
sá ^aheiminn, sem hann var skap-
aður í. Og Móse ^bleit heiminn og
endimörk hans og öll mannanna
börn, sem eru og voru sköpuð.

- 1 *a* Al 12:30;
HDP Móse 1:42.
b LR Móse.
2 *a* 2 Mós 3:6; 33:11;
ÞJS 2 Mós 33:20, 23
(Viðauki);
Jóh 1:18; 6:46;
Et 3:6-16;
HDP Móse 1:11.
b 4 Mós 12:6-8;
5 Mós 34:10;
K&S 17:1.
c 5 Mós 5:24;
HDP Móse 1:13-14, 25.
LR Dýrð.

- d* LR Ummyndun.
3 *a* Op 11:17; 19:6;
1 Ne 1:14;
K&S 121:4.
LR Guð, guðdómur.
b Jes 63:16; K&S 19:9-12;
HDP Móse 7:35.
LR Óendanlegur.
4 *a* HDP Móse 7:4.
b HDP Móse 7:32, 35-37.
c Sálm 40:5;
K&S 76:114.
d Sálm 111:7-8;
HDP Móse 1:38.
e 2 Ne 9:16; K&S 1:37-39.

- LR Orð Guðs.
6 *a* 1 Mós 1:26; Et 3:14-15;
HDP Móse 1:13-16.
b LR Eingetinn.
c LR Frelsari.
d Jóh 1:14, 17;
Al 13:9. LR Náð.
e HDP Móse 5:7.
f 1 Kon 8:60;
Jes 45:5-18, 21-22.
g 1 Ne 9:6; 2 Ne 9:20;
Al 18:32; K&S 38:1-2.
LR Alvitur.
8 *a* HDP Móse 2:1.
b HDP Móse 1:27.

Og ‘undrun hans og furða yfir því var mikil.

9 Og návist Guðs hvarf Móse, svo að dýrð hans var ekki yfir honum, og Móse var einn eftir. Og þegar hann var einn orðinn, féll hann til jarðar.

10 Og svo bar við, að margar stundir liðu, þar til Móse fékk aftur náttúrlegan og mannlegan “styrk sinn, og hann sagði við sjálfan sig: Af þessu veit ég, að maðurinn er ^bekkert, en það hafði ég aldrei talið.

11 En nú hafa augu mín séð “Guð, en ekki ^bnáttúrleg augu mín, heldur andleg augu mín, því að náttúrleg augu mín gætu aldrei hafa litið hann, því að ég hefði ‘visnað upp og ^ddáið í návist hans, en dýrð hans var yfir mér og ég sá ‘ásjónu hans, því að ég ^fummyndaðist frammi fyrir honum.

12 Og svo bar við, að þegar Móse hafði mælt þessi orð, sjá, þá kom “Satan og ^bfreistaði hans og sagði: Móse, mannssonur, tigna þú mig.

13 Og svo bar við, að Móse leit á Satan og sagði: Hver ert þú? Því að sjá, ég er “sonur Guðs, í líkingu hans eingetna, og hvar er dýrð þín, að mér beri að tigna þig?

14 Því að sjá, ég gat ekki litið Guð nema dýrð hans kæmi yfir mig, og ég væri “ummyndaður

frammi fyrir honum. En þig get ég litið sem náttúrlegur maður. Er ekki vissulega svo?

15 Blessað sé nafn Guðs míns, því að andi hans hefur ekki að fullu horfið frá mér, eða hvar er annars dýrð þín, því að hún er mér myrkur? Og ég get dæmt milli þín og Guðs, því að Guð sagði við mig: “Tigna Guð, því að honum einum skalt þú ^bþjóna.

16 Vík burt héðan Satan, ekki skalt þú blekkja mig, því að Guð sagði við mig: Þú ert í “líkingu míns eingetna.

17 Og hann gaf mér einnig boð-orð, þegar hann kallaði mig frá brennandi “runnanum og sagði: ^bÁkalla Guð í nafni míns eingetna og tigna mig.

18 Og enn sagði Móse: Ég hætti ekki að ákalla Guð, ég hef fleira að spyrja hann um, því að dýrð hans hefur verið yfir mér, og fyrir því get ég dæmt milli hans og þín. Vík burt héðan, Satan.

19 Og þegar Móse hafði nú mælt þessi orð, hrópaði Satan hárrí röddu og æddi um jörðina og bauð og sagði: Ég er hinn “eingetni, tigna þú mig.

20 Og svo bar við, að mikill ótti greip Móse og við þann ótta sá hann beiskju “vítis. Engu að síður hlaut hann styrk við að ^bákalla

8c Sálm 8:3–4.

10a Dan 10:8, 17;

1 Ne 17:47; Al 27:17;

JS — S 1:20.

b Dan 4:35; He 12:7.

11a LR Guð, guðdómur.

b K&S 67:10–13;

HDP Móse 6:36.

c 2 Mós 19:21.

d 2 Mós 20:19.

e 1 Mós 32:30;

HDP Móse 7:4.

f Matt 17:1–8.

LR Ummyndun.

12a HDP Móse 4:1–4.

LR Djöfull.

b HDP Móse 6:49.

LR Freista, freisting.

13a Sálm 82:6; Hebr 12:9;

1 Jóh 3:2.

14a LR Ummyndun.

15a Matt 4:10.

LR Tilbeiðsla.

b 1 Sam 7:3; 3 Ne 13:24.

16a HDP Móse 1:6.

17a 2 Mós 3:2.

b HDP Móse 5:8.

19a Matt 24:4–5.

20a LR Helja.

b JS — S 1:15–16. LR Bæn.

Guð og hann bauð og sagði: Vík burt frá mér Satan, því að aðeins þann eina Guð vil ég tigna, sem er Guð dýrðarinnar.

21 Og nú tók „Satan að titra og jörðin skalf og Móse fékk styrk og ákallaði Guð og sagði: Í nafni hins eingetna, vík burt héðan Satan.

22 Og svo bar við, að Satan hrópaði hárrí röddu með gráti og kveini og „gnístran tanna. Og hann fór burt, já, úr návist Móse, svo að hann sá hann ekki.

23 Og um þetta bar Móse vitni, en vegna ranglætis er það ekki meðal mannanna barna.

24 Og svo bar við, að þegar Satan var horfinn úr návist Móse, hóf Móse augu sín til himins, fylltur „heilögum anda, sem ber vitni um föðurinn og soninn —

25 Og er hann ákallaði nafn Guðs, leit hann enn dýrð hans, því að hún var yfir honum. Og hann heyrði rödd er sagði: Blessaður ert þú Móse, því að ég, hinn almáttugi, hef útvalið þig, og styrkur þinn skal verða meiri en styrkur margra „vatna, því að þau skulu hlýða ^bboði þínu sem værir þú ^cGuð.

26 Og tak eftir, ég er með þér, já, allt til hinsta dags þíns, því að þú munt ^aleysa þjóð mína úr ^bánaud, já, ^cÍsrael mína ^dútvöldu.

27 Og svo bar við, að á meðan röddin hljómaði enn, leit Móse í kringum sig og „sá jörðina, já, alla jörðina. Og enginn blettur hennar var hulinn sjónum hans, og hann greindi hana með anda Guðs.

28 Og hann sá einnig íbúa hennar, og engin sála var hulin augum hans. Og hann greindi þá með anda Guðs, og fjöldi þeirra var mikill, já, óteljandi eins og sandkornin á ströndinni.

29 Og hann sá mörg lönd, og sérhvert land nefndist „jörð og íbúar voru á yfirborði þeirra.

30 Og svo bar við, að Móse ákallaði Guð og sagði: Seg mér, ég bið þig, hvers vegna þetta er svo og með hverju þú hefur skapað það?

31 Og sjá, dýrð Drottins var yfir Móse, svo að Móse stóð í návist Guðs og talaði við hann „augliti til auglitis. Og Drottinn Guð mælti við Móse: Í eigin ^btilgangi hef ég skapað þetta. Hér er viska og hún verður kyrr hjá mér.

32 Og ég hef skapað það með „orði krafts míns, sem er minn eingetni sonur, fullur ^bnáðar og ^csannleika.

33 Og ótal ^aheima hef ég ^bskapað og ég skapaði þá einnig í eigin tilgangi, og ég skapaði

21a LR Djöfull.

22a Matt 13:41–42;
Mósía 16:1–3.

24a LR Heilagur andi.

25a 2 Mós 14:21–22.

b LR Kraftur; Prestdæmi.

c 2 Mós 4:16.

26a 2 Mós 3:7–12.

b 1 Ne 17:23–25.

c 1 Kon 8:51–53.

LR Ísrael.

d LR Útvalinn.

27a K&S 88:47;
HDP Móse 1:8.

LR Sýn.

29a LR Jörð.

31a 5 Mós 5:4;

HDP Móse 1:11.

b Jes 45:17–18;

2 Ne 2:14–15.

32a Jóh 1:1–4, 14;

Hebr 1:1–3;

Op 19:13; Jakob 4:9;
HDP Móse 2:1, 5.

LR Jesús Kristur.

b Sálm 19:1;

HDP Móse 5:7–8.

LR Náð.

c LR Sannleikur.

33a Sálm 8:3–4;

K&S 76:24;

HDP Móse 7:29–30.

b LR Skapa, sköpun.

þá með syninum, sem er minn ‘eingetni.

34 Og “fyrsta mann allra manna hef ég kallað ^bAdam, sem er ‘margir.

35 En ég skýri þér aðeins frá þessari jörð og íbúum hennar. Því að sjá, margir heimar hafa liðið undir lok fyrir orð krafts míns. Og margir eru þeir, sem nú standa, og óteljandi eru þeir mannum. En á öllu hef ég tölu, því að það er mitt og ég “þekki það.

36 Og svo bar við, að Móse talaði til Drottins og sagði: Ver þjóni þínum miskunnsamur, ó Guð, og fræð mig um þessa jörð og íbúa hennar og einnig um himnana, og þá mun þjónn þinn ánægður verða.

37 Og Drottinn Guð talaði til Móse og sagði: “Himnarnir eru margir og maðurinn getur ekki talið þá, en á þeim hef ég tölu, því að þeir eru mínir.

38 Og sem ein jörð mun líða undir lok og himnar hennar, svo mun og önnur koma. Og enginn “endir er á verkum mínum, og ekki heldur á orðum mínum.

39 Því að sjá. Þetta er “verk mitt og ^bdýrð mín — að gjöra ‘ódaudleika og ^deilíft líf mannsins að veruleika.

40 Og nú, Móse, sonur minn, mun ég segja þér frá þessari jörð, sem þú stendur á, og þú skalt “skrá það, sem ég mun mæla.

41 Og á þeim degi, er manna börn meta orð mín einskis og “taka mörg þeirra burt úr þeirri bók, sem þú munt rita, sjá, þá mun ég vekja upp annan þér ^blíkan og “þau munu aftur verða meðal manna barna — meðal allra þeirra, sem trúa munu.

42 (Þessi orð voru “töluð til Móse á fjallinu, en nafn þess mun ekki kunnugt verða meðal manna barna. En nú eru þau töluð til þín. Sýn þau engum nema þeim, sem trúa. Já, vissulega. Amen.)

2. KAPÍTULI

(Júní — október 1830)

Guð skapar himnana og jörðina — Allt lífsform er skapað — Guð gjörir manninn og gefur honum yfirráð yfir öllu öðru.

Og svo bar við, að Drottinn talaði til Móse og sagði: Sjá, ég “opinbera þér það, sem varðar þennan ^bhimin og þessa ‘jörð. Skrá þau orð, sem ég mæli. Ég er upphafið og endirinn, hinn ^dalmáttugi Guð. Með mínum ‘eingetna ^eskapaði ég þetta, já, í upphafi skapaði

33c HDP Móse 1:6.

34a HDP Móse 3:7.

b Abr 1:3. LR Adam.

c HDP Móse 4:26; 6:9.

35a HDP Móse 1:6; 7:36.
LR Alvitur.

37a Abr 4:1. LR Himinn.

38a HDP Móse 1:4.

39a Róm 8:16–17;
2 Ne 2:14–15.

LR Endurlausnaráetlunin.

b LR Dýrð.

c LR Ódaudlegur, ódaudleiki.

d LR Eilíft líf.

40a 2 Ne 29:11–12.

41a 1 Ne 13:23–32;

HDP Móse 1:23.

b 2 Ne 3:7–19.

c 1 Ne 13:32, 39–40;
K&S 9:2.

42a HDP Móse 1:1.

2 1a HDP Móse 1:30, 36.

b LR Himinn.

c HDP Móse 1:8.

d LR Guð, guðdómur —
Guð faðirinn.

e LR Eingetinn.

f LR Skapa, sköpun.

ég himininn og jörðina, sem þú stendur á.

2 Og „jörðin var formlaus og auð, og ég lét myrkur grúfa yfir djúpinu og andi minn sveif yfir vötnunum, því að ég er Guð.

3 Og ég, Guð, sagði: Verði „ljós, og það varð ljós.

4 Og ég, Guð, sá ljósið og það ljós var „gott. Og ég, Guð, greindi ljósið frá myrkrinu.

5 Og ég, Guð, kallaði ljósið dag, en myrkrið kallaði ég nótt. Og með „orði krafts míns gjörði ég þetta, og svo varð sem ég ^bmælti. Og kvöld og morgunn voru hinn fyrsti ^cdagur.

6 Og ég, Guð, sagði enn: Verði „festing milli vatnanna, og svo varð, já, sem ég mælti. Og ég sagði: Lát hana greina vötn frá vötnum. Og það var gjört —

7 Og ég, Guð, gjörði festinguna og greindi „vötnin, já, hin miklu vötn undir festingunni, frá þeim vötnum, sem yfir festingunni voru. Og svo varð, já, sem ég mælti.

8 Og ég, Guð, kallaði festinguna „himin. Og kvöld og morgunn voru hinn annar dagur.

9 Og ég, Guð, sagði: Lát vötnin undir himninum safnast á „einn stað, og svo varð. Og ég, Guð, sagði: Verði þurrlendi, og svo varð.

10 Og ég, Guð, kallaði þurrlendið „jörð, en safn vatnanna kallaði ég sjó. Og ég, Guð, sá, að allt, sem ég hafði gjört, var gott.

11 Og ég, Guð, sagði: Lát jörðina gefa af sér „grös, sáðjurtir og aldintré, og beri aldintrén aldin hvert eftir sinni tegund, og tréð beri aldin með sæði í á jörðunni. Og svo varð, já, sem ég mælti.

12 Og jörðin gaf af sér grös, hver jurt bar sæði eftir sinni tegund og tréð bar aldin með sæði í, eftir sinni tegund. Og ég, Guð, sá, að allt, sem ég hafði gjört, var gott —

13 Og kvöld og morgunn voru hinn þriðji dagur.

14 Og ég, Guð, sagði: Verði ljós á festingu himins, til að greina dag frá nóttu, og séu þau til tákns og marks um árstíðir, daga og ár —

15 Og verði þau ljós á festingu himins til að bera jörðunni birtu. Og svo varð.

16 Og ég, Guð, gjörði tvö stór ljós. Hið stærra „ljós til að ráða degi og hið minna ljós til að ráða nóttu. Og stærra ljósið var sólin og minna ljósið var tunglið. Og stjörnurnar urðu einnig til, já, samkvæmt orði mínu.

17 Og ég, Guð, setti þau á festingu himins til að bera birtu á jörðina —

18 Og sólina til að ráða deginum og tunglið til að ráða nóttunni, og til að greina ljós frá myrkri. Og ég, Guð, sá, að allt, sem ég hafði gjört, var gott —

19 Og kvöld og morgunn voru hinn fjórði dagur.

2a 1 Mós 1:2;
Abr 4:2.

3a K&S 88:6–13.
LR Ljós, ljós Krists.

4a 1 Mós 1:4;
Abr 4:4.

5a HDP Móse 1:32.

b 2 Kor 4:6.
c 1 Mós 1:5.
6a 1 Mós 1:6–8.
7a Abr 4:9–10.
8a LR Himinn.

9a 1 Mós 1:9;
Abr 4:9.

10a LR Jörð.
11a 1 Mós 1:11–12;
Abr 4:11–12.
16a 1 Mós 1:16.

20 Og ég, Guð, sagði: Vötnin verði kvik af lifandi skepnum, og fuglar fljúgi yfir jörðina í opinni festingu himins.

21 Og ég, Guð, skapaði „stórhveli og allar lifandi skepnur, sem hræst og vötnin eru kvik af, eftir þeirra tegund, og alla fleyga fugla eftir þeirra tegund. Og ég, Guð, sá, að allt, sem ég hafði skapað, var gott.

22 Og ég, Guð, blessaði þau og sagði: Frjóvgist og „margfaldist og fyllið vötn sjávar, og fuglum fjölgi á jörðunni —

23 Og kvöld og morgunn voru hinn fimmti dagur.

24 Og ég, Guð, sagði: Jörðin beri lifandi skepnur, hverja eftir sinni tegund, fénað, skriðkvikindi og dýr jarðarinnar, hvert eftir sinni tegund. Og svo varð —

25 Og ég, Guð, gjörði dýr jarðarinnar, hvert eftir sinni tegund, fénaðinn eftir sinni tegund, og öll skriðkvikindi jarðar eftir sinni tegund. Og ég, Guð, sá, að allt þetta var gott.

26 Og ég, Guð, sagði við minn „eingetna, sem með mér var frá upphafi: Vér skulum ^bgjöra mann eftir vorri „mynd, líkan oss, og svo varð. Og ég, Guð, sagði: Þeir skulu ^ddrottna yfir fiskum sjávarins og fuglum loftins og yfir fénaðinum og yfir allri jörðunni og yfir öllum skriðkvikindum, sem skríða á jörðunni.

27 Og ég, „Guð, skapaði manninn í minni mynd, í mynd míns eingetna skapaði ég hann. Karl og konu skapaði ég þau.

28 Og ég, Guð, blessaði þau og sagði við þau: Verið frjósöm, „margfaldist og uppfyllið jörðina og gjörið ykkur hana undirgefna og drottnið yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftins og yfir öllu, sem lifir og hrærist á jörðunni.

29 Og ég, Guð, sagði við manninn: Sjá, ég hef gefið þér hverja sáðjurt, sem á allri jörðunni finnst, og öll tré, sem bera eiga aldin með sæði í — það sé ykkur til „fæðu.

30 Og öllum dýrum og öllum fuglum loftins og öllum skriðkvikindum á jörðu, sem ég gef líf, skulu gefin öll hrein grös og jurtir til fæðu. Og svo varð, já, eins og ég mælti.

31 Og ég, Guð, leit allt, sem ég hafði gjört, og sjá, allt, sem ég hafði gjört, var harla „gott. Og kvöld og morgunn voru hinn ^bsjötti dagur.

3. KAPÍTULI

(Júní — október 1830)

Guð skapaði allt andlega, áður en það var náttúrlega á jörðunni — Hann skapaði manninn, fyrsta holdið, á jörðunni — Konan er meðhjálpar fyrir manninn.

21a 1 Mós 1:21; Abr 4:21.

22a 1 Mós 1:22–25;
Abr 4:22–25.

26a LR Jesús Kristur.

b LR Skapa, sköpun.

c 1 Mós 1:26–27;

HDP Móse 6:8–10;

Abr 4:26–27.

d 1 Mós 1:28;

HDP Móse 5:1;

Abr 4:28.

27a LR Guð, guðdómur.

28a HDP Móse 5:2.

29a 1 Mós 1:29–30;
Abr 4:29–30.

31a 1 Mós 1:31;

K&S 59:16–20.

b 2 Mós 20:11; Abr 4:31.

ÞANNIG voru himinn og jörð ^afullgerð og allur ^bskari þeirra.

2 Og á sjöunda degi lauk ég, Guð, verki mínu og öllu sem ég hafði gjört. Og ég ^ahvíldist hinn ^bsjöunda dag frá öllu verki mínu, og allt var fullgert sem ég hafði gjört, og ég, Guð, sá, að það var gott —

3 Og ég, Guð, ^ablessaði hinn sjöunda dag og helgaði hann, því að á honum hvíldist ég af öllu ^bverki mínu, sem ég, Guð, hafði skapað og gjört.

4 Og sjá, nú segi ég þér, að þetta eru sköpunarstig himins og jarðar, þegar þau voru sköpuð, á þeim degi, þegar ég, Drottinn Guð, gjörði himin og jörð —

5 Og hverja plöntu vallarins, ^aáður en hún var á jörðunni, og hverja jurt vallarins, áður en hún óx. Því að alla hluti, sem ég, Drottinn Guð, hef talað um, ^bskapaði ég ^candlega, áður en þeir urðu náttúrlegir á jörðunni. Því að ég, Drottinn Guð, hafði ekki látið rigna á jörðina. Og ég, Drottinn Guð, hafði ^askapað öll mannanna börn, en ekki enn mann til að yrkja jörðina, því að á ^fhimni ^gskapaði ég þau. En enn var hvorki hold á jörðunni né í vatninu, né heldur í loftinu —

6 En ég, Drottinn Guð, talaði, og

^aþoku lagði upp af jörðunni og vökvaði allt yfirborð jarðar.

7 Og ég, Drottinn Guð, myndaði mann af ^adufti jarðar og blés lífsanda í nasir hans. Og ^bmaðurinn varð lifandi ^csál, hið ^dfyrsta hold á jörðu, sem og fyrsti maðurinn. Engu að síður var allt skapað áður, en andlega var það skapað og gjört, samkvæmt orði mínu.

8 Og ég, Drottinn Guð, gróðursetti aldingarð austan til í ^aEden og setti þar manninn, sem ég hafði myndað.

9 Og ég, Drottinn Guð, lét á náttúrlegan hátt vaxa upp af jörðunni sérhvert tré, sem girnilegt er á að líta fyrir manninn, og maðurinn fékk litið það. Og einnig það varð lifandi sál, því að það varð andlegt þann dag er ég skapaði það, því það er á því sviði, sem ég, Guð, skapaði það á, já, allt, sem ég ætlaði mannum til nota. Og maðurinn sá, að það var gott til fæðu. Og ég, Drottinn Guð, gróðursetti og ^alífsins tré í miðjum aldingarðinum og einnig ^bskilningstré góðs og ills.

10 Og ég, Drottinn Guð, lét fljót renna frá Eden, til að vökva aldingarðinn, og þaðan kvíslaðist það og varð að fjórum ^ahöfuðám.

11 Og ég, Drottinn Guð, nefndi

3 1a LR Skapa, sköpun.

b 1 Mós 2:1; Abr 5:1.

2a 1 Mós 2:2–3;

Abr 5:2–3.

LR Hvíld.

b LR Hvíldardagur.

3a Mósía 13:19.

b 2 Mós 31:14–15.

5a 1 Mós 2:4–5; Abr 5:4–5.

b HDP Móse 6:51.

c K&S 29:31–34;

Abr 3:23.

LR Andleg sköpun.

d LR Andi.

e 1 Mós 2:5.

f LR Himinn.

g LR Maður, menn —

Maður, andabarn

himnesks föður.

6a 1 Mós 2:6.

7a 1 Mós 2:7;

HDP Móse 4:25; 6:59;

Abr 5:7.

b LR Adam.

c LR Sál.

d HDP Móse 1:34.

8a LR Eden.

9a LR Lífsins tré.

b 1 Mós 2:9.

10a 1 Mós 2:10.

þá fyrstu Píson og hún fellur um allt landið Havíla, þar sem ég, Drottinn Guð, skapaði mikið gull —

12 Og gull þess lands var gott, og þar fékkst bedolakharpeis og sjóamsteinar.

13 Og önnur áin var nefnd Gíhon, hin sama og fellur um allt Kúsland.

14 Og þriðja áin var nefnd Kídekkel, sú sem fellur fyrir austan Assúr. Fjórða stóráin var Efrat.

15 Og ég, Drottinn Guð, tók manninn og setti hann í aldingarðinn Eden til að yrkja hann og gæta hans.

16 Og ég, Drottinn Guð, bauð manninum og sagði: Af öllum trjám í aldingarðinum er þér frjálst að eta —

17 En af skilningstré góðs og ills skalt þú ekki eta. Þó mátt þú sjálfur „velja, því að það er þér gefið, en haf hugfast, að ég fyrirbyð það, því að á þeim ^bdegi, sem þú etur af því, munt þú örugglega ^cdeyja.

18 Og ég, Drottinn Guð, sagði við minn „eingetna: Eigi er gott, að maðurinn sé einsamall. Ég vil því gjöra honum ^bmeðhjálp við hans hæfi.

19 Og ég, Drottinn Guð, myndaði af jörðunni öll dýr merkurinnar og alla fugla loftsins og bauð þeim að koma til Adams, til þess að sjá, hvað hann nefndi

þau. Og þau voru einnig lifandi sálir, því að ég, Guð, blés þeim lífsanda í brjóst og bauð, að hvert það heiti, sem Adam gæfi hverri skepnu, skyldi vera nafn hennar.

20 Og Adam gaf öllum fénaðinum nafn, og fuglum loftsins og öllum dýrum merkurinnar. En meðhjálp fyrir Adam var þar ekki við hans hæfi.

21 Og ég, Drottinn Guð, lét fastan svefn falla á Adam, og hann svaf, og ég tók eitt af rifjum hans og græddi holdið aftur í þess stað —

22 Og ég, Drottinn Guð, gjörði „konu af rifinu, sem ég hafði tekið úr manninum, og leiddi hana til mannsins.

23 Og Adam sagði: Þetta veit ég nú, að er bein af mínum beinum og „hold af mínu holdi. Hún skal kvenmaður nefnd, því að hún er af karlmanni tekin.

24 Þess vegna skal maðurinn yfirgefa föður sinn og móður sína og „halda sér fast að eiginkonu sinni. Og þau verði eitt „hold.

25 Og þau voru bæði nakin, maðurinn og kona hans, og blygðuðust sín ekki.

4. KAPÍTULI

(Júní — október 1830)

Hvernig Satan varð djöfullinn — Hann freistar Evu — Adam og Eva falla og dauði kemur í heiminn.

17a HDP Móse 7:32.

LR Sjálfræði.

b Abr 5:13.

c 1 Mós 2:17.

LR Dauði, líkamlegur;

Dauðlegur, dauðleiki.

18a LR Eingetinn.

b 1 Mós 2:18; Abr 5:14.

22a LR Evi; Kona, konur.

23a 1 Mós 2:23;

Abr 5:17.

24a 1 Mós 2:24;

K&S 42:22; 49:15–16;

Abr 5:17–18.

b LR Giftast.

Og ég, Drottinn Guð, talaði til Móse og sagði: Sá "Satan, sem þú hefur boðið í nafni míns eingetna, er hinn sami og var frá ^bupphafi, og hann kom til mín og sagði — Sjá, hér er ég, send mig, ég mun vera sonur þinn og ég mun endurleysa allt mannkyn, svo að ekki glatist ein sál, og vissulega mun 'ég gjöra það. Veit mér þess vegna heiður þinn.

2 En sjá, minn elskaði "sonur, sem var minn elskaði og ^bútvaldi frá upphafi, sagði við mig — "Faðir, verði þinn "vilji og þín sé "dýrðin að eilífu.

3 Og vegna þess að Satan "reis gegn mér og reyndi að tortíma ^bsjálfraði mannsins, sem ég, Drottinn Guð, hafði gefið honum, og vildi einnig, að ég gæfi sér minn eigin kraft, lét ég "varpa honum niður með krafti míns eingetna —

4 Og hann varð Satan, já, sjálfur djöfullinn, faðir allra "lyga, til að blekkja og blinda mennina og leiða þá ánauduga að vilja sínum, já, alla þá, sem ekki hlýða á rödd mína.

5 En nú var höggormurinn "slægari en öll önnur dýr merkurinnar, sem ég, Drottinn Guð, hafði gjört.

6 Og Satan hafði áhrif á höggorminn (því að hann hafði dregið marga á eftir sér), og hann leitaðist

einnig við að tæla "Evu, því að hann þekkti ekki huga Guðs. Þess vegna reyndi hann að tortíma heiminum.

7 Og hann mælti við konuna: Já, hefur Guð sagt: Þú skalt ekki eta af öllum trjám í "aldingarðinum? (Og hann talaði um munn höggormsins).

8 Og konan sagði við höggorminn: Við megum eta af ávexti trjáanna í garðinum —

9 En um ávöxt þess trés, sem þú sérð í miðjum garðinum, hefur Guð sagt — Þú skalt hvorki eta hann né snerta hann, ella munt þú deyja.

10 En höggormurinn sagði við konuna: Þú munt ekki örugglega deyja —

11 Því að Guð veit, að þann dag, sem þið etið af honum, munu "augu ykkar ljúkast upp og þið verðið sem guðir, ^bvitið skyn góðs og ills.

12 Og er konan sá, að tréð var gott að eta af og að það var fagurt á að líta, og tré, sem "girnilegt var til að öðlast visku af, tók hún af ávexti þess og ^bát, og hún gaf einnig eiginmanni sínum með sér, og hann át.

13 Og augu þeirra beggja lukust upp og þau vissu, að þau höfðu verið "nakin, og þau fléttuðu saman fikjuviðarblöð og gjörðu sér mittissvuntur.

4 1a LR Djöfull.

b K&S 29:36–37.

c Jes 14:12–15.

2a LR Jesús Kristur.

b HDP Móse 7:39;

Abr 3:27. LR Forvígsla.

c LR Guð, guðdómur — Guð faðirinn.

d Lúk 22:42.

e LR Dýrð.

3a LR Ráð eða þing á himnum.

b LR Sjálfraði.

c K&S 76:25–27.

4a 2 Ne 2:18; K&S 10:25.

LR Blekking, blekkja;

Lygar.

5a 1 Mós 3:1;

Mósa 16:3; Al 12:4.

6a LR Eva.

7a LR Eden.

11a 1 Mós 3:3–6;

HDP Móse 5:10.

b Al 12:31.

12a 1 Mós 3:6.

b LR Fall Adams og Evu.

13a 1 Mós 2:25.

14 Og þau heyrðu rödd Drottins Guðs, er þau voru á “gangi í aldingarðinum í svala dagsins. Og Adam og eiginkona hans fóru og földu sig fyrir návist Drottins Guðs milli trjána í aldingarðinum.

15 Og ég, Drottinn Guð, kallaði á Adam og sagði við hann: Hvert “ferð þú?

16 Og hann svarað: Ég heyrði rödd þína í aldingarðinum og varð hræddur, því ég sá, að ég var nakinn, og ég faldi mig.

17 Og ég, Drottinn Guð, sagði við Adam: Hver sagði þér, að þú værir nakinn? Hefur þú etið af trénu, sem ég bauð þér að eta ekki af, ef svo er, munt þú örugglega “deyja?

18 Þá svaraði maðurinn: Konan, sem þú gafst mér og bauðst að vera skyldi hjá mér, hún gaf mér ávöxt af trénu, og ég át.

19 Og ég, Drottinn Guð, sagði við konuna: Hvað er það, sem þú hefur gjört? Og konan svaraði: Höggormurinn “tældi mig, og ég át.

20 Og ég, Drottinn Guð, sagði við höggorminn: Af því að þú gjörðir þetta, skalt þú vera “bölvaður umfram allan fénað og umfram öll dýr merkurinnar. Á kviði þínum skalt þú skríða og duft skalt þú eta alla þína lífdaga —

21 Og fjandskap mun ég setja

milli þín og konunnar, milli þíns sæðis og hennar sæðis. Og hann mun merja höfuð þitt og þú munt merja hæl hans.

22 En ég, Drottinn Guð, sagði við konuna: Ég mun stórlega auka þjáning þína og þungun. Með “þjáning skalt þú börn fæða, og þrá þín verður til manns þíns, en hann mun drottna yfir þér.

23 Og ég, Drottinn Guð, sagði við Adam: Þar sem þú hlýddir röddu konu þinnar og hefur etið ávöxt þess trés, sem ég bauð þér og sagði: Þú skalt ekki eta af því — þá sé jörðin bölvuð þín vegna. Með þjáning skalt þú næra þig af henni alla þína lífdaga.

24 Þyrna og þistla skal hún og bera þér, og þú skalt eta jurtir vallarins.

25 Í “sveita andlitis þíns skalt þú neyta brauðs þíns, þar til þú hverfur aftur til moldarinnar, því að þú munt örugglega deyja — því að úr henni varst þú numinn, því að ^bduft varst þú og til duftsins skalt þú aftur hverfa.

26 Og maðurinn nefndi konu sína Evu, því að hún var móðir allra lifenda. Og svo hef ég, Drottinn Guð, nefnt hina fyrstu allra kvenna, sem eru “margar.

27 Og ég, Drottinn Guð, gjörði Adam og einnig eiginkonu hans skinnklæði og lét þau “klæðast þeim.

28 Og ég, Drottinn Guð, sagði

14a 1 Mós 3:8.
15a 1 Mós 3:9.
17a HDP Móse 3:17.
19a 1 Mós 3:13;
Mósía 16:3.

20a 1 Mós 3:13–15.
22a 1 Mós 3:16.
25a 1 Mós 3:17–19.
LR Fall Adams
og Evu.

b 1 Mós 2:7;
HDP Móse 6:59;
Abr 5:7.
26a HDP Móse 1:34; 6:9.
27a LR Hófsemi.

við minn eingetna: Sjá, ^amaðurinn er orðinn sem einn af oss, þar eð hann ^bveit skyn góðs og ills. Og til þess að hann rétti nú ekki út hönd sína og ^ctaki einnig af ^dlífsins tré og eti og lifi að eilífu —

29 Þá mun ég, Drottinn Guð, senda hann burt úr aldingarðinum ^aEden til að yrkja jörðina sem hann var numinn úr —

30 Og sem ég, Drottinn Guð, lifi, já, svo munu ^aorð mín ekki gjörð ógild, því að eins og þau ganga fram af mínum munni, svo hljóta þau að uppfyllast.

31 Svo að ég rak manninn burt og setti ^akerúba austan við Edensgarð, og logandi sverð, og snerist það í allar áttir, til að vakta veginn að lífsins tré.

32 (Og þetta eru þau orð, sem ég mælti til þjóns míns, Móse, og þau eru sönn og að vilja mínum, og ég hef talað þau til þín. Gættu þess að sýna þau engum manni öðrum en þeim, sem trúá, fyrr en ég býð þér það. Amen.)

5. KAPÍTULI (Júní — október 1830)

Adam og Eva eignast börn — Adam færir fórn og þjónar Guði — Kain og Abel fæðast — Kain gerir uppreisn, elskar Satan meira en Guð, og verður

Glötunin — Morð og ranglæti breiðist út — Fagnaðarerindið prédikað frá upphafi.

Og svo bar við, að eftir að ég, Drottinn Guð, hafði rekið þau burt, hóf Adam að yrkja jörðina og ^adrottina yfir öllum dýrum merkurinnar og neyta brauðs síns í sveita andlitis síns, eins og ég, Drottinn, hafði boðið honum. Og Eva, eiginkona hans, erfiðaði einnig með honum.

2 Og Adam kenndi konu sinnar og hún ^aól honum syni og ^bdætur og þau tóku að ^cmargfaldast og uppfylla jörðina.

3 Og frá þeim tíma fóru synir og ^adætur Adams að dreifa sér, tvö og tvö um landið, og yrkja landið og gæta hjarðanna og þau gátu einnig syni og dætur.

4 Og Adam og Eva, eiginkona hans, ákölluðu nafn Drottins, og þau heyrðu rödd Drottins tala til sín í átt frá aldingarðinum ^aEden, en þau sáu hann ekki, því að þau voru útilokuð úr ^bnávist hans.

5 Og hann gaf þeim boðorð um að ^atigna Drottin Guð sinn og fórna ^bfrumburðum hjarða sinna og færa Drottin þá fórn. Og Adam var ^chlýðinn boðorðum Drottins.

28a 1 Mós 3:22. LR Maður, menn — Maður, með möguleika til að verða líkur himneskum föður.
b LR Þekking.
c Al 42:4–5.
d 1 Mós 2:9; 1 Ne 11:25; HDP Móse 3:9.
LR Lífsins tré.

29a LR Eden.
30a 1 Kon 8:56; K&S 1:38.
31a Al 42:3. LR Kerúb.
5 1a HDP Móse 2:26.
2a 1 Mós 5:4.
b K&S 138:39.
c 1 Mós 1:28; HDP Móse 2:28.

3a HDP Móse 5:28.
4a LR Eden.
b Al 42:9.
5a LR Tilbeiðsla.
b 2 Mós 13:12–13; 4 Mós 18:17; Mósía 2:3.
LR Frumburður.
c LR Hlýðni, hlýðinn, hlýða.

6 Og eftir marga daga birtist „engill Drottins Adam og sagði: Hvers vegna færir þú Drottni ^bfórnir? Og Adam svaraði honum: Ég veit það ekki, aðeins að Drottinn bauð mér það.

7 Og þá talaði engillinn og sagði: Þetta er í ^alíkingu ^bfórnar hins eingetna föðurins, sem er fullur ^cnáðar og sannleika.

8 Þess vegna skalt þú gjöra allt, sem þú gjörir, í ^a nafni sonarins, og þú skalt ^biðrast og ^cákalla Guð í nafni sonarins að eilífu.

9 Og þann dag kom ^aheilagur andi, sem ber vitni um föðurinn og soninn, yfir Adam og sagði: Ég er hinn ^beingetni föðurins frá upphafi, héðan í frá og að eilífu, til þess að þú, vegna ^cfalls þíns, verðir ^dendurleystur ásamt öllu mannkyni, já, öllum þeim, sem vilja.

10 Og á þeim degi vegsamaði Adam Guð og ^afylltist og hóf að ^bspá varðandi allar fjölskyldur jarðarinnar og sagði: Blessað sé nafn Guðs, því að vegna brots míns hafa augu mín lokist upp, og í þessu lífi mun ég ^cgleði njóta, og í ^dholdinu mun ég aftur sjá Guð.

11 Og ^aEva, eiginkona hans,

heyrði allt þetta og gladdist og sagði: Ef ekki væri fyrir brot okkar, hefðum við aldrei eignast ^bafkvæmi og aldrei þekkt gott frá illu, né gleði endurlausnar okkar og eilíft líf, sem Guð gefur öllum þeim, sem hlýðnast.

12 Og Adam og Eva vegsömuðu nafn Guðs og ^afræddu syni sína og dætur um alla hluti.

13 En ^aSatan kom til þeirra og sagði: Ég er einnig sonur Guðs, og hann bauð þeim og sagði: Trúið þessu ekki. Og þau ^btrúðu því ekki og ^celskuðu Satan meira en Guð. Og frá þeim tíma tóku menn að verða ^dholdlegir, munúðarfullir og djöfullegir.

14 Og Drottinn Guð vitjaði manna alls staðar með ^aheilögum anda og bauð þeim að iðrast —

15 Og að allir þeir, sem ^atrúðu á soninn og iðruðust synda sinna, mundu ^bhólpnir verða, en allir þeir, sem trúðu ekki og iðruðust ekki, mundu ^cfordæmdir verða. Og orðin gengu fram af munnni Guðs sem föst ákvörðun og hljóta því að uppfyllast.

16 Og Adam og Eva, eiginkona hans, hættu ekki að ákalla Guð. Og

6a LR Englar.

b LR Fórn.

7a LR Jesús Kristur —

Tákn eða merki um Krist.

b Al 34:10–15. LR Blóð.

c HDP Móse 1:6, 32.

LR Náð.

8a 2 Ne 31:21.

b HDP Móse 6:57.

LR Iðrast, iðrun.

c LR Bæn.

9a LR Heilagur andi.

b LR Eingetinn;

Jesús Kristur.

c LR Dauði, andlegur;

Fall Adams og Evu.

d Mósía 27:24–26;

K&S 93:38;

TA 1:3.

LR Endurlausnaráæt-

unin; Endurleysa, end-

urleystur, endurlausn.

10a LR Endurfæddur,

fæddur af Guði.

b K&S 107:41–56.

LR Spádómur, spá.

c LR Gleði.

d Job 19:26; 2 Ne 9:4.

11a LR Eva.

b 2 Ne 2:22–23.

12a 5 Mós 4:9.

13a LR Djöfull.

b LR Vantrú.

c HDP Móse 6:15.

d LR Hinn náttúrlegi

maður; Holdlegur.

14a Jóh 14:16–18, 26.

15a LR Trú, trúa.

b LR Sáluhjálþ, hjálpraði.

c K&S 42:60.

LR Fordæming.

Adam kenndi Evu konu sinnar og hún varð þunguð og fæddi “Kain og sagði: Sveinbarn hef ég eignast frá Drottni, þess vegna má hann ekki hafna orði hans. En sjá, Kain hlýddi ekki og sagði: Hver er Drottinn að ég ætti að þekkja hann?”

17 Og enn varð hún þunguð og fæddi bróður hans, “Abel. Og Abel ^bhlýddi rödd Drottins. Og Abel varð hjarðmaður, en Kain jarðyrkjumaður.

18 Og Kain ^aelskaði Satan meira en Guð. Og Satan bauð honum og sagði: ^bFærðu Drottni fórn.

19 Og er fram liðu stundir bar svo við, að Kain færði Drottni fórn af ávexti jarðar.

20 En Abel færði einnig fórn af frumburðum hjarðar sinnar og af feiti þeirra. Og Drottinn leit með velþóknun til Abels og ^afórnar hans —

21 En til Kains og ^afórnar hans leit hann ekki með velþóknun. Satan vissi þetta og það gladdi hann. En Kain reiddist ákaflega og varð niðurlátur.

22 Þá mælti Drottinn til Kains: Hví reiðist þú? Hví ert þú niðurlátur?

23 Gjörir þú rétt, ert þú mér ^aþóknanlegur. En gjörir þú ekki rétt, liggur syndin við dyrnar og Satan þráir að eignast þig. Og ef þú hlýðir ekki boðorðum mínum, mun ég eftirláta honum þig, og fyrir þér fer eins og hann þráir. Og þú munt drotna yfir honum —

24 Því að héðan í frá skalt þú

verða faðir lyga hans. Þú skalt kallast “Glötunin, því að þú varst einnig áður en heimurinn varð.

25 Og sagt mun verða, er fram liða stundir — að þessi ^aviðurstyggð sé frá Kain komin, því að hann hafnaði hinu stærra ráði, sem frá Guði kom, og þetta er bölvun, sem ég mun leggja á þig, iðrist þú ekki.

26 Og Kain var reiður og hlustaði ekki lengur á rödd Drottins, og ekki heldur á Abel bróður sinn, sem gekk í heilagleika frammi fyrir Drottni.

27 Og Adam og kona hans hryggðust gagnvart Drottni vegna Kains og bræðra hans.

28 Og svo bar við, að Kain tók eina bróðurdóttur sína fyrir konu, og þau ^aelskuðu Satan meira en Guð.

29 Og Satan sagði við Kain: Legg eið að því við háls þinn, og segir þú frá því munt þú deyja. Og lát bræður þína sverja við höfuð sitt og við lifanda Guð að segja það engum, svo að faðir þinn fái það ekki að vita, því að segi þeir frá því, munu þeir vissulega deyja, en í dag mun ég selja þér Abel bróður þinn í hendur.

30 Og Satan sór Kain, að hann mundi fara að boðum hans. Og allt þetta gjörðist í leynum.

31 Og Kain sagði: Vissulega er ég Mahan, herra þessa mikla leyndarmáls, að ég geti ^amyrt og

16a 1 Mós 4:1–2.

LR Kain.

17a LR Abel.

^b Hebr 11:4.

18a K&S 10:20–21.

^b K&S 132:8–11.

20a LR Fórn;

Fórnargjöf.

21a 1 Mós 4:3–7.

23a 1 Mós 4:7;

K&S 52:15; 97:8.

24a LR Glötunarsynirnir.

25a He 6:26–28.

28a HDP Móse 5:13.

31a LR Morð.

hagnast af. Þess vegna var Kain kallaður meistarinn ^bMahan, og hann miklaðist af ranglæti sínu.

32 Og Kain fór út á akurinn og Kain talaði við Abel bróður sinn. Og svo bar við, að er þeir voru á akrinum, réðst Kain á Abel bróður sinn og drap hann.

33 Og Kain ^amiklaðist af því, sem hann hafði gjört og sagði: Ég er frjáls, vissulega falla hjarðir bróður míns í mínar hendur.

34 Þá sagði Drottinn við Kain: Hvar er Abel bróðir þinn? En hann mælti: Það veit ég ekki, á ég að ^agæta bróður míns?

35 Og Drottinn mælti: Hvað hefur þú gjört? Blóð bróður þíns hrópar til mín úr jörðunni.

36 Og nú skalt þú bölváður og burt rekinn af jörðunni, sem opnað hefur munn sinn til að taka á móti blóði bróður þíns af hendi þinni.

37 Þegar þú yrkir jörðina skal hún eigi frammar gefa þér styrk sinn. ^aLandflóttá og flakkandi skalt þú vera á jörðunni.

38 Og Kain sagði við Drottin: Satan ^afreistaði mín vegna hjarða bróður míns. Og ég var einnig reiður, því að fórnir hans voru þér þóknanlegar en ekki mínar. Refsing mín er meiri en svo, að ég fái borið hana.

39 Sjá, á þessum degi rekur þú mig burt frá augliti Drottins, og ég

mun hulinn augliti þínu og vera landflóttá og flakkandi á jörðunni. Og svo ber við, að hver sem finnur mig mun drepa mig vegna misgjörða minna, því að þetta er ekki hulið Drottni.

40 Og ég, Drottinn, sagði við hann: Hver sem drepur þig mun sæta sjöfaldri refsingu. Og ég, Drottinn, setti ^amerki á Kain, svo að þeir, sem finna hann, drepi hann ekki.

41 Og Kain útilokaðist úr ^anávist Drottins, og hann settist að í landinu Nód fyrir austan Eden ásamt konu sinni og mörgum bræðra sinna.

42 Og Kain kenndi konu sinnar og hún varð þunguð og fæddi Henok og hann gat einnig marga syni og dætur. Og hann byggði borg og nefndi ^aborgina eftir nafni sonar síns, Henok.

43 Og Henoki fæddist Írad og aðrir synir og dætur. Og Írad gat Mehújael og aðra syni og dætur. Og Mehújael gat Metúsael og aðra syni og dætur. Og Metúsael gat Lamek.

44 Og Lamek tók sér tvær konur. Hét önnur Ada en hin Silla.

45 Og Ada ól Jabal. Hann varð ættfaðir þeirra, sem í tjöldum búa, og þeir voru hjarðmenn. Og bróðir hans hét Júbal, sem var ættfaðir allra þeirra, sem leika á gígjur og hjarðpípur.

31 ^b Þ.E. „Hugur,“ „eyðandi“ og „hinn mikli“ eru hugsanlega merkingar orðstofnanna í „Mahan.“
33 ^a LR Drambsemi; Veraldarhyggja.

34 ^a 1 Mós 4:9.
37 ^a 1 Mós 4:11–12.
38 ^a LR Ágirnd; Freista, freisting.
40 ^a 1 Mós 4:15.
41 ^a HDP Móse 6:49.
42 ^a Þ.E. Maður að nafni Henok finnst í ætt

Kains, og borg með því nafni meðal fólks hans. Ruglið því ekki saman við Enok meðal réttláttra afkomenda Sets og borg hans, Sion, sem einnig er nefnd „Borg Enoks.“

46 Og Silla ól einnig Túbal-Kain, sem kenndi kopar- og járnsmíði. Og systir Túbal-Kains var nefnd Naama.

47 Og Lamek sagði við konur sínar, Ódu og Sillu: Heyrið orð mín, þér konur Lameks, gefið gaum að ræðu minni. Mann hef ég vegið fyrir hvert mitt sár og ungmennti fyrir hverja skeinu mína.

48 Verði Kains hefnt sjö sinnum þá mun Lameks hefnt „sjötíu og sjö sinnum —

49 Því að Lamek hafði gjört „sáttmála við Satan að hætti Kains, og varð þannig meistari Mahan, herra hins mikla leyndarmáls, sem Satan veitti Kain. Og Írad, sonur Henoks, sem einnig þekkti leyndarmálið, hóf að kunngjöra það sonum Adams —

50 Og Lamek, sem var reiður, drap hann vegna þessa, ekki eins og Kain drap bróður sinn Abel til að hagnast af því, heldur drap hann vegna eiðsins.

51 Því að frá því á dögum Kains voru uppi „leynisamtök og verk þeirra voru unnin í myrkri og hver maður þekkti samherja sinn.

52 Þess vegna lagði Drottinn bölvun á Lamek og hús hans og alla þá, sem gjört höfðu sáttmála við Satan, því að þeir héldu ekki boðorð Guðs og Guði mislíkaði það, og hann veitti þeim enga

helga þjónustu, og verk þeirra voru viðurstyggð og tóku að breiðast út á meðal allra manna „sona. Og þetta var meðal mannanna sona.

53 En meðal mannanna dætra var ekki um þetta talað, en vegna þess að Lamek hafði sagt konum sínum leyndarmálið, risu þær gegn honum og sögðu vægðarlaust frá þessu hvar sem var —

54 Þess vegna var Lamek fyrir-litinn og honum var vísað burt og hann varð að halda sig frá manna sonum, svo að hann yrði ekki drepinn.

55 Og þannig urðu „myrkra-verkin ráðandi meðal allra manna sona.

56 Og Guð lagði sára bölvun yfir jörðina og var reiður hinum ranglátu, öllum mannanna sonum, sem hann hafði gjört —

57 Því að þeir vildu hvorki hlýða rödd hans né trú á hans „eingetna son, já, hann, sem hann boðaði að koma ætti á hádegisbaugi tímans og fyrirbúinn var áður en grundvöllur heimsins var lagður.

58 Og þannig var „fagnaðarerindið prédikað frá upphafi, boðað með heilögum ^benglum, sem sendir voru úr návist Guðs, og með hans eigin röddu og með ^cgjöf heilags anda.

59 Og þannig var allt staðfest

48a Þ.E. Lamek hafði í hávegum að Satan myndi gjöra meira fyrir hann en hann hafði gjört fyrir Kain. Ástæðurnar fyrir þessu áliti hans er að finna í

49. og 50. versí.
1 Mós 4:24.
49a LR Eiður.
51a LR Leynisamtök, samsæri.
52a HDP Móse 8:14–15.
55a LR Myrkur, andlegt;

Ranglátur, ranglæti.
57a LR Jesús Kristur.
58a LR Fagnaðarerindi.
b Al 12:28–30;
Moró 7:25, 29–31.
LR Englar.
c LR Gjóf heilags anda.

fyrir Adam með heilagri helgiathöfn og fagnaðarerindið var prédikað og ákvörðun gefin, að það yrði í heiminum allt til enda hans, og þannig var það. Amen.

6. KAPÍTULI

(Nóvember — desember 1830)

Niðjar Adams skrá minningabók — Réttlátir afkomendur hans prédika iðrun — Guð opinberar sig Enok — Enok prédikar fagnaðarerindið — Sáluhjálparáætlunin var opinberuð Adam — Hann meðtekur skírn og prestdæmið.

Og ^aAdam hlýddi rödd Guðs og kallaði syni sína til iðrunar.

2 Og Adam kenndi enn konu sinnar og hún ól son og hann nefndi hann ^aSet. Og Adam vegsamaði nafn Guðs, því að hann sagði: Guð hefur útnefnt mér annað afkvæmi í stað Abels, sem Kain drap.

3 Og Guð opinberaðist Set og hann gjörði ekki uppreist, heldur færði honum þóknanlega ^afórn, líkt og bróðir hans Abel. Og honum fæddist og sonur og hann gaf honum nafnið Enos.

4 Og þá hófu þessir menn að ^aákalla nafn Drottins og Drottinn blessaði þá —

5 Og ^aminningabók var haldin og í hana skráð á tungu Adams,

því að öllum þeim, sem ákölluðu Guð, var gefið að rita það, sem andinn ^bblés þeim í brjóst —

6 Og þeir kenndu börnum sínum að lesa og skrifa á hinni hreinu og óspilltu tungu þeirra.

7 Og þetta sama ^aprestdæmi og var í upphafi skal einnig verða við endi veraldar.

8 Og þennan spádóm mælti Adam, knúinn af ^aheilögum anda, og ^bættartala var haldin yfir ^cbörn Guðs. Og þetta var ^dættarskrá Adams er segir: Þann dag, sem Guð skapaði manninn, í líkingu Guðs gjörði hann hann —

9 Í ^amynd síns eigin líkama skapaði hann ^bþau karl og konu, og þann dag, sem þau voru sköpuð og urðu lifandi ^csálir í landinu, á ^dfótskór Guðs, blessaði hann þau og ^enefndi þau Adam.

10 Og ^aAdam lifði eitt hundrað og þrjátíu ár og gat son í líking sinni, eftir sinni eigin ^bmynd, og nefndi hann Set.

11 Og dagar Adams, eftir að hann gat Set, voru átta hundruð ár, og hann gat marga sonu og dætur —

12 Og allir dagar Adams, sem hann lifði, voru níu hundruð og þrjátíu ár, og hann andaðist.

13 Set lifði eitt hundrað og fimm ár, og hann gat Enos. Og hann spáði alla sína daga og fræddi son

6 1a LR Adam.
2a 1 Mós 4:25. LR Set.
3a LR Fórn.
4a 1 Mós 4:26. LR Bæn.
5a Abr 1:28, 31.
LR Minningabókin.
b LR Innblástur, guðleg andagift.

7a LR Prestdæmi.
8a 2 Pét 1:21.
b LR Ættfræði.
c LR Synir og dætur Guðs.
d 1 Mós 5:1.
9a 1 Mós 1:26–28;
HDP Móse 2:26–29;

Abr 4:26–31.
b LR Maður, menn.
c LR Sál.
d Abr 2:7.
e HDP Móse 1:34; 4:26.
10a K&S 107:41–56.
b 1 Mós 5:3;
K&S 107:42–43; 138:40.

sinn Enos um vegu Guðs. Þess vegna spáði Enos einnig.

14 Eftir að Set gat Enos lifði hann átta hundruð og sjö ár og gat marga sonu og dætur.

15 Og fjöldi mannanna barna varð mikill á yfirborði landsins. Og á þeim tímum hafði Satan mikil ^aráð meðal manna og hamaðist í hjörtum þeirra. Og þaðan í frá urðu stríð og blóðsúthellingar, og hönd manna reis gegn eigin bróður og deyddi hann, vegna ^bleyndra verka og valdafýsnar.

16 Og allir dagar Sets voru níu hundruð og tólf ár, og hann andaðist.

17 Og Enos lifði níutíu ár og gat ^aKenan. Og Enos og aðrir af fólki Guðs fóru úr landinu, sem nefndist Shulon, og dvöldust í fyrirheitna landinu, sem hann nefndi eftir sínum eigin syni, er hann hafði nefnt Kenan.

18 Og eftir að Enos gat Kenan lifði hann átta hundruð og fimm-tán ár og gat marga sonu og dætur. Og allir dagar Enoss voru níu hundruð og fimm ár, og hann andaðist.

19 Og Kenan lifði sjötíu ár og gat Mahalalel. Og eftir að Kenan gat Mahalalel, lifði hann átta hundruð og fjörutíu ár og gat sonu og dætur. Og allir dagar Kenans urðu níu hundruð og tíu ár, og hann andaðist.

20 Og Mahalalel lifði sextíu og fimm ár og gat Jared. Og eftir að Mahalalel gat Jared, lifði hann átta hundruð og þrjátíu ár og gat sonu og dætur. Og allir dagar Mahalalels voru átta hundruð níutíu og fimm ár, og hann andaðist.

21 Og Jared lifði eitt hundrað sextíu og tvö ár og gat ^aEnok. Og eftir að Jared gat Enok, lifði hann átta hundruð ár og gat sonu og dætur. Og Jared fræddi Enok um alla vegu Guðs.

22 Og þetta er ættarskrá sona Adams, sem var sá ^asonur Guðs, er Guð sjálfur ræddi við.

23 Og þeir voru ^aboðberar réttlætisins og töluðu og ^bspáðu og kölluðu alla menn hvarvetna til ^ciðrunar. Og mannanna börnum var kennd ^dtrú.

24 Og svo bar við, að allir dagar Jareds voru níu hundruð sextíu og tvö ár, og hann andaðist.

25 Og Enok lifði sextíu og fimm ár og gat ^aMetúsala.

26 Og svo bar við, að Enok ferðaðist um landið meðal fólksins, og er hann ferðaðist, sté andi Guðs frá himni og var með honum.

27 Og hann heyrði rödd frá himni, er sagði: Enok, sonur minn, spá þú fyrir þetta fólk og seg því — Iðrist, því að svo mælir Drottinn: Ég er ^areiður þessu fólki og heit reiði mín er tendruð gegn því, því að hjörtu þess hafa

15a HDP Móse 5:13.
b LR Leynisamtök, samsæri.

17a 1 Mós 5:10–14;
K&S 107:45, 53.

21a 1 Mós 5:18–24;
HDP Móse 7:69; 8:1–2.
LR Enok.

22a Lúk 3:38.

23a LR Spámaður.

b LR Spádómur, spá.

c LR Iðrast, iðrun.

d LR Átrúnaður.

25a LR Metúsala.

27a K&S 63:32.

harðnað og ^beyru þess daufheyrast og augu þess sjá ‘ekki langt —

28 Og í marga ætliði, allt frá þeim degi er ég skapaði það, hefur það “farið afvega og afneitað mér og leitað sinna eigin ráða í myrkri. Og í viðurstygð sinni hefur það ráðgjört morð og ekki haldið boðorðin, sem ég gaf föður þess, Adam.

29 Þess vegna hefur það unnið meinsæri, og með ^aeidum sínum hefur það leitt yfir sig dauða. Og ^bvíti hef ég fyrirbúið því, ef það iðrast ekki —

30 Og þetta er ákvörðun, sem ég hef í upphafi heimsins gefið með eigin munni, frá grundvöllun hans, og fyrir munn þjóna minna, feðra yðar, hef ég ákvarðað það, já, eins og það mun kunngjört heiminum allt til loka hans.

31 Og þegar Enok hafði heyrt þessi orð, laut hann til jarðar fyrir Drottni, talaði frammi fyrir Drottni og sagði: Hvernig má það vera, að ég hef fundið náð fyrir augum þínum, og er ég þó aðeins drengur, og allir fyrir líta mig, því að mér er “tregt um mál. Hvers vegna er ég þjónn þinn?

32 Og Drottinn sagði við Enok: Far og gjör eins og ég hef boðið þér, og enginn maður skal granda þér. Ljúk upp ^amunni þínum og hann skal fyllast, og ég mun gefa þér málið, því að allt hold er í

mínum höndum, og ég mun gjöra sem mér þóknast.

33 Seg þessu fólki: “Veljið nú í dag að þjóna Drottni Guði, sem gjörði yður.

34 Sjá, andi minn er yfir þér, þess vegna mun ég réttlæta öll þín orð. Og ^afjöllin munu hörfa undan þér og ^bfljótin breyta farvegi sínum. Og þú munt vera í mér og ég í þér. “Gakk þess vegna með mér.

35 Og Drottinn talaði til Enoks og sagði við hann: Smyr augu þín með leir og lauga þau, og þú munt sjá. Og hann gjörði svo.

36 Og hann leit ^aandana, sem Guð hafði skapað, og hann sá einnig það, sem ekki var sýnilegt hinu ^bnáttúrlega auga. Og frá þeim tíma breiddist sú sögn um landið: “Sjáanda hefur Drottinn upp vakið fyrir fólk sitt.

37 Og svo bar við, að Enok fór um meðal fólksins í landinu, og frá hæðum og tindum hrópaði hann hárrí röddu og vitnaði gegn verkum þeirra. Og allir menn “stygðust vegna hans.

38 Og þeir komu til að hlusta á hann á hæðunum og sögðu við gæslumenn tjaldanna: Verið hér um kyrrt og gætið tjaldanna meðan við förum til að sjá sjáandann, því að hann spáir, og undarlegir hlutir eru í landinu. Brjálaður maður er á meðal okkar.

27b Matt 13:15; 2 Ne 9:31;

Mósía 26:28;

K&S 1:2, 11, 14.

c Al 10:25; 14:6.

28a LR Uppreisin.

29a LR Eiður.

b LR Helja.

31a 2 Mós 4:10–16;

Jer 1:6–9.

32a K&S 24:5–6; 60:2.

33a LR Sjálfræði.

34a Matt 17:20.

b HDP Móse 7:13.

c 1 Mós 5:24;

HDP Móse 7:69.

LR Ganga, ganga með

Guði.

36a LR Andleg sköpun.

b HDP Móse 1:11.

c LR Sjáandi.

37a 1 Ne 16:1–3.

39 En svo bar við, að þegar þeir hlustuðu á hann, lagði enginn maður hendur á hann, því að ótti greip alla þá, sem á hann hlýddu, því að hann gekk með Guði.

40 Og maður kom til hans að nafni Mahía og sagði við hann: Seg þú okkur berum orðum hver þú ert og hvaðan þú kemur.

41 Og hann svaraði þeim: Ég kem frá Kenanslandi, landi feðra minna, landi réttlætisins fram á þennan dag. Og faðir minn fræddi mig um alla vegu Guðs.

42 Og svo bar við, að er ég ferðaðist frá Kenanslandi, sem liggur með sjónum í austri, þá sá ég sýn. Og tak eftir, ég sá himnana, og Drottinn talaði til mín og gaf mér fyrirmæli. Af þeim sökum, og til þess að hlíta þeim fyrirmælum, mæli ég þessi orð.

43 Og Enok hélt áfram ræðu sinni og sagði: Drottinn, sem talaði til mín, sá hinn sami er Guð himinisins, og hann er minn Guð og yðar Guð, og þér eruð bræður minir, og vegna hvers leitið þér eigin ráða, en hafnið Guði á himni?

44 Himnana gjörði hann. "Jörðin er ^bfótskór hans, og grundvöllun hennar er hans. Sjá, hann lagði hann, og herskara manna hefur hann sett á yfirborð hennar.

45 Og dauðinn kom yfir feður

vora. Þó þekkjum vér þá og afneitum þeim ekki. Og jafnvel hinn fyrsta allra þekkjum vér, sjálfan Adam.

46 Því að "minningabók höfum vér skráð meðal vor, með þeim hætti, sem fingur Guðs benti oss á, og hún er skráð á vorri tungu.

47 Og þegar Enok mælti fram orð Guðs, tók fólkíð að skjálfa og fékk eigi staðið í návist hans.

48 Og hann sagði við það: Vegna þess að Adam ^aféll, erum vér til, og með falli hans kom ^bdauðinn, og vér gjörðumst þátttakendur í vansæld og vesöld.

49 Sjá, Satan hefur komið meðal mannanna barna og ^atælir þau til að tilbiðja sig. Og mennirnir hafa orðið ^bholdlegir, ^cmunúðarfullir og djöfullegir og eru ^dútilokaðir úr návist Guðs.

50 En Guð hefur gjört feðrum vorum kunnugt, að allir menn verði að iðrast.

51 Og hann talaði til föður vors Adams með eigin röddu og sagði: Ég er Guð. Ég gjörði heiminn og ^amennina ^báður en þeir voru í holdinu.

52 Og hann sagði einnig við hann: Viljir þú snúa til mín og hlýða rödd minni og trúa og iðrast allra þinna brota og láta ^askírast, já, í vatni, í nafni míns eingetna sonar, sem er fullur ^bnáðar og

43a Okv 1:24–33;
K&S 56:14–15.

44a 5 Mós 10:14.

^b Abr 2:7.

46a LR Minningabókin.

48a 2 Ne 2:25.

LR Fall Adams

og Evu.

^b LR Dauði, líkamlegur.

49a HDP Móse 1:12.

LR Freista, freisting.

^b Mósía 16:3–4;

HDP Móse 5:13.

LR Holdlegur.

^c LR Munúðarfullur,

munúð.

^d LR Dauði, andlegur.

51a LR Maður, menn —

Maður, andabarn

himnesks föður.

^b LR Andleg sköpun.

52a 3 Ne 11:23–26.

LR Skírn, skíra.

^b LR Náð.

sannleika, sem er ‘Jesús Kristur, hið eina ^anafn, sem gefið verður undir himninum og mannanna börn öðlast ^esáluhjálp fyrir, þá munt þú meðtaka gjöf heilags anda og biðja allra hluta í hans nafni, og hvers sem þú beiðist, það mun þér gefið verða.

53 Og Adam faðir vor talaði við Drottin og sagði: Hvers vegna verða menn að iðrast og skírast í vatni? Og Drottinn sagði við Adam: Sjá, ég hef ^afyrirgefið þér brot þitt í aldingarðinum Eden.

54 Þess vegna breiddist sú sögn út á meðal fólksins, að ^asonur Guðs hefði ^bfriðþægt fyrir erfðasyndina, og því geta syndir foreldranna ekki komið yfir ^abörnin, því að þau eru hrein frá grundvöllun veraldar.

55 Og Drottinn mælti til Adams og sagði: Þar sem börn þín eru getin í synd þá mun ^asyndin frjóvgast í hjörtum þeirra þegar þau fara að vaxa upp, og þau munu bragða hið ^bbeiska, svo að þau læri að meta hið góða.

56 Og þeim er gefið að þekkja gott frá illu. Þess vegna hafa þau ^asjálfræði, og ég hef gefið þér annað lögmál og boðorð.

57 Kenn því börnum þínum, að allir menn, hvarvetna, verði að ^aiðrast, ella geti þeir engan veginn erft ríki Guðs, því að ekkert ^bóhreint fær dvalið þar eða ^cdvalið í návist hans, því að á tungu Adams er nafn hans ^dMaður heilagleika, og nafn hans eingetna er ^eMannssonurinn, já, Jesús Kristur, réttlátur ^fdómari, sem koma mun á hádegisbaugi tímans.

58 Þess vegna gef ég þér þau fyrirmæli, að fræða ^abörn þín óspart um þetta, og segja:

59 Vegna brots varð fallið, og fallið leiðir til dauða, og eins og þér fæddust í heiminn af vatni og blóði og ^aanda, sem ég hef gjört, og urðuð þannig úr ^bdufti að lifandi sál, já, eins verðið þér að ^cendurfæðast inn í himnaríki af ^dvatni og af anda og verða hreinsaðir með blóði, já, blóði míns eingetna, svo að þér megið helgast af allri synd og ^enjóta ^forða eilífs lífs í þessum heimi og eilífs lífs í komanda heimi, já, ódauðlegrar ^gdýrðar —

60 Því að með ^avatninu haldið þér boðorðið, með andanum eruð þér ^bréttlættilir, og með ^cblóðinu eruð þér ^dhelgaðir —

52c LR Jesús Kristur.
d Post 4:12; 2 Ne 31:21.
e LR Sáluhjálp, hjálpraði.
53a LR Fyrirgefa.
54a LR Jesús Kristur.
b LR Friðþægja, friðþægning.
c Mósía 3:16.
55a LR Synd.
b K&S 29:39.
LR Andstreymi.
56a 2 Ne 2:26–27;
He 14:29–30.
LR Sjálfræði.

57a 1 Kor 6:9–10.
LR Iðrast, iðrun.
b 1 Ne 10:21.
LR Hreint og óhreint.
c Sálm 24:3–4;
1 Ne 15:33–36;
Morm 7:7;
K&S 76:50–62.
d HDP Móse 7:35.
LR Maður heilagleika.
e LR Mannssonurinn.
f LR Jesús Kristur —
Dómari; Réttvísi.
58a LR Barn, börn.

59a 1 Jón 5:8.
b 1 Mós 2:7;
HDP Móse 4:25;
Abr 5:7.
c LR Endurfæddur,
fæddur af Guði.
d LR Skírning, skíra.
e 2 Ne 4:15–16; Al 32:28.
f Jón 6:68.
g LR Himnesk dýrð.
60a Moró 8:25.
b LR Réttlætting, réttlæta.
c LR Blóð.
d LR Lausn frá synd.

61 Þess vegna er gefið, að hann haldist í yður, vitni himins, ^ahuggarinn, friðsæld hinnar ódauðlegu dýrðar, sannleikur alls, hann sem lífgar alla hluti og gæðir allt lífi, hann sem veit allt og hefur allt vald varðandi visku, miskunn, sannleika, réttvísi og dóm.

62 Og sjá, nú segi ég yður: Þetta er ^aáætlun sáluhjálpar fyrir alla menn, með blóði míns ^beingetna, sem koma mun á hádegisbaugi tímans.

63 Og sjá, allt hefur sína líkingu og allt er skapað og gjört til að ^abera vitni um mig, bæði hið stundlega og hið andlega. Það sem er á himnum uppi og það sem er á jörðu og það sem er í jörðu og það sem er undir jörðu, bæði yfir og undir. Allt ber vitni um mig.

64 Og svo bar við, að eftir að Drottinn hafði talað við Adam, föður vörn, ákallaði Adam Drottin, og hann var hrifinn í burt af ^aanda Drottins og borinn niður í vatnið og lagður undir ^bvatnið og reistur upp úr vatninu.

65 Og þannig var hann skírður, og andi Guðs kom yfir hann, og þannig ^afæddist hann af andanum og ^binnri maður hans lífgaðist.

66 Og hann heyrði rödd frá himni er sagði: Þú ert ^askírður

með eldi og með heilögum anda. Þetta er ^bvitnið um föðurinn og soninn héðan í frá og að eilífu —

67 Og þú ert eftir ^areglu hans, sem var án upphafs daganna eða loka árána, frá allri eilífd til allrar eilífdar.

68 Sjá, þú ert ^aeitt í mér, sonur Guðs. Og þannig geta allir orðið ^bsynir mínir. Amen.

7. KAPÍTULI (Desember 1830)

Enok kennir, leiðir fólkið, flytur fjöll — Síonarborg stofnuð — Enok sér fyrir komu mannsónarins, friðþægingarförn hans, og upprisu hinna heilögu — Hann sér fyrir endurreisnina, sameininguna, síðari komuna, og endurkomu Síonar.

Og svo bar við, að Enok hélt áfram máli sínu og sagði: Sjá, faðir vor Adam kenndi þetta og margir hafa trúað og orðið ^asynir Guðs og margir hafa ekki trúað og hafa farist í syndum sínum, og í ^bótta og kvöl horfa þeir fram til þess, er hinni réttlátu og heilögu reiði Guðs mun hvolfst yfir þá.

2 Og frá þeim tíma hóf Enok að spá og segja við fólkið: Þegar ég á ferð minni stóð uppi á Mahuja

61a LR Heilagur andi.

62a LR Endurlausnarætlunin.

b LR Eingetinn.

63a Al 30:44;

K&S 88:45–47.

64a LR Heilagur andi.

b LR Skírn, skíra.

65a LR Endurfæddur,

fæddur af Guði.

b Mósía 27:25;

Al 5:12–15.

66a K&S 19:31.

LR Gjöf heilags anda.

b 2 Ne 31:17–18;

3 Ne 28:11.

67a LR Melkisedeksprestdæmi.

68a 1 Jóh 3:1–3;

K&S 35:2.

b Jóh 1:12;

K&S 34:3.

LR Synir og dætur

Guðs.

7 1a LR Synir og dætur

Guðs.

b Al 40:11–14.

og ákallaði Drottin, barst rödd frá himni er sagði: Snú við og far upp á Símeonfjall.

3 Og svo bar við, að ég sneri við og fór upp á fjallið, og þegar ég stóð á fjallinu, sá ég himnana opnast, og ég varð íklæddur ^adýrð —

4 Og ég sá Drottin og hann stóð frammi fyrir mér og talaði til mín, já, eins og maður talar við mann, ^aaugliti til auglitis, og hann sagði við mig: ^bLít á, og ég mun sýna þér heiminn í marga ættliði.

5 Og svo bar við, og tak eftir, að ég sá í Shumdalum mikla þjóð, sem bjó í tjöldum, og var það Shumbjóðin.

6 Og enn sagði Drottinn við mig: Lít á, og ég leit til norðurs og sá Kanaansþjóðina, sem bjó í tjöldum.

7 Og Drottinn sagði við mig: Spá þú. Og ég spáði og sagði: Sjá, Kanaansþjóðin, sem er fjölmenn, mun ganga til orrustu gegn Shumbjóðinni og mun drepa hana, og henni mun algjörlega tortímt, og Kanaansþjóðin mun skiptast í landinu og landið verður nakið og ófrjósamt og engin þjóð mun dvelja þar önnur en Kanaansþjóðin —

8 Því að sjá, Drottinn mun leggja þá bölvun yfir landið, að miklir hitar verða þar og það verður ófrjósamt að eilífu. Og öll börn Kanaans urðu ^asvört, svo að allir fyrirritu þau.

9 Og svo bar við, að Drottinn sagði við mig: Lít á, og ég leit á og sá Saronsland og Enoksland og Omnersland og Henisland og Shemsland og Hanersland og Hananníaland og alla íbúa þeirra —

10 Og Drottinn sagði við mig: Far til þessa fólks og seg því — ^aIðrist, svo að ég komi ekki og ljósti það banni og það deyi.

11 Og hann gaf mér boðorð um að ég skyldi ^askíra í nafni föðurins og sonarins, sem er fullur ^bnáðar og sannleika, og ^cheilags anda, sem ber föðurnum og syninum vitni.

12 Og svo bar við, að Enok hélt áfram að kalla alla til iðrunar, nema Kanaansþjóðina —

13 Og svo mikil var ^atrú Enoks, að hann leiddi fólk Guðs, og óvinir þess börðust við það og hann mælti orð Drottins, og jörðin skalf og ^bfjöllin hörfuðu, já, að boði hans. Og ^cvatnsfljótin breyttu farvegi sínum og öskur ljónanna heyrðist úr óbyggðunum og allar þjóðir voru slegnar miklum ótta, svo ^akröftugt var orð Enoks og svo mikill var kraftur þess máls, sem Guð hafði gefið honum.

14 Land reis einnig úr djúpi sjávar, og svo mikill varð ótti óvina fólks Guðs, að þeir flýðu og héldu sér í fjarlægð og fóru til landsins, sem reis úr djúpi sjávar.

3a LR Ummyndun.

4a 1 Mós 32:30;

5 Mós 5:4;

HDP Móse 1:2, 11, 31.

b HDP Móse 1:4.

8a 2 Ne 26:33.

10a HDP Móse 6:57.

LR Iðrast, iðrun.

11a LR Skír, skíra.

b LR Náð.

c LR Heilagur andi.

13a LR Átrúnaður.

b Matt 17:20.

c HDP Móse 6:34.

d LR Kraftur; Prestdæmi.

15 Og ^arisar landsins stóðu einnig í fjarlægð, og bölvun lagðist á alla, sem börðust gegn Guði —

16 Og frá þeim tíma voru styrjaldir og blóðsúthellingar meðal þeirra, en Drottinn kom og dvaldi með fólki sínu og það lifði í réttlæti.

17 Og ^aótti við Drottin sló allar þjóðir, svo mikil var dýrð Drottins, sem yfir fólki hans hvíldi. Og Drottinn ^bblessaði landið, og fólkið var blessað á fjöllum og á hæðunum og það blómstraði.

18 Og Drottinn nefndi þjóð sína ^aSíon, vegna þess að hugur hennar og hjarta voru ^beitt, og hún lifði í réttlæti og enginn fátækur var á meðal hennar.

19 Og Enok hélt áfram að prédika í réttlæti fyrir fólki Guðs. Og svo bar við, að á dögum sínum byggði hann borg, sem nefnd var borgin helga, já, Síon.

20 Og svo bar við, að Enok talaði við Drottin og hann sagði við Drottin: Vissulega mun ^aSíon vera örugg að eilífu. En Drottinn sagði við Enok: Síon hef ég blessað, en aðra hef ég fordæmt.

21 Og svo bar við, að Drottinn sýndi Enok alla íbúa jarðarinnar, og hann leit, og tak eftir, Síon var ^atekin upp til himins er tímar liðu. Og Drottinn sagði við Enok: Sjá bústað minn að eilífu.

22 Og Enok leit einnig alla aðra, sem voru synir Adams, og þeir voru sambland af öllum niðjum Adams, nema niðjum Kains, því að niðjar Kains voru ^asvartir og voru ekki meðal þeirra.

23 Og eftir að Síon hafði verið tekin upp til ^ahimins, ^bleit Enok og tak eftir, ^callar þjóðir jarðar voru fyrir augum hans —

24 Og kynslóð kom eftir kynslóð, og Enok var ^alyft hátt upp, allt að brjósti föðurins og mannsönnarins, og sjá, kraftur Satans var yfir öllu yfirborði jarðar.

25 Og hann sá engla stíga niður frá himni og hann heyrði háa rödd segja: Vei, vei, sé íbúum jarðarinnar.

26 Og hann sá Satan, og hann hafði mikla ^akeðju í hendi sér, og hún sveipaði alla jörðina ^bmyrkri, og hann leit upp og hló og ^cenglar hans fögnuðu.

27 Og Enok sá ^aengla stíga niður af himni, er báru ^bvitni um föðurinn og soninn, og heilagur andi kom yfir marga og þeir voru hrifnir upp til Síonar með krafti himins.

28 Og svo bar við, að Guð himinsins leit yfir leifar fólksins og grét, og Enok bar vitni um það og sagði: Hvernig má það vera, að himnarnir gráti og tár þeirra falli sem regn yfir fjöllin?

15a 1 Mós 6:4;
HDP Móse 8:18.

17a 2 Mós 23:27.
b 1 Kro 28:7–8;
1 Ne 17:35.

18a LR Síon.
b Post 4:32;
Fil 2:1–4.

LR Eining.
20a HDP Móse 7:62–63.

LR Nýja Jerúsalem.
21a HDP Móse 7:69.
22a 2 Ne 26:33.

23a LR Himinn.
b LR Sýn.
c K&S 88:47;

HDP Móse 1:27–29.

24a 2 Kor 12:1–4.

26a Al 12:10–11.

b Jes 60:1–2.

c Júd 1:6;

K&S 29:36–37.

27a LR Englar.

b LR Vitnisburður.

29 Og Enok sagði við Drottin: Hvernig má það vera að þú „grátir, þar eð þú ert heilagur og ert frá eilífð til eilífðar?

30 Og væri mannum unnt að telja öreindir jarðar, já, milljóna „jarða sem þessarar, þá næði það ekki upphafstölu ^bsköpunarverka þinna, og tjöld þín eru enn útþanin, en samt ert þú þar, og brjóst þitt er þar, og þú ert einnig réttvís, þú ert miskunnsamur og góðviljaður að eilífu —

31 Og þú hefur tekið Síon að þínu eigin brjosti frá öllum sköpunarverkum þínum, frá allri eilífð til allrar eilífðar, og ekkert nema „friður, ^bréttvísi og „sannleikur býr við hásæti þitt, og miskunn mun verða fyrir ásjónu þinni og eiga sér engan endi. Hvernig má það vera, að þú getir grátíð?

32 Drottinn sagði við Enok: Sjá þessa bræður þína. Þeir eru mín eigin ^ahandaverk, og ^bþekkingu þeirra gaf ég þeim, þegar ég skapaði þá, og í aldingarðinum Eden gaf ég mannum „sjálfræði sitt —

33 Og við bræður þína hef ég sagt, og einnig gefið þeim boðorð um, að þeir eigi að ^aelska hver annan og að þeir skuli velja mig, föður sinn. En sjá. Þeir eru

án ástúðar og hata sitt eigið blóð —

34 Og „eldur réttlátrar reiði minnar hefur blossað upp gegn þeim, og í heitri vanþóknun minni mun ég senda ^bflóðin yfir þá, því að heit reiði mín er tendruð gegn þeim.

35 Sjá, ég er Guð. „Maður heilagleika er nafn mitt, Ráðgefandi er nafn mitt, og Óendanlegur og Eilífur er ^bnafn mitt.

36 Þess vegna get ég rétt út hendur mínar og haldið öllum sköpunarverkum mínum. Og „augu mín sjá einnig gegnum þau, og meðal allra handaverka minna hefur ekki verið eins mikið ^branglæti og meðal bræðra þinna.

37 En sjá, syndir þeirra munu falla á höfuð feðra þeirra. Satan verður faðir þeirra og vansæld verður dómur þeirra, og allir himnarnir munu gráta yfir þeim, já, yfir öllu handaverki mínu. Hví skyldu himnarnir ekki gráta, er þeir sjá að þessir muni þjást?

38 En sjá, þeir sem augu þín hvíla á munu farast í flóðinu. Og sjá, ég mun loka þá inni, „varðhald hef ég búið þeim.

39 Og „það, sem ég hef útvalið, hefur talað máli þeirra fyrir mér. Þess vegna þjáist hann fyrir syndir þeirra, ef þeir vilja iðrast

29a Jes 63:7–10.

30a K&S 76:24;

HDP Móse 1:33.

^b LR Skapa, sköpun.

31a LR Friður.

^b LR Réttvís.

^c LR Sannleikur.

32a HDP Móse 1:4.

^b LR Þekking.

^c LR Sjálfræði.

33a LR Elska, ást.

34a Jes 30:27;

Nahúm 1:6;

K&S 35:14.

^b 1 Mós 7:4, 10;

HDP Móse 8:17, 24.

LR Flóðið á dögum

Nóa.

35a HDP Móse 6:57.

^b HDP Móse 1:3.

36a K&S 38:2; 88:41;

HDP Móse 1:35–37.

^b 1 Mós 6:5–6;

HDP Móse 8:22, 28–30.

38a 1 Pét 3:18–20.

LR Helja.

39a Þ.E. frelsari.

þann dag, er minn ^bútvaldi snýr aftur til mín, og fram að þeim degi munu þeir ^ckveljast —

40 Fyrir því munu himnarnir gráta, já, og öll handaverk mín.

41 Og svo bar við, að Drottinn talaði til Enoks og sagði Enok frá öllum gjörðum mannanna barna. Þess vegna vissi Enok og leit ranglæti þeirra og vansæld, og grét og rétti fram arma sína, og ^ahjarta hans þandist út sem eilífðin, og brjóst hans brann og öll eilífðin hrærðist.

42 Og Enok sá einnig ^aNóa og ^bfjölskyldu hans, að afkomendur allra sona Nóa mundu öðlast stundlegt hjálpræði —

43 Þess vegna sá Enok að Nói byggði ^aörk og að Drottinn brosti við henni og hélt henni í eigin hendi sinni. En yfir aðra, hina ranglátu, féll flóðið og glepti þá.

44 Og þegar Enok sá þetta, varð sál hans beisk og hann grét yfir bræðrum sínum og sagði við himnana: Ég læt ^aekki huggast. En Drottinn sagði við Enok: Léttu á hjarta þínu og vertu glaður og lít á.

45 Og svo bar við, að Enok leit, og frá Nóa sá hann allar fjölskyldur jarðar, og hann ákallaði Drottin og sagði: Hvenær kemur dagur Drottins? Hvenær mun blóði hins réttláta verða úthellt, svo að allir þeir sem trega verði ^ahelgaðir og öðlist eilíft líf?

46 Og Drottinn sagði: Það verður á ^ahádegisbaugi tímans, á degi ranglætis og refsingar.

47 Og sjá, Enok leit komudag mannssonarins, já, í holdinu. Og sál hans fagnaði og hann sagði: Hinum réttláta er lyft upp, og ^alambinu er slátrað frá grundvöllun veraldar, og fyrir trú er ég við brjóst föðurins, og sjá, ^bSíon er með mér.

48 Og svo bar við, að Enok leit til ^ajarðarinnar, og hann heyrði rödd úr iðrum hennar er sagði: Vei, vei sé mér, móður mannanna. Ég er kvalin, ég er þreytt, vegna ranglætis barna minna. Hvenær fæ ég ^bhvíld og verð hrein af ^cóhreinindum þeim, sem af mér hafa komið? Hvenær mun skapari minn helga mig, svo að ég fái hvílst og réttlætið fái um hríð dvalið á yfirborði mínu?

49 Og þegar Enok heyrði jörðina trega, grét hann, ákallaði Drottin og sagði: Ó Drottinn, vilt þú ekki sýna jörðinni samúð? Vilt þú ekki blessa börn Nóa?

50 Og svo bar við, að Enok hélt áfram ákalli sínu til Drottins og sagði: Ég bið þig, ó Drottinn, í nafni þíns eingetna, já, Jesú Krists, að sýna Nóa og niðjum hans miskunn, svo að jörðin fyllist aldrei aftur flóði.

51 Og Drottinn fékk ei staðist. Og hann gjörði sáttmála við Enok og sór honum eið, að hann mundi

39 *b* HDP Móse 4:2; Abr 3:27.

LR Jesús Kristur.

c LR Fordæming.

41 *a* Mósía 28:3. LR Samúð, meðaumkun.

42 *a* LR Nói, patriarki í

Bíbliunni.

b HDP Móse 8:12.

43 *a* 1 Mós 6:14–16; Et 6:7.

44 *a* Sálm 77:2; Et 15:3.

45 *a* LR Lausn frá synd.

46 *a* HDP Móse 5:57.

47 *a* LR Guðslambið.

b HDP Móse 7:21.

48 *a* LR Jörð — Hreinsun jarðar.

b HDP Móse 7:54, 58, 64.

c LR Óhreinindi.

stöðva “flóðin; að hann mundi vitja barna Nóa —

52 Og hann tók ófrávíkjanlega ákvörðun um að “leifar niðja hans mundu alltaf finnast meðal allra þjóða, meðan jörðin stæði —

53 Og Drottinn sagði: Blessaður er sá, sem Messías kemur af, því að hann segir — Ég er “Messías, ^bkonungur Síonar, ^cbjarg himins, sem er víðfeðmt sem eilífðin. Sá, sem kemur inn um hliðið og “fetar upp með mér, mun aldrei falla. Blessaðir eru þess vegna þeir, sem ég hef talað um, því að þeir munu ganga fram með “söngvum ævarandi gleði.

54 Og svo bar við, að Enok ákallaði Drottin og sagði: Þegar mannssonurinn kemur í holdinu, mun jörðin þá hvílast? Ég bið þig, sýn mér þetta.

55 Og Drottinn sagði við Enok: Lít á. Og hann leit og sá að “mannssyninum var lyft upp á ^bkrossinum, að hætti manna —

56 Og hann heyrði háa raust og himnarnir huldust og öll sköpunarverk Guðs treguðu og jörðin “stundi og björgin klofnuðu og hinir heilögu ^brisu upp og voru ^ckrýndir dýrðarkórónum til “hægri handar mannssyninum —

57 Og allir þeir “andar, sem í ^bvarðhaldi voru, komu fram og

stöðu Guði til hægri handar, og þeir sem eftir voru, voru geymdir í hlekkjum myrkursins fram að dómi hins mikla dags.

58 Og enn grét Enok og ákallaði Drottin og spurði: Hvenær mun jörðin hvílast?

59 Og Enok sá mannssoninn stíga upp til föðurins, og hann ákallaði Drottin og sagði: Munt þú ekki koma aftur til jarðar? Því að þú ert Guð og ég þekki þig og þú hefur svarið mér eið og boðið mér að biðja í nafni þíns eingetna. Þú hefur gjört mig og veitt mér rétt til hásetis þíns, ekki af sjálfum mér, heldur fyrir þína eigin náð. Þess vegna spyr ég þig, hvort þú komir ekki aftur til jarðar.

60 Og Drottinn sagði við Enok: Sem ég lifi, já, svo mun ég koma á “síðustu dögum, á dögum ranglætis og refsingar, til að uppfylla eiðinn, sem ég hef unnið þér, varðandi börn Nóa —

61 Og sá dagur kemur, að jörðin mun “hvílast, en fyrir þann dag munu himnarnir ^bmyrkvast og ^chula myrkursins mun þekja jörðina, og himnarnir munu bifast og jörðin einnig, og miklar þrengingar verða meðal manna barna, en fólk mitt mun ég ^dvarðveita —

51 a Sálm 104:6–9.

52 a HDP Móse 8:2.

53 a LR Messías.

b Matt 2:2;

2 Ne 10:14;

Al 5:50;

K&S 128:22.

c Sálm 71:3; 78:35;

He 5:12.

LR Bjarg.

d 2 Ne 31:19–20.

e LR Tónlist.

55 a LR Mannssonurinn.

b 3 Ne 27:14.

LR Krossfesting.

56 a Matt 27:45, 50–51.

b LR Upprisa.

c LR Kóróna;

Upphafning.

d Matt 25:34.

57 a LR Andi.

b K&S 76:71–74; 88:99.

60 a LR Síðustu dagar, síðari dagar.

61 a LR Jörð — Lokaástand jarðar.

b K&S 38:11–12; 112:23.

c LR Hula.

d 1 Ne 22:15–22;

2 Ne 30:10.

62 Og ^aréttlæti mun ég senda niður af himni, og ^bsannleika mun ég senda frá ^cjörðu, til að bera ^dvitni um minn eingetna, ^eupprisu hans frá dauðum, já, og einnig upprisu allra manna. Og réttlæti og sannleika mun ég láta sópa jörðina sem vatnsflóð, til að ^fsafna mínum kjörnu saman frá öllum heimshornunum fjórum, til staðar, sem ég mun fyrirbúa, helgrar borgar, svo að fólk mitt megi girða lendar sínar og líta fram til komu minnar. Því að þar mun tjaldbúð mín standa, og hún skal nefnd Síon, ^gNýja Jerúsalem.

63 Og Drottinn sagði við Enok: Þá skalt þú og öll ^aborg þín mæta þeim þar, og við munum taka þau í faðm okkar og þau skulu sjá okkur og við munum falla þeim um háls og þau munu falla okkur um háls og við munum kyssa hvert annað —

64 Og þar mun bústaður minn vera, og hann verður Síon, sem koma mun út frá öllu því, sem ég hef skapað. Og í ^aþúsund ár skal jörðin ^bhvílast.

65 Og svo bar þar við, að Enok sá þann dag, er mannsönnurinn ^akemur á síðustu dögum, til að dvelja í réttlæti á jörðunni í þúsund ár —

66 En fyrir þann dag sá hann miklar þrengingar meðal hinna ranglátu, og hann sá einnig hafið, að það var ókyrrt, og hjörtu manna ^abrugðust þeim og þeir litu með ótta til ^bdóms hins almáttuga Guðs, sem koma mundi yfir hina ranglátu.

67 Og Drottinn sýndi Enok allt, allt til enda veraldar. Og hann sá dag hinna réttlátu, stund endurlausnar þeirra, og hlaut fyllingu ^agleðinnar —

68 Og allir dagar ^aSíonar, á dögum Enoks, voru þrjú hundruð sextíu og fimm ár.

69 Og Enok og allt hans fólk ^agekk með Guði, og hann dvaldi í miðri Síon. Og svo bar við, að Síon var ekki, því að Guð tók hana upp að sínum eigin barmi, og þaðan er sú sögn komin, að SÍON SÉ FLÚIN.

8. KAPÍTULI (Febrúar 1831)

Metúsala spáir — Nói og synir hans prédika fagnaðarerindið — Mikið ranglæti ríkir — Kalli um iðrun enginn gaumur gefinn — Guð ákvarðar tortímingu alls holds með flóði.

Og allir dagar Enoks voru fjögur hundruð og þrjátíu ár.

2 Og svo bar við, að ^aMetúsala,

62a Sálm 85:11.

LR Endurreisn
fagnaðarerindisins.

b LR Mormónsbók.

c Jes 29:4.

d LR Vitnisburður.

e LR Upprisa.

f LR Ísrael —

Samansöfnun Ísraels.

g LR Nýja Jerúsalem.

63a Op 21:9–11;

K&S 45:11–12;

HDP Móse 7:19–21.

64a LR Þúsundaráríkið.

b HDP Móse 7:48.

65a Júd 1:14. LR Síðari

koma Jesú Krists.

66a Jes 13:6–7.

b LR Lokadómur.

67a LR Gleði.

68a 1 Mós 5:23;

HDP Móse 8:1.

69a 1 Mós 5:24;

HDP Móse 6:34.

LR Ganga, ganga með

Guði.

8 2a LR Metúsala.

sonur Enoks, var ekki tekinn, svo að sáttmálar Drottins, sem hann gjörði við Enok, mættu uppfyllast. Því að sannlega gjörði hann sáttmála við Enok um að Nói skyldi verða ávöxtur lenda hans.

3 Og svo bar við, að Metúsala spáði því, að af lendum sínum kæmu öll ríki jarðar (gegnum Nóa) og hann tók sér dýrðina sjálfur.

4 Og mikil hungursneyð varð í landinu, og Drottinn lagði sára bölvun á jörðina og margir íbúar hennar dóu.

5 Og svo bar við, að Metúsala lifði eitt hundrað áttatíu og sjö ár og gat Lamek —

6 Og Metúsala lifði sjö hundrað áttatíu og tvö ár, eftir að hann gat Lamek, og gat sonu og dætur —

7 Og allir dagar Metúsala voru níu hundrað sextíu og níu ár, og hann andaðist.

8 Og Lamek lifði eitt hundrað áttatíu og tvö ár og gat son —

9 Og hann nefndi hann ^aNóa, og sagði: Þessi sonur mun vera oss huggun í erfiðri voru og striti handa vorra, vegna jarðarinnar, sem Drottinn hefur ^bbölvað.

10 Og Lamek lifði fimm hundrað níutíu og fimm ár, eftir að hann gat Nóa, og gat sonu og dætur —

11 Og allir dagar Lameks voru

sjö hundrað sjötíu og sjö ár, og hann andaðist.

12 Og Nói var fjögur hundrað og fimmtíu ára gamall og gat ^aJafet. Og fjörutíu og tveimur árum síðar gat hann ^bSem með henni, sem var móðir Jafets, og þegar hann var fimm hundrað ára gamall gat hann ^cKam.

13 Og ^aNói og synir hans ^bhlýddu á Drottin og gáfu gaum að, og þeir nefndust ^csynir Guðs.

14 Og er þessum mönnum tók að fjölga á jörðunni og þeim fæddust dætur, sáu ^asynir mannanna, að þessar dætur voru fríðar og tóku sér konur meðal þeirra, já, að vild sinni.

15 Og Drottinn sagði við Nóa: Dætur sona þinna hafa ^aselt sig, því að sjá, reiði mín er tendruð gegn mannanna sonum, því að þeir vilja ekki hlýða rödd minni.

16 Og svo bar við, að Nói spáði og kenndi það sem Guðs er, já, eins og það var frá upphafi.

17 Og Drottinn sagði við Nóa: Andi minn mun ekki ætíð ^atakast á við manninn, því að hann skal vita, að allt ^bhold mun deyja. Veri dagar hans þó eitt hundrað og tuttugu ár, og ef menn iðrast ekki, mun ég senda ^cflóðin yfir þá.

18 Og á þeim tímum voru ^arisar á jörðunni, og þeir sóttust eftir lífi

9a LR Nói, patriarki í Biblíunni.

b HDP Móse 4:23.

12a 1 Mós 5:32. LR Jafet.

b LR Sem.

c LR Kam.

13a K&S 138:41. LR Gabriel.

b LR Hlýðni, hlýðinn, hlýða.

c LR Synir og dætur Guðs.

14a HDP Móse 5:52.

15a LR Giftast —

Trúblendihjónaband.

17a 1 Mós 6:3; 2 Ne 26:11; Et 2:15; K&S 1:33.

b 2 Ne 9:4. LR Hold.

c 1 Mós 7:4, 10;

HDP Móse 7:34.

18a 1 Mós 6:4; 4 Mós 13:33; Jós 17:15.

Nóa, en Drottinn var með Nóa og ^bkraftur Drottins var yfir honum.

19 Og Drottinn ^avígði ^bNóa eftir ^creglu sinni, og bauð honum að fara og ^dboða mannanna börnum fagnaðarerindi sitt, já, eins og það var gefið Enok.

20 Og svo bar við, að Nói kallaði öll mannanna börn til ^aiðrunar, en þau hlýddu ekki orðum hans —

21 Og eftir að þeir höfðu hlýtt á hann, komu þeir einnig til hans og sögðu: Sjá, við erum synir Guðs. Höfum við ekki tekið okkur dætur mannanna? Og ^aetum við ekki og drekkum og kvænumst og gefum í hjónaband? Og konur okkar ala okkur börn. Og þau eru máttugir menn, líkt og menn til forna, nafntogaðir menn. Og þeir hlýddu ekki orðum Nóa.

22 Og Guð sá, að ^aranglæti manna var orðið mikið á jörðunni og að sérhver maður miklaðist í eigin hjarta, og ^bhugsanir hans voru einungis og stöðugt illar.

23 Og svo bar við, að Nói hélt áfram ^aprédikun sinni fyrir fólkinu og sagði: Hlýðið á og gefið gaum að orðum mínum —

24 ^aTrúið og iðrist synda yðar og látið ^bskírast í nafni Jesú Krists, Guðssonarins, rétt eins og feður vorir, og þér munuð hljóta

heilagan anda, svo að allt geti ^copinberast yður. En ef þér gjörði þetta ekki munu flóðin falla yfir yður. Engu að síður hlýddu þeir ekki.

25 Og Nói harmaði og hann kvaldist í hjarta sínu, að Drottinn hafði skapað manninn á jörðunni, og það hryggði hann.

26 Og Drottinn sagði: Ég vil ^ator-tíma manninum, sem ég skapaði, af yfirborði jarðar, bæði manni og dýri, skriðkvikindum og fuglum loftsins, því að Nói harmar, að ég hef skapað þau, og að ég hef gjört þau. Og hann hefur ákallað mig, því að þau hafa sóst eftir lífi hans.

27 Og þannig fann Nói ^anáð í augum Drottins, því að Nói var réttvís maður og ^bfullkominn meðal kynslóðar sinnar. Og hann ^cgekk með Guði, og svo gjörðu og synir hans þrír, Sem, Kam og Jafet.

28 Jörðin var ^aspillt í auglýsingu Guðs, og hún var full af ofbeldi.

29 Og Guð leit á jörðina, og sjá, hún var spillt, því að allt hold hafði spillt háttum sínum á jörðunni.

30 Og Guð mælti við Nóa: Endir alls holds blasir við mér, því að jörðin er full af ofbeldi, og sjá. Ég mun ^atortíma öllu holdi af jörðunni.

18b LR Kraftur.

19a K&S 107:52.

LR Vígja, vígsla.

b Abr 1:19.

c LR Melkisedeksprest-dæmi.

d LR Truboðsverk.

20a LR Iðrast, iðrun.

21a Matt 24:38–39;

JS — M 1:41.

22a 1 Mós 6:5;

HDP Móse 7:36–37.

b Mósía 4:30; Al 12:14.

LR Hugsanir.

23a LR Prédika.

24a LR Trú, trúa.

b LR Skír, skíra —

Forsendur skírnar.

c 2 Ne 32:2–5.

26a LR Jörð — Hreinsun jarðar.

27a LR Náð.

b 1 Mós 6:9.

c LR Ganga, ganga með Guði.

28a 1 Mós 6:11–13.

30a K&S 56:3.

MYNDEFTIRLÍKING ÚR BÓK ABRAHAMAS

Nr. 1

SKÝRINGAR

- Atr. 1. Engill Drottins.
Atr. 2. Abraham festur á altari.
Atr. 3. Skurðgoðadýrkandi og prestur Elkena reynir að fórna Abraham.
Atr. 4. Fórnaraltari skurðgoðaprestsins, stendur fyrir framan guði Elkena, Líbna, Mamakkra, Kórasar og Faraós.
Atr. 5. Skurðgoðið Elkena.
Atr. 6. Skurðgoðið Líbna.
Atr. 7. Skurðgoðið Mamakkra.
Atr. 8. Skurðgoðið Kóras.
Atr. 9. Skurðgoðið Faraó.
Atr. 10. Abraham í Egyptalandi.
Atr. 11. Á að sýna stoðir himins, samkvæmt skilningi Egypta.
Atr. 12. Raukeeyang, táknar víðáttu eða festinguna yfir höfðum okkar, en í þessu tilviki og í sambandi við þetta efni láta Egyptar það tákna Shaumau, sem þýðir hátt eða himnarnir, samanber hebreska orðið Shaumahyeem.

BÓK ABRAHAM'S

SEM JOSEPH SMITH ÞÝDDI AF PÁPÍRUS

Þýðing nokkurra fornra rita, sem komust í hendur okkar úr katakombum Egyptalands. Rit Abrahams meðan hann var í Egyptalandi, nefnd Bók Abrahams, rituð með hans eigin hendi á papírú.

1. KAÞÍTULI

Abraham leitar blessana patriárka-reglunnar — Falsprestar ofsækja hann í Kaldeu — Jehóva bjargar honum — Yfirlit yfir uppruna og stjórn Egyptalands.

ÍLANDI ^aKaldverja, á heimili Ífeðra minna, sá ég, ^bAbraham, að nauðsynlegt var fyrir mig að finna mér annan ^caðseturstað —

2 Og er ég gjörði mér ljóst, að mín beið meiri ^ahamingja og friður og ^bhvíld, leitaði ég blessana feðranna, og þess réttar að mega vígjast til að veita þær. Ég hafði sjálfur verið fylgjandi ^créttlætisins og þráði einnig að öðlast mikla ^dþekkingu og verða betri fylgjandi réttlætisins og búa yfir meiri þekkingu og verða faðir margra þjóða, friðarhöfðingi. Og með þrá minni eftir að fá leiðbeiningar og halda boðorð Guðs, varð ég réttmætur erfingi, ^eháprestur, með sama ^frétt og feðurnir.

3 Feðurnir ^aveittu mér hann.

Hann kom frá feðrunum frá fyrstu tíð, já, allt frá upphafi eða áður en grundvöllur jarðar var lagður og til þessa tíma, já, réttur ^bfrumburðarins, eða hins fyrsta manns, sem er ^cAdam, eða fyrsti faðirinn, og með feðrunum til mín.

4 Ég leitaði ^aútnefningar minnar til prestdæmisins samkvæmt útnefningu Guðs til feðranna varðandi niðjana.

5 ^aFeður mínir höfðu snúið frá réttlætinu og hinum helgu boðorðum, sem Drottinn, Guð þeirra, hafði gefið þeim, og ^btilbáðu guði heiðingjanna og neituðu algjörlega að hlýða rödd minni —

6 Því að hjörtu þeirra beindust að hinu illa og sneru eingöngu að ^aguði Elkena og guði Líbna og guði Mamakra og guði Kórsasar og guði Faraós, konungs Egypta —

7 Þess vegna sneru þeir sér að fórnnum heiðingja og fórnunum dumbum skurðgoðunum börnum sínum og hlýddu ekki rödd minni,

1 1a LR Úr.

b LR Abraham.

c Post 7:2–4.

2a LR Gleði.

b LR Hvíld.

c LR Réttlátur, réttlæti.

d K&S 42:61. LR Þekking.

e LR Háprestur.

f LR Melkisedeksprestdæmi.

3a K&S 84:14.

b K&S 68:17.

LR Frumburður.

c HDP Móse 1:34.

LR Adam.

4a LR Frumburðarréttur.

5a 1 Mós 12:1.

b LR Falsguðadýrkun.

6a Þ.E. falsguðirnir, sem sýndir eru á Abr.

eftirlíking 1.

heldur reyndu að taka mig af lífi með hendi prests Elkena. Prestur Elkena var einnig prestur Faraós.

8 Á þessum tíma var það til siðs hjá presti Faraós, konungs Egypta, að færa þessum framandi guðum fórnir á altari, sem reist var í Kald-ealandi, og voru fórnirnar karlar, konur og börn.

9 Og svo bar við, að presturinn færði guði Faraós og einnig guði Sagreels fórnir að hætti Egypta. En guð Sagreels var sólin.

10 Prestur Faraós fórnaði jafnvel barni sem þakkarfórn á altarinu, er stóð á hæð, sem nefnd var Pótífarhæð, á hæsta hluta Ólísensléttunnar.

11 Þessi prestur hafði fórnað á altari þessu þremur meyjum samtímis, og voru þær dætur Óníta, eins hinna konunglegu afkomenda í beinni línu af lendum "Kams. Þessum meyjum var fórnað vegna dyggða þeirra. Þær vildu ekki blúta og tilbiðja guði úr tré eða steini. Þess vegna voru þær drepnar á þessu altari, og var það gjört að hætti Egypta.

12 Og svo bar við, að prestarnir beittu mig ofbeldi, svo að þeir gætu einnig drepíð mig á altarinu eins og þessar meyjur. Og til að gefa yður hugmynd um þetta altari, vísa ég til myndarinnar í byrjun þessarar frásagnar.

13 Það var í laginu sem rúmstæði, eins og þau tíðkuðust meðal Kaldverja, og stóð það

fyrir framan guði Elkena, Líbna, Mamakkra, Kórasar og einnig guð eins og guð Faraós, konungs Egypta.

14 Svo að þér öðlist skilning á þessum guðum, hef ég sýnt yður þá á líkingamyndunum í byrjun, en Kaldverjar kalla þess konar myndir Ralínos, sem þýðir myndletur.

15 Og þegar þeir lögðu hendur á mig til að fórna mér og taka mig af lífi, sjá, þá hóf ég rödd mína til Drottins Guðs míns, og Drottinn "hlýddi á og heyrði, og hann fyllti mig sýn af almættinu, og engill návistar hans stóð hjá mér og blósaði samstundis bönd mín —

16 Og rödd hans mælti við mig: Abraham, Abraham, sjá, nafn mitt er "Jehóva og ég hef heyrt þig og hef komið niður til að leysa þig og taka þig brott úr húsi föður þíns, og frá öllu ættfólki þínu og til framandi blands, sem þú veist ekki um —

17 Og það vegna þess að þeir hafa snúið hjörtum sínum frá mér og tilbiðja guð Elkena og guð Líbna og guð Mamakkra og guð Kórasar og guð Faraós, konungs Egypta. Þess vegna hef ég komið niður til að vitja þeirra og tortíma honum, sem lyft hefur hendi sinni gegn þér, Abraham, sonur minn, til að taka líf þitt.

18 Sjá, ég mun leiða þig við hönd mér og ég mun taka þig til að setja á þig nafn mitt, já, "prest-dæmi föður þíns. Og kraftur minn verður yfir þér.

11a LR Kam.
b Dan 3:13–18.
15a Mósía 9:17–18.

b Abr 2:13.
16a LR Jehóva.
b LR Fyrirheitið land.

18a LR Prestdæmi.

19 Eins og var með Nóa, svo mun og verða með þig, en fyrir helga þjónustu þína mun "nafn mitt þekkt á jörðinni að eilífu, því að ég er Guð þinn.

20 Sjá, Pótífarhæð var á landi "Úr í Kaldeu. Og Drottinn braut niður altari Elkena og guða landsins og tortímdi þeim gjörsamlega og laust prestinn, svo að hann dó. Og mikil sorg var í Kaldeu og einnig við hirð Faraós, en Faraó merkir konungur, konunglegrar ættar.

21 Þessi konungur Egypta var afkomandi af lendum "Kams og hafði frá fæðingu blóð ^bKanaaníta í sér.

22 Af þessari ætt voru allir Egypatar, og þannig varðveittist blóð Kanaaníta í landinu.

23 Kona fann fyrst "Egyptaland og var hún dóttir Kams og dóttir Egyptusar, sem í Kaldeu merkir Egypti, sem aftur merkir það sem bannað er —

24 Þegar þessi kona fann landið var það undir vatni, en síðar setti hún syni sína þar, og þaðan, frá Kam, kom sú ætt, sem viðhélt bölvuninni í landinu.

25 Fyrstu stjórn Egyptalands stofnsetti Faraó, elsti sonur Egyptusar, dóttur Kams, og var hún ættföðurleg að hætti stjórnar Kams.

26 Faraó, sem var réttlátur maður, setti á stofn ríki sitt og dæmdi fólk sitt viturlega og af réttvísi alla sína daga, og reyndi í

einlægni að líkja eftir þeirri reglu, sem feðurnir höfðu komið á með fyrstu kynslóðinni á dögum hins fyrsta ættföðurríkis, já, í stjórnartíð Adams, og einnig Nóa föður síns, sem blessaði hann með "blessunum jarðar og blessunum visku, en bannfærði hann hvað prestdæmið varðar.

27 En Faraó, sem var af þeirri ætt sem ekki hafði "prestdæmisréttinn, þótt Faraóarnir héldu því gjarna fram, að þeir ættu rétt á honum frá Nóa, gegnum Kam, og þess vegna leiddist faðir minn afvega af skurðgoðadýrkun þeirra —

28 En ég mun reyna síðar að rekja tímatalið frá sjálfum mér aftur til upphafs sköpunarinnar, því að "heimildirnar hafa fallið í hendur mínar og ég hef þær fram á þennan dag.

29 Eftir að prestur Elkena hafði nú verið lostinn svo að hann dó, uppfylltist það sem sagt var við mig um Kaldealand, að hungursneyð yrði í landinu.

30 Samkvæmt því varð hungursneyð í öllu Kaldealandi, og faðir minn þjáðist sárlega vegna hungursneyðarinnar, og hann iðraðist þess illvirkis gegn mér, að ætla að svipta mig "lífi.

31 En heimildir feðranna, jafnvel patriarkanna, varðandi prestdæmisréttinn, varðveitti Drottinn Guð minn í mínum

19a 1 Mós 12:1–3.

20a 1 Mós 11:28; Abr 2:4.

21a 1 Mós 10:6;

Sálm 78:51;

HDP Móse 8:12.

b HDP Móse 7:6–8.

LR Kanaan, Kanaanítar.

23a LR Egyptaland.

26a LR Blessa, blessaður, blessun.

27a K&S OY 2.

LR Prestdæmi.

28a HDP Móse 6:5.

LR Minningabókin.

30a Abr 1:7.

eigin höndum. Þess vegna hef ég geymt fram á þennan dag vitneskjuna um upphaf sköpunarinnar og einnig um ^apláneturnar og stjörnurarnar, eins og það var kunnngjört feðrunum. Og ég mun reyna að skrá eitthvað af því í þessa frásögn, til gagns fyrir afkomendur mína eftir mig.

2. KAPÍTULI

Abraham yfirgefur Úr og fer til Kanaanlands — Jehóva birtist honum í Haran — Niðjum hans er heitið öllum blessunum fagnaðararindisins og með niðjum hans berast þær til allra — Hann fer til Kanaanlands og áfram til Egyptalands.

Nú lét Guð hungursneyðina verða sára í landi Úr, slíka, að ^aHaran bróðir minn dó, en ^bTara faðir minn lifði enn í landi Úr í Kaldeu.

2 Og svo bar við, að ég, Abraham, tók mér ^aSaraí fyrir eiginkonu og ^bNahor bróðir minn tók sér Milku fyrir eiginkonu, sem var dóttir Harans.

3 Nú hafði Drottinn ^asagt við mig: Abraham, far þú burt úr landi þínu og frá ættfólki þínu og úr húsi föður þíns, til lands, sem ég mun vísa þér á.

4 Þess vegna yfirgaf ég landið

^aÚr í Kaldeu og fór til Kanaanlands, og ég tók Lot bróðurson minn og eiginkonu hans og Saraí eiginkonu mína, og ^bfaðir minn fylgdi mér einnig, til þess lands, sem við nefndum Haran.

5 Og hungursneyðin rénaði og faðir minn hélt kyrru fyrir í Haran og dvaldist þar, en margar hjarðir voru í Haran og faðir minn sneri sér aftur að ^askurðgoðadýrkun og dvaldist þess vegna áfram í Haran.

6 En ég, Abraham, og ^aLot bróðursonur minn báðum til Drottins og Drottinn ^bbirtist mér og mælti til mín: Rís á fætur og tak Lot með þér, því að ætlun mín er að taka þig burt frá Haran og gjöra þig að helgum þjóni mínum, sem bera mun nafn mitt í framandi ^alandi, sem ég mun gefa niðjum þínum eftir þig til ævarandi eignar, þegar þeir hlýða rödd minni.

7 Því að ég er Drottinn Guð þinn. Ég dvel á himni. Jörðin er ^afótskör mín. Ég rétti hönd mína út yfir hafið og það hlýðir rödd minni. Ég gjöri vindinn og eldinn að ^bfarkostum mínum. Ég segi við fjöllin — hverfið á brott — og sjá, hvirfilvindurinn feykir þeim burt á augabragði, já, á svipstundu.

8 Nafn mitt er ^aJehóva, og ég

31a Abr 3:1–18.

2 1a 1 Mós 11:28.

b 1 Mós 11:24–26;

1 Kro 1:26.

2a 1 Mós 11:29.

LR Sara.

b 1 Mós 11:27; 22:20–24.

3a 1 Mós 12:1;

Post 7:1–3.

4a Nehem 9:7.

b 1 Mós 11:31–32.

5a Jós 24:2.

6a LR Lot.

b 1 Mós 17:1.

LR Jesús Kristur —

Tilvist Krists í

fortilverunni.

c 1 Mós 12:2–3; Abr 1:19.

d 1 Mós 13:14–15; 17:8;

2 Mós 33:1.

LR Fyrirheitið land.

7a 1 Ne 17:39; K&S 38:17.

b Jes 66:15–16.

8a LR Jehóva.

^bþekki endalokin frá upphafinu. Fyrir því mun hönd mín vera yfir þér.

9 Og ég mun gjöra þig að mikilli þjóð og ^ablessa þig ómælanlega, og gjöra nafn þitt mikið meðal allra þjóða, og þú munt verða eftirkomandi niðjum þínum blessun, svo að þeir færi í höndum sér öllum þjóðum þessa helgu þjónustu og þetta ^bprestdæmi —

10 Og ég mun blessa þá fyrir nafn þitt, því að allir þeir, sem meðtaka þetta ^afagnaðarerindi, skulu kenndir við nafn þitt og teljast ^bniðjar þínir, og þeir munu rísa á fætur og blessa þig sem ^aföður sinn —

11 Og ég mun ^ablessa þá, sem blessa þig, en bölvu þeim, sem bölvu þér. Og í þér (það er, í prestdæmi þínu) og ^bniðjum þínum (það er, prestdæmi þínu), því að ég gef þér fyrirheit um, að þessi ^aréttur haldist með þér og niðjum þínum eftir þig (það er, beinum niðjum eða holdlegum niðjum), munu allar ættkvíslir jarðar verða blessaðar, já, með blessunum fagnaðarerindisins, sem eru blessanir sáluhjálpar, já, eilífs lífs.

12 Og eftir að Drottinn hafði lokið máli sínu og horfið úr

augsyn minni, sagði ég í hjarta mér: Þjónn þinn hefur ^aleitað þín einlæglega; nú hef ég fundið þig —

13 Þú sendir engil þinn til að ^abjarga mér frá guðum Elkena, og ég gjöri vel að hlýða rödd þinni. Lát þess vegna þjón þinn rísa á fætur og hverfa á brott í friði.

14 Svo að ég, Abraham, fór á brott eins og Drottinn hafði sagt mér, og Lot með mér. Og ég, Abraham, var ^asex tíu og tveggja ára þegar ég fór frá Haran.

15 Og ég tók með mér ^aSaraí, sem ég hafði tekið mér fyrir eigin konu í ^bÚr í Kaldeu, og Lot bróðurson minn, og allar þær eigur sem okkur höfðu safnast, og þær sálir sem við höfðum ^cunnið í Haran. Og við höldum til ^aKanaanlands og höfðumst við í tjöldum á leið okkar —

16 Þess vegna var eilífðin skjól okkar, ^abjarg okkar og sáluhjálpar, er við ferðuðumst frá Haran um Jerson til að komast til Kanaanlands.

17 Ég, Abraham, reisti nú ^aaltari í Jersonslandi og færði Drottni fórn og það þess að ^bhungursneyðinni yrði létt af húsi föður míns, svo að þau færust ekki.

18 Og síðan fórum við frá Jerson

8b LR Alvitur.

9a 1 Ne 17:40; 2 Ne 29:14; 3 Ne 20:27; Morm 5:20.
LR Abraham — Niðjar Abrahams.

b K&S 84:17–19;
HDP Móse 6:7.
LR Melkisedekspred-dæmi.

10a Gal 3:7–9.

b 1 Mós 13:16;

Gal 3:29;
2 Ne 30:2.

c LR Patriárki.

11a LR Sáttmáli Abrahams.

b Jes 61:9.

c LR Frumburðarréttur;
Ísrael; Prestdæmi.

12a K&S 88:63.

13a Abr 1:15–17.

14a 1 Mós 12:4–5.

15a LR Sara.

b LR Úr.

c LR Trúskipti,
trúskiptingur.

d LR Kanaan,
Kanaanítar.

16a LR Bjarg.

17a LR Altari.

b Abr 1:29.

um landið og til Síkem, sem er á sléttum Móre, og við vorum nú þegar komin að mörkum lands “Kanaaníta, og ég færði ^bförn þar á sléttum Móre og ákallaði Drottin heitt, vegna þess að við vorum nú þegar komin í land þessarar skurðgoðadýrkandi þjóðar.

19 Og Drottinn birtist mér sem svar við bænnum mínum og sagði við mig: Niðjum þínum mun ég gefa þetta ^aland.

20 Og ég, Abraham, reis frá altarinu, sem ég hafði reist Drottni, og hélt þaðan upp til fjallanna fyrir austan ^aBetel og reisti þar tjöld mín, og Betel var í vestur og ^bAí í austur. Og þar reisti ég Drottni annað altari og ^cákallaði enn nafn Drottins.

21 Og ég, Abraham, hélt ferð minni áfram og enn í suður, og enn var mikil hungursneyð í landinu, og ég, Abraham, ákvað að halda niður til Egyptalands, til að dveljast þar, því að hungursneyðin var mjög sár.

22 Og svo bar við, að þegar ég nálgaðist Egyptaland, sagði Drottinn við mig: Sjá, “Saraí eiginkona þín er kona afar fríð sýnum —

23 Því ber svo við, þegar Egyptar sjá hana, að þeir segja — Hún er eiginkona hans, og þeir munu drepa þig, en láta hana lífi halda. Þess vegna skalt þú fara þannig að:

24 Lát hana segja Egyptum, að hún sé systir þín, og sál þín mun lífi halda.

25 Og svo bar við, að ég, Abraham, sagði Saraí eiginkonu minni allt, sem Drottinn hafði sagt við mig — Seg þeim þess vegna, ég bið þig, að þú sért systir mín, svo að mér farnist vel fyrir þínar sakir, og sál mín mun lífi halda þín vegna.

3. KAPÍTULI

Abraham fræðist um sólina, tunglið og stjörnurnar með Úrím og Túmmím — Drottinn opinberar honum eilíft eðli andanna — Hann fræðist um fortilveru, forvígslu, sköpunina, val lausnara og annað stig mannsins.

Og ég, Abraham, hafði ^aÚrím og Túmmím, sem Drottinn Guð minn hafði gefið mér í Úr í Kaldeu —

2 Og ég sá ^astjörnurnar, að þær voru stórfenglegar og að ein þeirra var næst háseti Guðs, og margar og miklar voru nærri því —

3 Og Drottinn mælti við mig: Þessar eru hinar ráðandi og nafn hinnar miklu er ^aKólob, vegna þess að hún er nálæg mér, því að ég er Drottinn Guð þinn: Ég hef sett hana til að stjórna öllum þeim, sem tilheyra sama kerfi og því, sem þú stendur á.

18a 1 Mós 12:6.

b LR Förn.

19a 1 Mós 13:12–15; 17:8;

2 Mós 3:1–10;

4 Mós 34:2.

LR Fyrirheitið land.

20a LR Betel.

b 1 Mós 13:3–4.

c 1 Mós 12:8.

22a 1 Mós 12:11–13.

3 1a 2 Mós 28:30;

Mósía 8:13; 28:13–16;

JS — S 1:35.

LR Úrím og Túmmím.

2a Abr 1:31.

3a Sjá Abr. eftirlíking 2,

myndir 1–5.

LR Kólob.

4 Og Drottinn sagði mér með Úrím og Túmmím, að Kólob væri að hætti Drottins, hvað tíma, árstíðir og snúning hennar snerti. Að einn snúningur væri einn „dagur Drottins, samkvæmt hans tímatali, en væri ^bþúsund ár samkvæmt tímanum, sem tilnefndur er þar sem þú stendur. Þetta er tímatal Drottins samkvæmt tímatali Kólobs.

5 Og Drottinn mælti við mig: Plánetan, sem ber minni birtuna, minni en sú sem ráða skal deginum, sjálfri nóttunni, er yfir eða stærri en sú, sem þú stendur á, hvað tímatal varðar, því að hún hreyfist hægar. Þetta er vegna þess að hún er ofar jörðunni, sem þú stendur á, þess vegna telur hún ekki eins marga daga, mánuði og ár.

6 Og Drottinn mælti við mig: Nú, Abraham, þessar tvær „staðreyndir eru til, sjá, augu þín líta það. Þér er það gefið að þekkja tímatalið og hinn ákveðna tíma, já, ákveðinn tíma jarðarinnar, sem þú stendur á, og ákveðinn tíma stærra ljóssins, sem ráða skal deginum, og ákveðinn tíma minna ljóssins, sem ráða skal nóttunni.

7 Hinn ákveðni tími minna ljóssins telst lengri að tímatali en tímatal þeirrar jarðar, sem þú stendur á.

8 Og þar sem þessar tvær staðreyndir eru til, mun enn ein staðreynd verða ofar þeim, það er,

önnur pláneta skal vera, sem hefur enn lengra tímatal —

9 Og þannig verður tímatal einnar plánetu ofar tímatali annarrar, þar til þú kemur að Kólob, en Kólob er að tímatali Drottins, og Kólob er sett nærri háseti Guðs til að stjórna öllum þessum plánetum, sem tilheyra sama „kerfi og sú, sem þú stendur á.

10 Og þér er gefið að þekkja ákveðinn tíma allra stjarnanna, sem ákveðið er að gefi ljós, þar til þú kemur nærri háseti Guðs.

11 Þannig „talaði ég, Abraham, við Drottin, augliti til auglitis, eins og einn maður talar við annan, og hann sagði mér frá þeim verkum, sem hendur hans höfðu unnið —

12 Og hann sagði við mig: Sonur minn, sonur minn (og hönd hans var útrétt), sjá, ég mun sýna þér allt þetta. Og hann lagði hönd sína á augu mín og ég sá það, sem hendur hans höfðu gjört, og það var margt, og það margfaldaðist fyrir augum mér og ég gat ekki séð hvar það endaði.

13 Og hann sagði við mig: Þetta er Síneha, sem er sólin. Og hann sagði við mig: Kólob, sem er stjarna. Og hann sagði við mig: Ólea, sem er tunglið. Og hann sagði við mig: Kókábím, sem táknar stjörnur eða öll hin miklu ljós, sem voru á festingu himins.

14 Og það var að nóttu til er Drottinn talaði þessi orð til mín: Ég mun „margfalda þig

4a Abr 5:13.

b Sálm 90:4; 2 Pét 3:8.

6a Abr 3:16–19.

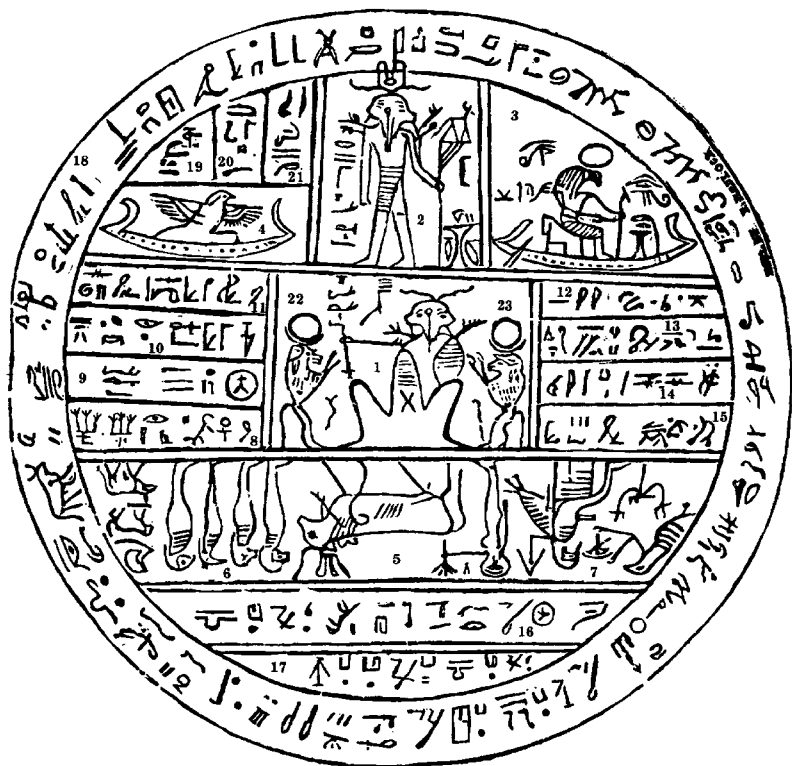
9a K&S 88:37–44.

11a 1 Mós 17:1; 4 Mós 12:5–8.

14a Abr 2:9.

MYNDEFTIRLÍKING ÚR BÓK ABRAHAMS

Nr. 2

SKÝRINGAR

Atr. 1. Kólob, merkir frumsköpunin, næst því himneska eða bústaði Guðs. Fremst í stjórnn en síðust í tímatali. Tímatalið er samkvæmt himneskum tíma, en einn dagur að himneskum tíma merkir eina alin. Einn dagur á Kólob samsvarar þúsund árum að jarðnesku tímatali, sem Egyptar nefna Jah-oh-eh.

Atr. 2. Stendur næst Kólob og Egyptar nefna Oliblis og er næstæðsta ráðandi sköpunin í grennd við hið himneska eða bústað Guðs. Hún hefur einnig lykilverald varðandi aðrar plánetur, samkvæmt því sem Guð opinberaði Abraham, þegar hann færði fram fórn á altarinu, sem hann hafði reist Drottni.

Atr. 3. Er ætlað að sýna Guð í háseti sínu, íklæddan krafti og valdi, með kórónu eilífs ljóss á höfði sér. Sýnir einnig hin miklu lykilverð hins heilaga prestdæmis, eins og þau voru opinberuð Adam í aldingarðinum Eden sem og Set, Nóa, Melkisedek, Abraham og öllum þeim, sem prestdæmið var opinberað.

Atr. 4. Samsvarar hebreska orðinu Raukeeyang, sem merkir víðátta eða festing himna. Einnig tala, sem á egypsku merkir eitt þúsund og samsvarar tímatali Oliblis, sem er hið sama og snúningur og tímatal Kólobs.

Atr. 5. Nefnist á egypsku Enish-go-on-dosh. Þetta er einnig ein hinna ráðandi reikistjarna og Egyptar segja að sé sólin, sem fái birtu sína frá Kólob fyrir tilstilli Kae-e-vanras, sem er lykillinn mikli, eða með öðrum orðum, hinn ráðandi kraftur, sem stjórnar fimmtán öðrum föstum plánetum eða stjörnum, sem og Floeese eða tunglinu, jörðunni og sólinni í árlegum snúningi þeirra. Þessi pláneta fær kraft sinn fyrir tilstilli Kli-flossis-es, eða Hah-kó-ká-bím, stjarnanna, sem sýndar eru með tölunum 22 og 23, fá birtu sína frá snúningi Kólobs.

Atr. 6. Sýnir fjórðunga jarðarinnar.

Atr. 7. Sýnir Guð í háseti sínu að opinbera gegnum himnana hin miklu lykilverð prestdæmisins. Ennfremur opinberar hann Abraham tákn heilags anda í dúfulíki.

Atr. 8. Áletrun, sem ekki má opinbera heiminum, en höfð skal í hinu heilaga musteri Guðs.

Atr. 9. Á ekki að opinberast á þessum tíma.

Atr. 10. Sama.

Atr. 11. Sama. Geti heimurinn ráðið í þessar tölur, þá verði svo. Amen.

Atriði 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 og 21 mun Drottinn útskýra á sínum tíma.

Ofangreind þýðing er gefin eins og við höfum rétt til að gefa hana á þessum tíma.

og ^bniðja þína eftir þig, eins og þessar. Og getir þú talið ‘fjölda sandkornanna, þá veist þú tölu niðja þinna.

15 Og Drottinn sagði við mig: Abraham, ég sýni þér þetta áður en þú ferð til Egyptalands, svo að þú megir boða öll þessi orð.

16 Séu tveir hlutir til og annar sé ofar hinum, þá eru enn stærri ofar þeim. Þess vegna er “Kólob stærst allra Kókábíma, sem þú hefur séð, því að hún er næst mér.

17 Séu nú tveir hlutir til og annar ofar hinum, og tunglið sé ofar jörðu, þá getur pláneta eða stjarna verið ofar því, og ekkert er það, sem Drottinn Guð þinn ákveður í hjarta sínu að gjöra, sem hann ekki “gjörir.

18 Svo sem hann gjörði stærri stjörnuna, þannig er einnig, ef til eru tveir andar og annar er vitrari hinum. Þá eiga þessir tveir andar, þó að annar sé vitrari hinum, sér ekkert upphaf, þeir voru til áður, og þeir munu engan endi hafa, þeir verða áfram til, því að þeir eru “gnólám eða eilífir.

19 Og Drottinn sagði við mig: Þessar tvær staðreyndir eru til, það eru tveir andar, annar vitrari hinum, og það verður enn einn vitrari þeim. Ég er Drottinn Guð þinn, ég er “vitrari en þeir allir.

20 Drottinn Guð þinn sendi engil

sinn til að ^abjarga þér úr höndum prests Elkena.

21 Ég dvel mitt á meðal þeirra allra. Þess vegna hef ég nú komið niður til þín, til að kunngjöra þér “handaverk mín, en ^bviska mín tekur þeim öllum fram, því að ég ríki á himnum uppi og á jörðu niðri, í fullkominni visku og fyrirhyggju yfir öllum vitsmunaverum, sem augu þín hafa litið frá upphafi. Ég kom niður í upphafi mitt á meðal allra þeirra vitsmunavera, sem þú hefur séð.

22 Nú hafði Drottinn sýnt mér, Abraham, þær “vitsmunaverur, sem skipulagðar voru ^báður en heimurinn varð til, og á meðal þeirra allra voru margir hinna “göfugu og miklu —

23 Og Guð sá, að þessar sálir voru góðar, og hann stóð mitt á meðal þeirra og sagði: Þessar vil ég gjöra að stjórnendum mínum, því að hann stóð á meðal þeirra, sem voru andar, og hann sá að þeir voru góðir. Og hann sagði við mig: Abraham, þú ert einn þeirra. Þú varst “útvalinn áður en þú fæddist.

24 Og “einn stóð á meðal þeirra, líkur Guði, og hann sagði við þá, sem með honum voru: Við munum fara niður, því að þar er rúm, og við munum taka af þessu efni og ^bvið munum gjöra “jörð, sem þessir geta dvalið á —

14b 1 Mós 13:16; K&S 132:30.

c 1 Mós 22:17; Hós 1:10.

16a Abr 3:3.

17a Job 9:4–12.

18a *Gnolaum* er umritun hebresks orðs sem táknar eilífur.

19a Jes 55:8–9. LR Alvitur.

20a Abr 1:15.

21a K&S 88:45–47; HDP Móse 1:27–29.

b LR Viska.

22a LR Vitsmunir, vitsmunaverur.

b LR Fortilvera; Ráð eða þing á himnum.

c K&S 138:55.

23a Jes 49:1–5; Jer 1:5.

LR Forvígsla;

Velja, valdi, valinn.

24a LR Frumburður.

b LR Skapa, sköpun.

c LR Jörð — Sköpuð fyrir manninn.

25 Og með þessu munum við “reyna þá og sjá hvort þeir ^bgjöra allt, sem Drottinn Guð þeirra býður þeim —

26 Og þeim, sem standast “fyrsta stig sitt, mun bætast meira. En þeir, sem ekki standast fyrsta stig sitt, munu ekki njóta dýrðar í sama ríki og þeir, sem standast fyrsta stig sitt. Og þeim, sem standast ^bannað stig sitt, mun bætast “dýrð við dýrð alltaf og að eilífu.

27 Og “Drottinn sagði: Hvern á ég að senda? Og einn svaraði, líkur ^bmannssyninum: Hér er ég, send mig. Og “annar svaraði og sagði: Hér er ég, send mig. Og Drottinn sagði: Ég mun senda þann fyrsta.

28 Og “hinn varð reiður og stóðst ekki fyrsta stig sitt, og á þeim degi fylgdu ^bmarginir á eftir honum.

4. KAÞÍTULI

Guðirnir áætla sköpun jarðar og lífið á henni — Áætlun þeirra um sköpunardagana sex lögð fram.

Og síðan sagði Drottinn: Förum niður. Og þeir fóru niður í “upphafi, og þeir, það er að segja guðirnir, ^bskipulögðu og mynduðu himna og jörð.

2 Og eftir að jörðin hafði verið

mynduð, var hún auð og tóm, vegna þess að þeir höfðu ekki myndað neitt annað en jörðina. Og myrkur ríkti yfir djúpinu og andi guðanna “hvíldi yfir vötnunum.

3 Og þeir (guðirnir) sögðu: Verði ljós, og það varð ljós.

4 Og þeir (guðirnir) skynjuðu ljósið, því að það var bjart. Og þeir greindu ljósið eða létu greina það frá myrkrinu.

5 Og guðirnir nefndu ljósið dag, en myrkrið nefndu þeir nótt. Og svo bar við, að frá kvöldi til morguns nefndu þeir nótt. Og frá morgni til kvölds nefndu þeir dag. Og þetta var hið fyrsta eða upphaf þess, sem þeir nefndu dag og nótt.

6 Og enn sögðu guðirnir: Verði “hvelving milli vatnanna og hún skal greina vötn frá vötnum.

7 Og guðirnir buðu hvelvingunni og hún greindi vötnin, sem undir hvelvingunni voru frá þeim vötnum, sem yfir hvelvingunni voru. Og svo varð, sem þeir buðu.

8 Og guðirnir nefndu hvelvinguna “himin. Og svo bar við, að það var frá kvöldi til morguns, sem þeir nefndu nótt. Og svo bar við, að það var frá morgni til kvölds, sem þeir nefndu dag. Og þetta var ^bannað sinn, sem þeir nefndu nótt og dag.

25a K&S 98:12–14; 124:55.

LR Endurlausnarætlunin; Sjálfræði.

b LR Hlýðni, hlýðinn, hlýða.

26a Júd 1:6.

b LR Dauðlegur, dauðleiki.

c Títus 1:2.

LR Dýrð.

27a LR Guð, guðdómur — Guð faðirinn.

b LR Jesús Kristur; Mannssonurinn.

c HDP Móse 4:1–2.

28a LR Djöfull.

b LR Glötunarsynirnir.

4 1a 1 Mós 1:1;

HDP Móse 2:1.

b LR Skapa, sköpun.

2a 1 Mós 1:2;

HDP Móse 2:2.

6a 1 Mós 1:4–6;

HDP Móse 2:4.

8a LR Himinn.

b 1 Mós 1:8.

9 Og guðirnir buðu og sögðu: Lát “vötnin undir himninum safnast á ^beinn stað og lát þurrlendi rísa. Og svo varð, sem þeir buðu —

10 Og guðirnir lýstu þurrlendið jörð, en safn vatnanna lýstu þeir vötnin “miklu, og guðirnir sáu, að þeim var hlýtt.

11 Og guðirnir sögðu: Búum jörðina undir það að gefa af sér “grös; jurtin beri fræ, ávaxtréð beri ávöxt, eftir sinni tegund, og af fræi þess spretti eigin líking þess á jörðu. Og svo varð, já, eins og þeir buðu.

12 Og guðirnir skipulögðu jörðina, svo að af henni spryttu grös af eigin fræi, og af jurtinni sprytti jurt af eigin fræi, hver eftir sinni tegund, og af jörðunni sprytti tré af eigin fræi, sem bæri ávöxt, og af fræi þess gæti aðeins sprottið samskonar, eftir sinni tegund. Og guðirnir sáu, að þeim var hlýtt.

13 Og svo bar við, að þeir töldu dagana, frá kvöldi til morguns nefndu þeir nótt. Og svo bar við, að frá morgni til kvölds nefndu þeir dag. Og það var hið þriðja sinn.

14 Og guðirnir skipulögðu “ljósin á hvelfingu himins og létu þau greina dag frá nóttu, og skipulögðu þau til að marka árstíðir, daga og ár —

15 Og skipulögðu þau til að vera ljós á hvelfingu himins til að veita jörðunni birtu. Og svo varð.

16 Og guðirnir skipulögðu tvö stærri ljósin, “stærri ljósið til að ráða deginum og minna ljósið til að ráða nóttunni. Og með minna ljósinu settu þeir einnig stjörnur —

17 Og guðirnir settu þau á hvelfingu himna til að veita jörðunni birtu og til að ráða degi og nóttu og til að greina ljósið frá myrkrinu.

18 Og guðirnir fylgdust með því, sem þeir höfðu gefið boð um, uns því var hlýtt.

19 Og svo bar við, að það var frá kvöldi til morguns, að það var nótt. Og svo bar við, að það var frá morgni til kvölds, að það var dagur. Og það var hið fjórða sinn.

20 Og guðirnir sögðu: Gjörum vötnin til reiðu, að þau verði kvik af lifandi skepnum, og fugla, að þeir fái flogið ofar jörðu í opinni hvelfingu himins.

21 Og guðirnir höfðu vötnin til reiðu, svo að þau gæfu af sér “stórhveli og allar lifandi skepnur, sem hrærast og vötnin skyldu vera kvik af, hverja eftir sinni tegund. Og hvern fleygan fugl eftir sinni tegund. Og guðirnir sáu að þeim var hlýtt og að áætlun þeirra var góð.

22 Og guðirnir sögðu: Vér viljum blessa þau og láta þau verða frjó-söm og margfaldast og fylla vötn sjávar eða “vötnin miklu, og láta fuglana fjölga sér á jörðu.

9a Amos 9:6;
HDP Móse 2:7.

b 1 Mós 1:9.
10a 1 Mós 1:10;

Abr 4:22.
11a 1 Mós 1:11–12;
HDP Móse 2:11–12.
14a K&S 88:7–11.

16a 1 Mós 1:16.
21a 1 Mós 1:21;
HDP Móse 2:21.
22a Abr 4:10.

MYNDEFTIRLÍKING ÚR BÓK ABRAHAM'S

Nr. 3

SKÝRINGAR

Atr. 1. Abraham situr í háseti Faraós að boði konungs, með kórónu á höfði sér, sem tákn prestdæmisins og í líkingu hins háa forsætis á himni, með sprota réttvísinnar og dómsins í hendi sér.

Atr. 2. Faraó konungur, en nafn hans er gefið í leturtáknunum yfir höfði hans.

Atr. 3. Sýnir Abraham í Egyptalandi eins og einng er sýnt á mynd 1, nr. 10.

Atr. 4. Prins Faraós, konungur Egyptalands, eins og ritað er yfir hendi hans.

Atr. 5. Súlem, einn aðalþjóna konungs, eins og sýnt er í leturtáknunum yfir hendi hans.

Atr. 6. Olimla, þræll prinsins.

Abraham ræðir stjarnfræðireglur við hirð konungs.

23 Og svo bar við, að það var frá kvöldi til morguns, sem þeir nefndu nótt. Og svo bar við, að það var frá morgni til kvölds, sem þeir nefndu dag. Og það var hið fimmta sinn.

24 Og „guðirnir gjörðu jörðina til reiðu, til að framfleyta lifandi skepnum, hverri eftir sinni tegund, fénaði og skriðkvikindum og dýrum jarðar eftir sinni tegund. Og svo varð, sem þeir höfðu sagt.

25 Og guðirnir skipulögðu jörðina, svo að hún framfleytti dýrunum, hverju eftir sinni tegund og fénaði eftir sinni tegund, og öllu sem skriður á jörðu eftir sinni tegund. Og guðirnir sáu, að þau mundu hlýða.

26 Og guðirnir „ráðguðust sín á milli og sögðu: Förum niður og mótum ^bmann í vorri mynd, líkan oss, og vér gefum þeim yfirráð yfir fiskum sjávarins og fuglum loftsins og yfir fénaðinum og yfir allri jörðunni, og yfir hverju skriðkvikindi, sem á jörðunni skriður.

27 Og „guðirnir fóru niður til að skipuleggja mann í sinni eigin mynd, í mynd guðanna mótuðu þeir hann, karl og konu mótuðu þeir þau.

28 Og guðirnir sögðu: Vér viljum blessa þau. Og guðirnir sögðu: Vér viljum gjöra þau frjósöm, svo að þau margfaldist og uppfylli jörðina og gjöri hana sér undirgefna, og þau drottni yfir fiskum sjávarins og fuglum

loftsins og yfir öllu lífi, sem hrærist á jörðu.

29 Og guðirnir sögðu: Sjá, vér munum gefa þeim sérhverja sáðjurt, sem vex á yfirborði allrar jarðarinnar, og sérhvert tré, sem ávöxt ber. Já, ávöxt trésins, sem sæði ber, munum vér gefa þeim. Það sé þeim til „fæðu.

30 Og öllum dýrum jarðarinnar og öllum fuglum loftsins og öllu sem skriður á jörðu, sjá, þeim viljum vér gefa líf og einnig viljum vér gefa þeim sérhverja græna jurt til fæðu. Og allt sé þannig skipulagt.

31 Og guðirnir sögðu: Vér munum gjöra allt, sem vér höfum sagt og skipuleggja það, og sjá, það skal vera mjög hlýðið. Og svo bar við, að það var frá kvöldi til morguns, sem þeir nefndu nótt, og svo bar við, að það var frá morgni til kvölds, sem þeir nefndu dag. Og þeir töldu það „sjötta sinn.

5. KAPÍTULI

Guðirnir ljúka áætlun sinni um sköpun allra hluta — Þeir gjöra sköpunina að veruleika í samræmi við áætlun sína — Adam nefnir sérhverja lifandi skepnu.

Og þannig viljum vér fullgjöra himna og jörð og allan þeirra herskara.

2 Og guðirnir sögðu sín á meðal: Í hið sjöunda sinn munum vér ljúka verki voru, sem vér höfum ráðgert. Og vér munum hvílast

24a LR Guð, guðdómur.

26a LR Ráðgjöf.

b LR Maður, menn.

c HDP Móse 6:8–10.

27a 1 Mós 1:26–27;

Abr 5:7.

29a 1 Mós 1:29–30.

31a 2 Mós 31:17.

hið “sjöunda sinn frá öllu verki voru, sem vér höfum ráðgert.

3 Og guðirnir luku því hið sjöunda sinn, vegna þess að hið sjöunda sinn “hvíldust þeir frá öllum verkum sínum, sem þeir (guðirnir) ráðgerðu sín á meðal að móta, og ^bhelguðu það. Og þannig voru ákvarðanir þeirra, þegar þeir ráðgerðu sín á meðal að móta himna og jörð.

4 Og guðirnir komu niður og mótuðu þessi sköpunarstig himna og jarðar, þegar þau voru mótuð á þeim degi, er guðirnir mótuðu jörðina og himnana —

5 Í samræmi við allt, sem þeir höfðu sagt varðandi hverja plöntu vallarins “áður en hún var á jörðu og hverja jurt vallarins áður en hún óx, því að guðirnir höfðu ekki látið rigna á jörðina, þegar þeir áformuðu að gjöra þau, og höfðu ekki mótað mann til að yrkja jörðina.

6 En þoku lagði upp af jörðu og vökvaði allt yfirborð jarðar.

7 Og “guðirnir mótuðu mann úr ^bdufti jarðar og tóku ^canda hans (það er anda mannsins) og settu hann í hann, og blésu lífsanda í nasir hans, og maðurinn varð að lifandi ^dsál.

8 Og guðirnir gróðursettu aldingarð austan til í “Eden og settu þar manninn, en anda hans höfðu þeir sett í líkamann, sem þeir höfðu mótað.

9 Og guðirnir létu upp vaxa af jörðunni hvers kyns tré, girnileg á að líta og góð af að eta, og “lífsins tré einnig mitt í aldingarðinum, og skilningstré góðs og ills.

10 Fljót rann frá Eden til að vökva garðinn, og þaðan kvíslaðist það og varð að fjórum höfuðám.

11 Og guðirnir tóku manninn og settu hann í aldingarðinn Eden til að yrkja hann og gæta hans.

12 Og guðirnir buðu manninum og sögðu: Af öllum trjám í aldingarðinum er þér frjálst að eta —

13 En af skilningstré góðs og ills skalt þú ekki eta, því að á þeirri stundu, er þú etur af því, munt þú örugglega deyja. Nú sá ég, Abraham, að þetta var að “tíma Drottins, sem var að tíma ^bKólobs, því að enn höfðu guðirnir ekki útnefnt Adam tímatal hans.

14 Og guðirnir sögðu: Vér skulum gjöra manninum meðhjálp við hæfi, því að eigi er gott að maðurinn sé einsamall. Vér viljum því móta handa honum meðhjálp við hæfi.

15 Og guðirnir létu fastan svefn falla á “Adam, og hann svaf, og þeir tóku eitt rifja hans og fylltu aftur með holdi —

16 Og guðirnir mótuðu ^akonu úr rifinu, er þeir höfðu tekið úr manninum, og leiddu hana til mannsins.

17 Og Adam sagði: Þetta var

5 2a LR Hvíldardagur.

3a 2 Mós 20:8–11;
Mósía 13:16–19.

b K&S 77:12.

5a LR Andleg sköpun.

7a Abr 4:26–31.

b HDP Móse 4:25; 6:59.

c 1 Mós 2:7; K&S 93:33.

LR Andi;
Fortilvera.

d LR Sál.

8a LR Eden.

9a LR Lífsins tré.

13a 2 Pét 3:8.

b Abr 3:2–4.

LR Kólob.

15a LR Adam.

16a LR Eva.

bein af mínum beinum og hold af mínu holdi. Hún skal kvenmaður nefnast, af því að hún er af karlmanni tekin —

18 Þess vegna yfirgefur maður föður sinn og móður sína og ^aheldur sig fast að eiginkonu sinni, og þau verða ^beitt hold.

19 Og þau voru bæði nakin, maðurinn og eiginkona hans, og blygðuðust sín ekki.

20 Þá mótuðu guðirnir af

jörðunni öll dýr merkurinnar og alla fugla loftsins og létu þau koma fyrir Adam, til þess að sjá hvað hann nefndi þau. Og hvert það heiti, sem Adam gaf sérhverri lifandi skepnu, skyldi vera nafn hennar.

21 Og Adam gaf nafn öllum fénaðinum og fuglum loftsins og öllum dýrum merkurinnar. Og meðhjálp við hæfi fannst handa Adam.

18a K&S 42:22; 49:15–16.

b LR Giftast.

JOSEPH SMITH — MATTEUS

Útdráttur úr þýðingu á Bibliunni eins og opinberaðist spámánninum
Joseph Smith árið 1831: Matteus 23:39 og 24. kaþítuli.

Jesús segir fyrir um yfirvoðandi tortímingu Jerúsalem — Hann ræðir einnig um síðari komu mannsónarins og tortímingu hinna ranglátu.

Því að ég segi yður, að þér munuð eigi sjá mig héðan af og vita, að ég er sá, sem spámennirnir hafa ritað um, fyrr en þér segið: Blessaður er sá, sem ^akemur í nafni Drottins, í skýjum himins, og allir hinir heilögu englar með honum. Þá skildu lærisveinar hans, að hann kæmi aftur til jarðar, eftir að hafa verið dýrðlegur gjörður og krýndur ^bGuði til hægri handar.

2 Og Jesús gekk út úr helgidóminum og hélt brott. Og lærisveinar hans komu til hans til að hlýða á hann og sögðu: Meistari, sýn þú oss varðandi byggingu helgidómsins, því að þú hefur sagt — Þær munu rifnar niður og eftirlátnar ykkur í auðn.

3 En Jesús sagði við þá: Sjáið þér ekki allt þetta, og skiljið þér það ekki? Sannlega segi ég yður, hér á þessu musteri mun eigi eftir verða ^asteinn yfir steini, er eigi sé niður brotinn.

4 Og Jesús yfirgaf þá og fór upp

á ^aÓlíufjallið. Og þá er hann sat á Ólíufjallinu, komu lærisveinarnir til hans einslega og sögðu: Seg þú oss, hvenær verður þetta, sem þú hefur sagt um tortímingu muste-risins og Gyðinganna, og hvert er ^btákn ^ckomu þinnar og ^denda-loka veraldar eða tortímingar hinna ^eranglátu, sem er endalok veraldar?

5 Og Jesús svaraði og sagði við þá: Varist að láta nokkurn blekkja yður —

6 Því að margir munu koma í mínu nafni og segja: Ég er Kristur! Og margi munu þeir blekkja —

7 Þá munu þeir framselja yður til ^aþrengingar og lífláta yður, og allar þjóðir munu ^bhata yður sakir nafns míns —

8 Og þá munu margir láta vélast og framselja hver annan, og hata hver annan —

9 Og fram munu koma margir falsspámenn og blekkja margi —

10 Og vegna þess að misgjörðir þrífast, mun ^akærleikur flestra kólna —

11 En sá, sem er staðfastur og lætur ekki yfirbugast, mun hólpinn verða.

12 Þegar þér því sjáið ^aviðurstygð

1 1a Matt 26:64; Post 1:11.

b LR Guð, guðdómur.

3a Lúk 19:44.

4a LR Ólíufjallið.

b Lúk 21:7–36;
K&S 45:16–75.

LR Síðustu dagar, síðari dagar; Tákn tímanna.

c LR Síðari koma Jesú Krists.

d LR Heimur —
Heimsendir.

e Mal 4:1; K&S 133:64–74.
LR Ranglátur, ranglæti.

7a 1 Pét 4:12–14.

b LR Ofsækja, ofsókn.

10a K&S 45:27.

12a Dan 12:11.

eyðingarinnar, sem ^bDaníel spámaður talaði um, varðandi tortímingu ^cJerúsalem, þá skuluð þér standa á ^a“helgum stað; lesarinn skilji það.

13 Þá flýi þeir, sem eru í Júdeu, til ^a“fjalla —

14 Sá sem er uppi á húspaki skal flýja, en ekki snúa aftur til að sækja eitthvað úr húsi sínu —

15 Né heldur skal sá, sem er á akrinum, snúa aftur til að sækja klæði sín —

16 En vei þeim, sem þungaðar eru, og þeim, sem ^a“börn hafa á brjósti, á þeim dögum —

17 Biðjið þess vegna til Drottins, að flótti yðar verði hvorki um vetur né á hvíldardegi —

18 Því að þá, á þeim dögum, munu ^a“Gyðingar og íbúar ^bJerúsalem mæta miklu andstreymi, slíku, sem Guð hefur ekki fyrr sent yfir Ísrael, frá upphafi ríkis þeirra til þessa, né heldur mun nokkru sinni aftur sent yfir Ísrael.

19 Allt, sem á þeim hefur hrinið, er aðeins upphaf þeirra sorga, sem yfir þá munu koma.

20 Og ef dagar þessir yrðu ekki styttr, mundi engu holdi þeirra borgið. En samkvæmt sáttmálanum munu þessir dagar styttr, sakir hinna kjörnu.

21 Sjá, þetta hef ég sagt við yður um Gyðinga. Og segi einhver við yður, eftir andstreymi þessara daga sem yfir Jerúsalem munu

koma, tak eftir, hér er Kristur eða þar, þá trúið honum ekki —

22 Því að á þeim dögum munu einnig koma upp falskristar og falsspámennt, og þeir munu gjöra stór tákni og undur, ef unnt væri að blekkja sjálfa hina kjörnu, þá sem eru hinir kjörnu samkvæmt sáttmálanum.

23 Sjá, ég segi yður þetta vegna hinna ^a“kjörnu. Og þér munuð enn fremur spyrja ^b“hernað og ófriðartíðindi. Gætið þess að skelfast ekki, því að allt, sem ég hef sagt yður, hlýtur að verða, en endirinn er ekki þar með kominn.

24 Sjá, ég hef sagt yður það fyrir —

25 Ef þeir því segja við yður: Sjá, hann er í óbyggðunum, þá farið ekki þangað: Sjá, hann er í leynum, þá trúið því ekki —

26 Eins og birta morgunsins rís í ^a“austri og skín allt til vesturs og nær yfir alla jörðina, svo mun og verða koma mannsönnarins.

27 Og nú sýni ég yður dæmisögu. Sjá, þar sem hræið er, þangað munu ernirnir safnast. Á sama hátt mun mínum kjörnu ^a“safnað saman frá öllum heimsfjórðungum.

28 Og þeir munu spyrja hernað og ófriðartíðindi.

29 Sjá, ég tala vegna minna kjörnu, því að þjóð mun rísa gegn þjóð og ríki gegn ríki. Þá verður ^a“hungur og fár og landskjálftar á ýmsum stöðum.

12b LR Daníel.
c LR Jerúsalem.
d K&S 101:22–25.
13a K&S 133:13.
16a Lúk 23:29–30.

18a LR Gyðingar.
b Sak 12; 14:1–5.
23a LR Kjörinn, hinir
kjörnu.
b K&S 45:26.

26a Esek 43:2.
27a LR Ísrael —
Samansöfnun Ísraels.
29a K&S 43:24–25.

30 Og enn fremur, sakir þess að misgjörðir þrífast, mun kærleikur manna kólna, en sá, sem ekki lætur yfirbugast, hann mun hólpinn verða.

31 Og enn, þessi fagnaðarboðskapur um ríkið verður prédikaður um alla heimsbyggðina, öllum þjóðum til vitnisburðar. Og þá mun endirinn koma eða tortíming hinna ranglátu —

32 Og enn fremur munu orð Daníels spámanns, um viðurstygð eyðingarinnar, uppfyllast.

33 En þegar eftir andstreymi þessara daga, mun sólin sortna og tunglið hætta að skína. Stjörnuurnar munu hrapa af himni og kraftar himins bifast.

34 Sannlega segi ég yður, sú kynslóð, sem þetta mun sýnt, mun ekki líða undir lok, fyrr en allt, sem ég hef sagt, mun uppfyllt.

35 Þó að þeir dagar komi, að himinn og jörð muni líða undir lok, munu orð mín ekki undir lok líða, heldur skulu þau öll uppfyllast.

36 Og, eins og ég sagði áður, eftir andstreymi þessara daga, og eftir að kraftar himna munu bifast, þá mun tákn mannsónarins birtast á himni, og allar kynkvíslir jarðar hefja kveinstafi. Og þær munu sjá mannsóninn koma í skjújum himins í veldi og mikilli dýrð —

37 Og hver, sem varðveitir orð

mín, mun ekki láta blekkjast, því að mannsónurinn mun koma, og hann mun senda engla sína á undan sér með hvellum lúðri, og þeir munu safna saman leifunum af hans kjörnu úr áttunum fjórum, himinskauta á milli.

38 Nemið nú líkinguna af fíkju-trénu. Þegar greinar þess eru enn mjúkar og lafið tekur að springa út, þá vitið þér, að sumar er í nánd —

39 Eins skulu mínir kjörnu vita, þegar þeir sjá allt þetta, að hann er í nánd, já, fyrir dyrum —

40 En daginn og stundina veit enginn, nei, ekki englar Guðs á himni, enginn nema faðir minn einn.

41 En eins og var á dögum Nóa, svo mun og verða við komu mannsónarins —

42 Því að eins verður hjá þeim og var á dögum fyrir flóðið. Því að fram að þeim degi, er Nói gekk í örkina, átu þeir og drukku, kvæntust og giftust —

43 Og vissu ekki fyrr en flóðið kom og hreif þá alla burt. Eins verður við komu mannsónarins.

44 Þá mun rætast það, sem ritað er, að á síðustu dögum verði tveir á akri, annar mun tekinn, hinn eftir skilinn —

45 Tvær munu mala á kvörn, önnur verður tekin, hin eftir skilin —

31a Matt 28:19–20.

33a Jóel 2:10; K&S 29:14.

35a K&S 1:38.

36a JS — M 1:18.

b LR Síðari koma Jesú Kristis.

37a LR Ritningar.

b K&S 29:11–15.

c LR Ísrael —

Samansöfnun Ísraels.

38a K&S 35:16.

40a K&S 39:20–21; 49:7.

41a 1 Mós 6:5.

42a LR Flóðið á dögum Nóa.

44a LR Síðustu dagar, síðari dagar.

b Sak 13:8.

46 Það, sem ég segi einum, það segi ég öllum mönnum: “Vakið því, þér vitið eigi hvaða dag Drottinn yðar kemur.

47 Það skuluð þér vita, að ef húsráðandinn hefði vitað á hvaða stundu þjófurinn kæmi, hefði hann verið á verði og ekki látið brjótast inn í hús sitt, heldur verið viðbúinn.

48 Verið þér og viðbúinir, því að mannsönnurinn kemur á þeirri stundu, sem þér ætlið eigi.

49 Hver er þá “trúur og hygginn þjónn, sem húsbóndinn hefur sett yfir heimamenn sína til að gefa þeim mat á réttum tíma?

50 Blessaður er sá þjónn, sem húsbóndinn finnur breyta svo, þegar hann kemur. Og sannlega segi ég yður: Hann mun gjöra

hann að stjórnanda allra sinna eigna.

51 En segi hinn illi þjónn í hjarta sínu: Húsbónda mínum “dvelst —

52 Og tekur að berja samþjóna sína og eta og drekka með svöllurum —

53 Þá mun húsbóndi þess þjóns koma á þeim degi, sem hann væntir ekki, og á þeirri stundu, sem hann veit ekki —

54 Og mun höggva hann í sundur og útnefna honum hlutskipti með hræsnurum. Þar mun verða grátur og “gnístran tanna.

55 Og þá koma “endalok hinna ranglátu, samkvæmt spádómi Móse, er segir: Þeir munu útilokaðir frá öðrum, en endalok veraldar eru ekki þar með komin, heldur er tímar líða.

46a LR Vaka, vera á verði, verðir.

49a LR Treysta.

51a K&S 45:26.

54a Matt 8:12.

55a 2 Ne 30:10;

K&S 1:9–10; 29:17.

LR Heimur —

Heimsendir.

JOSEPH SMITH — SAGA

ÚTDRÁTTUR ÚR SÖGU SPÁMANNINS JOSEPHS SMITH

Joseph Smith segir frá ætt sinni, fjölskyldu sinni og fyrri dvalarstöðum hennar — Óvenjulegur áhugi á trúmálum kviknar í vesturhluta New York — Hann ákveður að leita sér vísku samkvæmt ábendingum Jakobs — Faðirinn og sonurinn birtast, og Joseph er kallaður í spámannsþjónustu sína. (Vers 1–20).

VEGNA þeirra mörgu frásagna, sem menn hafa dreift í illum tilgangi um ^atilurð og vöxt ^bKirkju Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu, sem allar eru frá höfundanna hendi til þess ætlaðar að vinna gegn kirkjunni sem slíkri og framgangi hennar í veröldinni, hef ég fundið mig knúinn til þess að skrifa þessa sögu til að leiða almenning í sannleikann og gjöra öllum leitendum sannleikans staðreyndirnar heyrinkunnar, eins og þær hafa verið, bæði varðandi mig sjálfan og kirkjuna, að svo miklu leyti sem þær eru mér tiltækar.

2 Í þessari frásögn mun ég greina satt og rétt frá hinum ýmsu atburðum, er snerta kirkjuna, eins og þeir hafa gjörst, eða eins og þeir eru nú [1838] að gjörast, á áttunda ári frá ^astofnun nefndrar kirkju.

3 ^aÉg fæddist á því Herrans ári eitt þúsund átta hundruð og fimm, hinn tuttugasta og þriðja dag desembermánaðar, í bænum Sharon, Windsorsýslu í Vermontríki. . . . Faðir minn, ^bJoseph Smith eldri, fluttist frá Vermont og til Palmyra í Ontaríó-sýslu (nú Wayne-sýsla) í New York-ríki, þegar ég var á tíunda ári eða um það leyti. Um það bil fjórum árum eftir komu föður míns til Palmyra fluttist hann með fjölskyldu sinni til Manchester, sem er í hinni sömu Ontaríó-sýslu —

4 Í fjölskyldu föður míns voru ellefu sálir, þ. e. faðir minn ^aJoseph Smith, ^bmóðir mín Lucy Smith (eftirnafn hennar fyrir giftingu var Mack, dóttir Solomons Mack), bræður mínir ^cAlvin (sem andaðist 19. nóvember 1823 á 26. ári), ^dHyrum, ég sjálfur, bræður mínir ^eSamúel Harrison, William, Don Carlos og systur mínar Sophronia, Catherine og Lucy.

5 Einhvern tíma á öðru ári eftir flutning okkar til Manchester kviknaði á þeim stað, þar sem við bjuggum, óvenjulegur áhugi á trúmálum. Þessi áhugi átti upptök sín meðal meþódista, en breiddist brátt út til allra trúarsafnaða

1 1a LR Endurreisn fagnaðarerindisins.
b LR Kirkja Jesú Krists hinna Síðari daga heilögu.

2a K&S 20:1.
3a LR Joseph Smith yngri.
b 2 Ne 3:15.
4a LR Joseph Smith eldri.
b LR Lucy Mack Smith.

c K&S 137:5–6.
d LR Hyrum Smith.
e LR Samuel H. Smith.

á þessu svæði. Héraðið virtist raunar allt gagntekið af þessu, og mikill fjöldi gekk í hin ýmsu trúfélög, en af þessu spratt engin smáræðis ókyrrð og sundurlyndi á meðal fólksins, því að sumir hrópuðu „sjá hér,“ en aðrir, „sjá þar.“ Sumir héldu fram trúarkenningum meþódista, aðrir presbytera og enn aðrir baptista.

6 Því að þrátt fyrir þann mikla kærleika, sem þeir, sem snerust til hinna ýmsu safnaða, létu í ljós, þegar trúskipti þeirra fóru fram, og þann mikla áhuga, sem fram kom hjá prestunum, sem unnu kappsamlega við að tendra og örva þessa óvenjulegu trúarhneigð, til þess að allir snerust til trúar, eða eins og þeim þóknaðist að kalla það — leyfið fólkinu sjálfu að velja sér söfnuð — þá fór svo, þegar trúskiptingarnir tóku að hvarfla frá og sumir gengu í einn flokk og aðrir í annan, að ljóst varð, að góðvild sú, sem virst hafði ríkjandi í huga presta jafnt sem trúskiptinga, var frekar uppgerð en raunveruleg. Þess vegna spratt af þessu mikill glundroði og úlfúð — prestur deildi við prest og trúskiptingur við trúskipting, svo að gagnkvæm vinsemi þeirra innbyrðis, hafi henni verið til að dreifa, hvarf með öllu í „orðasennum og deilum um skoðanir.

7 Ég var um þetta leyti á fimm-tánda ári. Fjölskyldu föður míns var snúið til trúar presbytera, og gengu fjögur þeirra í þá kirkju, þ.

e. Lucy móðir mín, bræður mínir Hyrum og Samúel Harrison og Sophronia systir mín.

8 Á þessum mikla æsingatíma hneigðist hugur minn til alvarlegra hugleiðinga og mikils kvíða, en þótt tilfinningar mínar væru djúpar og oft sárar, hélt ég mér utan við alla þessa flokka, þótt ég sækti samkomur þeirra eins oft og ég fékk við komið. Þegar tímar liðu, varð ég nokkuð hlynntur söfnuði meþódista, og lék mér hugur á að ganga í hann, en glundroði og barátta var svo hörð á meðal hinna ýmsu safnaða, að ógerningur var fyrir jafn ungan mann og mig og jafn ókunnugan mönnum og málefnum að komast að nokkurri öruggri niðurstöðu um það, hverjir hefðu rétt fyrir sér og hverjir rangt.

9 Hugur minn var oft í miklu uppnámi, hrópin og ókyrrðin voru svo mikil og linnulaus. Presbyterar voru mjög andsnúnir baptistum og meþódistum og beittu af fullum krafti bæði röksemdum og mælsku til að sanna villu þeirra, eða a. m. k. að telja fólki trú um villu þeirra. Á hinn bóginn reyndu baptistar og meþódistar jafn ákaft að sanna sínar kenningar og afsanna kenningar allra annarra.

10 Ég sagði oft við sjálfan mig í miðri þessari orrahríð orða og deilna: Hvað á ég að gera? Hver af öllum þessum flokkum hefur „rétt fyrir sér, eða skjátlást þeim öllum? Hafi einhver þeirra rétt fyrir sér,

hver er það þá og hvernig get ég vitað það?

11 Meðan ég átti í hinu mesta hugarstríði, sem stafaði af baráttu þessara trúfélaga, var ég dag einn að lesa í hinu almenna bréfi Jakobs, þar sem segir í 1. kapítula, 5. vers: *Ef einhvern yðar brestur visku, þá biðji hann Guð, sem gefur öllum örlátlega og átölulaust, og honum mun gefast.*

12 Engin ritningargrein hefur nokkru sinni knúð á hjarta nokkurs manns af meiri krafti en þessi knúði á mitt í þetta sinn. Hún virtist þrengja sér inn í hjarta mitt og tilfinningar af miklu afli. Ég hugleiddi hana aftur og aftur, því að ég vissi, að ef einhver þarfnadist visku frá Guði, þá var það ég, því að ég vissi ekki, hvað ég átti að gera, og ef ég öðlaðist ekki meiri visku en ég bjó þá yfir, mundi ég aldrei vita það, því að kennarar hinna ýmsu trúfélaga “túlkuðu sömu ritningargreinarnar með svo mismunandi hætti, að þeir gerðu að engu trúna á, að hægt væri að útkljá málið með því að skjóta því til ^bBiblíunnar.

13 Um síðir komst ég að þeirri niðurstöðu, að ég yrði annaðhvort að reika áfram í myrkri og óvissu eða ella gera eins og Jakob ráðleggur, það er að segja, biðja til Guðs. Um síðir einsetti ég mér að „biðja Guð,“ því að ég leit svo á, að ef hann veitti þeim visku, sem skorti visku, og veitti hana örlátlega og átölulaust, þá væri mér óhætt að freista þess.

14 Í samræmi við ákvörðun mína að biðja Guð fór ég út í skóg til að gera tilraun. Þetta var að morgunlagi, fagran og heiðskíran dag, snemma vors árið átján hundruð og tuttugu. Þetta var í fyrsta sinn á ævi minni, sem ég hafði gert slíka tilraun, því að þrátt fyrir allan kvíða minn hafði ég enn ekki gert tilraun til að “biðjast fyrir upphátt.

15 Þegar ég var kominn á þann stað, sem ég hafði áður ákveðið að fara, hafði litast þar um og séð, að ég var einn míns liðs, kraup ég á kné og tók að skýra Guði frá óskum hjarta míns. Ég hafði varla gert þetta, þegar einhver kraftur gagntók mig og bugaði gersamlega og hafði þau furðulegu áhrif á mig að lama tungu mína, svo að ég mátti ekki mæla. Niðamyrkur umlukti mig, og mér virtist svo um tíma, að ég væri dæmdur til skjótrar tortímingar.

16 En ég beitti öllu afli mínu til að “ákalla Guð og biðja hann að bjarga mér undan valdi þessa óvinnar, sem hafði náð tökum á mér, og rétt á sama andartaki og ég var að því kominn að láta bugast af örvilnan og gefa mig tortímingunni á vald — ekki ímyndaðri eyðileggingu, heldur á vald einhverrar raunverulegrar veru frá ósýnilegum heimi, sem hafði svo furðulegt vald, að ég hafði aldrei orðið slíks var hjá neinum — einmitt á því andartaki mikillar skelfingar, sá ég ^bljósstólpa beint yfir

12a 1 Kor 2:10–16.
b LR Biblíá.

13a LR Bæn.
14a LR Bæn.

16a HDP Móse 1:20.
b Post 26:13.

höfði mér, skærari en ‘sólin, og hann lækkaði hægt, uns hann féll á mig.

17 Hann hafði ekki fyrir birst en ég fann mig lausan undan óvininum, sem hélt mér fönngnum. Þegar ljósið hvíldi á mér, “sá ég ^btvær verur, svo bjartar og ^cdýrðlegar, að ekki verður með orðum lýst, og stóðu þær fyrir ofan mig í loftinu. Önnur þeirra ávarpaði mig, nefndi mig með nafni og sagði, um leið og hún benti á hina: *Þetta er minn ^aelskaði ^esonur. Hljóð þú á hann!*

18 Tilgangur minn með því að “spyrja Drottin var að fá vitneskju um, hvert allra trúfélaganna hefði rétt fyrir sér, svo að ég vissi, í hvert ég ætti að ganga. Ég hafði því ekki fyrir öðlast vald á sjálfum mér á ný, svo að ég mætti mæla, en ég spurði verur þær, sem stóðu fyrir ofan mig í ljósinu, hvert allra þessara trúfélaga hefði á réttu að standa (því að á þeim tíma hafði það aldrei hvarflað að mér að þau hefðu öll rangt fyrir sér) — og í hvert þeirra ég ætti að ganga.

19 Mér var svarað, að ég mætti ekki í neitt þeirra ganga, því að þeim “skjátlaðist öllum, og veran, sem ávarpaði mig, sagði, að allar játningar þeirra væru viðurstygð í hennar augum og kenningmenn þessir væru allir spilltir: „Þeir ^bnálgast mig með vörunum, en eru fjarri mér

í ‘hjarta sínu. Þeir kenna ^a“boðorð manna, sem eru guðleg að ^eformi til, en þeir afneita krafti þeirra.“

20 Aftur bannaði hún mér að ganga í nokkurt þeirra, og margt fleira sagði hún við mig, sem ég get ekki skráð á þessari stundu. Þegar ég kom til sjálfs mín á ný, varð ég þess áskynja, að ég lá á bakinu og horfði upp í himininn. Þegar ljósið hvarf, var ég gjörsamlega máttvana, en náði mér fljótt að nokkru marki og fór heim. Þegar ég hallaði mér að arminum, spurði móðir mín mig, hvað væri að. Ég svaraði: „Það er allt í lagi — mér líður vel.“ Ég sagði síðan móður minni, að ég hefði komist að því sjálfur, að presbyterar hefðu á röngu að standa. Svo virðist sem “andstæðingnum hafi orðið ljóst mjög snemma í lífi mínu, að mér væri ætlað að verða til ófriðar og skapraunar í ríki hans, eða hvers vegna sameinuðust myrkravöldin annars gegn mér? Hvers vegna varð slík ^bandstaða og ofsóknir gegn mér, strax á unga aldri?

Nokkrir prédikarar og aðrir trúarbragðakennarar hafna frásögninni af fyrstu sýninni — Joseph Smith verður fyrir miklum ofsóknum — Hann vitnar um raunveruleika sýnarinnar. (Vers 21–26).

21 Nokkrum dögum eftir að ég

16c Op 1:16.

17a LR Sýn.

b Post 7:55–56; Kól 3:1.

LR Guð, guðdómur.

c LR Dýrð.

d Matt 3:17; 17:5;

3 Ne 11:7.

e LR Jesús Kristur.

18a K&S 6:11; 46:7.

19a Sál 14. LR Fráhvarf —

Fráhvarf frumkirkju

Krists.

b Jes 29:13–14;

Esek 33:30–31.

c LR Fráhvarf —

Almennt fráhvarf.

d Titus 1:14; K&S 45:29.

e 2 Tím 3:5.

20a LR Djöfull.

b 2 Ne 2:11; K&S 58:2–4.

LR Andstreymi.

sá þessa ^asýn, var ég staddur hjá einum þeirra meðódistapresta, sem átti drjúgan þátt í fyrrgreindri trúaræsingu, og þar sem ég var að ræða trúmál við hann, notaði ég tækifærið til að lýsa sýn þeirri, sem ég hafði séð. Viðbrögð hans komu mér mjög á óvart, því að hann taldi frásögn mína ekki aðeins léttvæga, heldur auðsýndi hann henni fullkomna fyrirlitningu, kvað hana alla frá djöflinum komna, því að á okkar dögum gerðist ekkert, sem gæti talist ^bsýnir eða ^copinberanir, öllu slíku hefði lokið með postulunum, og slíkt kæmi aldrei aftur.

22 Ég komst þó brátt að raunum, að saga mín hafði komið af stað miklum hleypidómum í minn garð meðal kennimanna, og varð hún orsök mikilla ^aofsókna, sem fóru jafnt og þétt í vöxt. Og þótt ég væri aðeins ^bóþekktur ungl-ingur, milli fjórtán og fimmtán ára að aldri, og aðstaður mínar í lífinu vart slíkar, að ungl-ingur gæti skipt nokkru í heiminum, veittu háttsettir menn mér samt svo mikla athygli, að þeir æstu almenningsálitið gegn mér og hvöttu til grimmilegra ofsókna. Þetta var raunar sammerkt öllum trúfélögum — þau tóku öll höndum saman um að ofsækja mig.

23 Eins og svo oft síðar vakti þetta mig til alvarlegra hugleiðinga þá um hve einkennilegt það

væri, að ókunnur drengur, aðeins rúmra fjórtán ára og að auki nauðbeygður til að afla sér fábreyttasta lífsviðurværis með daglegu striti, skyldi teljast nógu mikilvægur til að vekja athygli stórmenna hinna fjölmennustu trúfélaga samtíðarinnar, og það með þeim hætti, að það æsti þá til grimmilegustu ofsókna og lastmæla. En þannig var þetta, þótt einkennilegt megi virðast, og það olli mér oft sárum harmi.

24 Engu að síður var það staðreynd, að ég hafði séð sýn. Mér hefur komið í hug síðar, að mér hafi verið líkt innanbrjósts og ^aPáli, þegar hann ^bvarði mál sitt fyrir Agrippa konungi og sagði frá sýn þeirri, sem fyrir hann hafði borið, þegar hann sá ljós og heyrði rödd, en samt lögðu aðeins fáir trúnað á orð hans. Sumir kváðu hann óheiðarlegan, en aðrir sögðu hann vitskertan, og hann var bæði hæddur og lastaður. En ekkert af þessu gat þó gert að engu raunveruleika sýnar hans. Hann hafði séð sýn, hann vissi að svo var, og hversu miklum ofsóknum sem hann yrði að sæta, fengi því ekkert breytt, og þótt ofsóknirnar yrðu honum að bana, þá vissi hann samt, og mundi vita, meðan hann drægi lífsanda, að hann hefði bæði séð ljós og heyrt rödd ávarpa sig, og allur heimurinn gæti ekki fengið hann til að hugsa annað eða trúa öðru.

21 *a* LR Fyrsta sýnin.
b LR Sýn.
c LR Opinberun.

22 *a* Jakbr 5:10–11.
 LR Ofsækja, ofsókn.
b 1 Sam 16:7;

Al 37:35.
 24 *a* LR Páli.
b Post 26.

25 Þannig var þessu farið með mig. Ég hafði raunverulega séð ljós og í ljósinu miðju hafði ég séð “tvær verur, og þær höfðu raunverulega ávarpað mig. Og þótt ég væri hataður og ofsóttur fyrir að segja, að ég hefði séð sýn, þá var það samt satt. Og meðan þeir ofsóttu mig og lastmæltu mér og töluðu illa um mig að ástæðulausu fyrir að segja frá þessu, spurði ég sjálfan mig í hjarta mínu: Hví er ég ofsóttur fyrir að segja sannleikann? Ég hef raunverulega séð sýn, og hvernig ætti ég að geta staðið gegn Guði, og af hverju hyggst heimurinn fá mig til að neita því, sem ég hef raunverulega séð? Því að ég hafði séð sýn. Ég vissi það, og ég vissi að Guð vissi það, og ég hvorki gat ^bneitað því né þorði að gera það. Ég vissi að minnsta kosti, að með því mundi ég misbjóða Guði og eiga yfir mér fordæmingu.

26 Hvað trúfélögin varðaði, var ég nú orðinn sannfærður um, að mér bæri ekki að ganga í neitt þeirra, heldur halda uppteknum hætti, uns ég fengi önnur fyrirmæli. Ég hafði komist að raun um, að sá “vitnisburður Jakobs væri sannur — að maður, sem skorti visku, gæti beðið Guð ásjár, og hún gæti hlotnast honum átölulaust.

Moróní birtist Joseph Smith — Nafn Josephs verður tákn góðs og ills með öllum þjóðum — Moróní segir honum frá Mormónsbók og dómi Drottins, sem felldur verður, og vitnar í margar ritningargreinar — Felustaður

gulltaflnanna er opinberaður — Moróní heldur áfram að leiðbeina spámanninum. (Vers 27–54).

27 Ég hélt áfram að sinna venjulegum störfum mínum fram til 21. september árið átján hundruð tuttugu og þrjú, en allan þann tíma varð ég að þola miklar ofsóknir manna úr öllum stéttum, bæði trúaðra og trúlausra, af því að ég hélt áfram að staðhæfa, að ég hefði séð sýn.

28 Frá því ég sá sýnina og fram til ársins átján hundruð tuttugu og þrjú urðu alls kyns freistingar á vegi mínum, en mér hafði verið bannað að ganga í nokkurt trúfélag þeirra daga, og var að auki ungur að árum og ofsóttur af þeim, sem hefðu átt að vera vinir mínir og koma vingjarnlega fram við mig, enda hefðu þeir átt að reyna að frelsa mig með rétttri og ástríkrei framkomu, ef þeir töldu mig blekktan. Og þar eð ég umgekkst fólk af öllu tagi, gerði ég mig oft sekan um heimskuleg glappaskot, sýndi oft veikleika æskunnar og bresti mannlegs eðlis, sem leiddu mig því miður í ýmiss konar “freistni, sem var ógeðfelld í augum Guðs. Þótt ég geri þessa játningu, þarf enginn að ætla, að ég hafi gert mig sekan um stórar eða illkynjaðar syndir. Í eðli mínu hefur aldrei verið hneigð til að drýgja þær. En ég gerði mig sekan um léttúð og var t. d. stundum í léttlyndum félagskap, sem ekki samræmdist þeim

eiginleikum, sem sá skyldi varðveita, er ^bkallaður var af Guði eins og ég. En engum, sem man æsku mína og þekkir glaðlyndi mitt, ætti að finnast þetta óeðlilegt.

29 Af þessu leiddi, að mér fannst ég oft vera fordæmdur vegna veikleika míns og ófullkonnunar. Því gerðist það að kvöldi framan- greinds tuttugasta og fyrsta dags septembermánaðar, þegar ég var genginn til hvílu, að ég hóf að ákalla almáttugan Guð og “biðja um fyrirgefningu á öllum syndum mínum og heimsku og það hann einnig að sýna mér horfur mínar og stöðu gagnvart honum, því að ég var sannfærður um, að ég ætti eftir að fá guðdómlega vitrun, eins og ég hafði áður fengið.

30 Meðan ég ákallaði Guð, sá ég ljós birtast í herbergi mínu, og jókst það stöðugt, uns birtan var orðin þar meiri en um hábjartan dag. Skyndilega birtist “maður við rúmstokk minn, og sveif hann í lausu lofti, því að fætur hans námu ekki við gólf.

31 Hann var klæddur víðum kyrtli, óviðjafnanlega “hvítum. Hann var hvítari en nokkuð jarðneskt, sem ég hafði nokkru sinni séð, enda trúi ég ekki, að nokkur jarðneskur hlutur geti orðið jafn frábærlega hvítur og ljómandi. Hendur hans voru berar, svo og handleggirnir nokkuð ofan við

úlnliði, og auk þess var hann berfættur og fótleggir hans berir nokkuð upp fyrir ökkla. Hann var einnig ber um höfuð og háls. Ég gat séð, að hann klæddist kyrtli þessum einum, því að hann var opinn, svo að ég sá í bringu hans.

32 Kyrtill hans var ekki aðeins framúrskarandi hvítur, heldur var og öll persóna hans svo “dýrðleg, að orð fá því ekki lýst, og yfirbragð hans var sannarlega sem ^bleiftur. Herbergið varð óumræðilega bjart, en þó ekki allt eins bjart og hið næsta manningum. Í fyrstu varð ég “óttasleginn, þegar ég sá hann, en óttinn hvarf mér von bráðar.

33 Hann ávarpaði mig með “nafni og sagði mér, að hann væri sendiboði, sem sendur væri á minn fund úr návist Guðs og hétí Moróní. Guð ætlaði mér verk að vinna og nafn mitt yrði talið tákn góðs og ills með öllum þjóðum, kynkvíslum og tungum, eða að bæði yrði talað vel og illa um það með öllum lýðum.

34 Hann sagði, að “bók væri geymd, letruð á ^bgulltöflur, þar sem lýst væri fyrri íbúum þessarar álfa og sagt frá uppruna þeirra. Hann sagði og, að hún hefði að geyma “fyllingu hins ævarandi fagnaðarerindis, eins og frelsarinn hefði fengið það íbúunum til forna —

28b LR Köllun, kallaður af Guði.

29a LR Bæn.

30a LR Englar; Moróní, sonur Mormóns.

31a Post 10:30;

1 Ne 8:5; 3 Ne 11:8.

32a 3 Ne 19:25. LR Dýrð.

b 2 Mós 34:29–35;

He 5:36; K&S 110:3.

c 2 Mós 3:6; Et 3:6–8, 19.

33a 2 Mós 33:12, 17;

Jes 45:3–4.

34a LR Mormónsbók.

b LR Gulltöflur.

c LR Endurreisn fagnaðarerindisins.

35 Einnig að tveir steinar greyptir í silfurboga — og steinar þessir, festir við ^abrjóstplötu, mynduðu það sem kallast ^bÚrím og Túmmím — væru með töflunum, en umráð og notkun steinanna hefði til forna eða fyrr á tímum gert menn að „sjáendum,“ og hefði Guð útbúið þá til þess að þýða bókina.

36 Þegar hann hafði sagt mér þetta, tók hann að vitna í spádóma ^aGamla testamentisins. Hann vitnaði fyrst í ^bþriðja kapítula Malakís, og hann vitnaði einnig í fjórða eða síðasta kapítula sama spádóms, en þó með nokkru fráviki frá okkar Biblíu. Í stað þess að vitna í fyrsta vers, eins og það er í okkar bókum, vitnaði hann þannig í það:

37 *Því að sjá. Sá dagur kemur, sem mun ^bglóa sem ofn, og allir hrokafullir og allir þeir, sem ranglæti fremja, munu brenna sem ^chálmleggir, því að þeir, sem koma, munu brenna þá, segir Drottinn hersveitanna, svo að hvorki verði eftir af þeim rót né kvistur.*

38 Síðan vitnaði hann þannig í fimmta vers: *Sjá, ég mun opinbera yður ^aprestdæmið með hendi ^bElía spámanns, áður en hinn mikli og ógurlegi dagur Drottins kemur.*

39 Hann vitnaði einnig með breyttum hætti í næsta vers: *Og hann mun gróðursetja í hjörtum barnanna ^afyrirheit þau, sem feðrunum voru gefin, og hjörtu barnanna munu ^bsnúast til fedra sinna. Ef svo væri ekki, mundi jörðin öll verða gjörmynd við komu hans.*

40 Auk þess vitnaði hann í ellifta kapítula Jesaja og sagði, að hann væri um það bil að rætast. Hann vitnaði líka í þriðja kapítula, tuttugasta og annað og tuttugasta og þriðja vers Postulasögunnar, nákvæmlega eins og þau standa í Nýja testamenti okkar. Hann sagði, að ^aspámaðurinn væri Kristur, en sá dagur væri enn ekki kominn, þegar „sérhver sál, sem ekki hlýðir á þennan spámann, mun ^bútilokast frá lýðnum,“ en hann væri í nánd.

41 Hann vitnaði einnig í ^aþriðja kapítula Jóels, frá fyrsta vers til þess fimmta. Hann sagði einnig, að það hefði ekki ræst enn, en mundi senn rætast. Og enn fremur sagði hann, að fyllingartími ^bÞjóðanna kæmi brátt. Hann vitnaði í margar aðrar ritningargreinar og gaf margar skýringar, sem hér er ekki svigrúm til að minnast á

42 Hann sagði og, að þegar ég hefði fengið töflurnar, sem

35a 3 Mós 8:8.

LR Brjósthlífar.

b 2 Mós 28:30.

LR Úrím og Túmmím.

c LR Sjáandi.

36a LR Gamla testamentið.

b LR Malakí.

37a LR Síðari koma Jesú

Krists.

b 3 Ne 25;

K&S 64:23–24.

LR Heimur —

Heimsendir; Jörð —

Hreinsun jarðar.

c Nahúm 1:8–10;

1 Ne 22:15, 23;

2 Ne 26:4–6; K&S 29:9.

38a LR Lyklar

prestdæmisins;

Prestdæmi.

b K&S 27:9; 110:13–16.

LR Elía.

39a Gal 3:8, 19.

b LR Sáluhjálpar fyrir hina

dánu; Ættfræði.

40a 5 Mós 18:15–19.

b 3 Ne 20:23; 21:20.

41a Post 2:16–21.

b Róm 11:11–25;

K&S 88:84. LR Þjóðirnar.

hann hefði talað um — því að enn væri ekki komið að því að ég fengi þær — mætti ég engum sýna þær, ekki heldur brjóstplötuna með Úrím og Túmmím, nema þeim, sem mér yrði boðið að sýna þær, ella yrði mér tortímt. Meðan hann ræddi við mig um töflurnar, opnaðist mér “hugarsýn, svo að ég sá staðinn þar sem töflurnar voru geymdar, og það svo skýrt og greinilega að ég þekkti hann aftur þegar ég kom þangað.

43 Eftir þessar samræður sá ég að ljósið í herberginu tók að safnast umhverfis þann, sem við mig hafði talað, og hélt svo áfram, þar til aftur var myrkt í herberginu, nema rétt umhverfis hann. En þá sá ég skyndilega opnast göng beint upp til himins, að því er virtist, og hann sté upp, þar til hann hvarf með öllu, og herbergið varð aftur eins og það hafði verið, áður en þetta himneska ljós birtist.

44 Ég lá og hugleiddi hve einstakt þetta atvik hefði verið, og furðaði mig mjög á því, sem þessi sérstæði sendiboði hafði sagt mér, en þá uppgötvaði ég allt í einu, mitt í “hugleiðingum mínum, að aftur tók að birta í herberginu, og á augabragði, að því er virtist, birtist sami himneski sendiboðinn aftur við rúmstokk minn.

45 Hann tók til máls og endurtók nákvæmlega það sama og hann hafði sagt við fyrri heimsóknina, án minnstu breytingar. En að því búnu sagði hann mér frá miklum

dómum, sem yfir jörðina kæmu, með mikilli eyðingu af völdum hungursneyðar, hernaðar og drep-sóttar. Hann sagði, að þessir þungbæru dómar kæmu yfir jörðina á okkar tímum. Þegar hann hafði skýrt mér frá þessu, sté hann aftur upp á sama hátt og áður.

46 Þegar hér var komið, hafði þetta haft slík áhrif á huga minn, að mér kom ekki blundur á brá, og ég lá agndofa vegna þess, sem ég hafði séð og heyrð. En mikil varð undrun mín, þegar ég sá sama sendiboðann enn við rúm mitt og heyrði hann endurtaka, eða hafa yfir á ný, það sama og áður. Og hann bætti við, mér til varnaðar, að “Satan mundi reyna að ^bfreista mín (vegna fátæktar fjölskyldu minnar) til að ná töflunum í auðgunarskyni. Slíkt bannaði hann mér og sagði, að eina ^cmarkmið mitt með því að ná þeim skyldi vera að vegsama Guð, og ég mætti ekkert annað takmark hafa en byggja upp ríki hans, ella næði ég þeim ekki.

47 Eftir þessa þriðju heimsókn sté hann enn til himins eins og áður, en ég tók á ný að íhuga þessa einkennilegu reynslu mína. En næstum þegar eftir að hinn himneski sendiboði var horfinn mér til himins í þriðja sinn, gól haninn, og ég varð þess áskynja, að dagur var í nánd, þannig að samræður okkar hlutu að hafa staðið alla nóttina.

48 Ég reis úr rekkju skömmu

42a LR Hugur.

44a LR Íhuga, ígrunda.

46a LR Djöfull.

b LR Freista, freisting.

c K&S 121:37.

síðar og hóf að venju hið nauðsynlega strit dagsins, en þegar ég reyndi að haga vinnu minni eins og endranær, var ég svo farinn að kröftum, að ég var gjörsamlega óvinnufær. Faðir minn, sem vann mér við hlið, varð þess var að eitt-hvað amaði að mér og sagði mér að fara heim. Ég lagði af stað og ætlaði heim, en þegar ég reyndi að fara yfir girðinguna, sem var umhverfis akurinn, þar sem við vorum, hvarf mér allur máttur, ég hné örmagna til jarðar og lá síðan um tíma rænulaus með öllu.

49 Það fyrsta, sem ég man, var rödd, sem ávarpaði mig með nafni. Ég leit upp og sá sama sendiboðann og áður standa yfir höfði mér, umlukinn ljósi sem fyrr. Hann endurtók síðan enn á ný allt sem hann hafði sagt mér nóttina áður, og bauð mér að fara á fund “föður míns og segja honum frá sýninni og boðum þeim, sem ég hafði fengið.

50 Ég hlýddi. Ég fór aftur til föður míns úti á akrinum og sagði honum alla söguna. Hann svaraði því og sagði, að þetta væri frá Guði, og að ég ætti að fara og gera eins og sendiboðinn hafði boðið. Ég fór af akrinum og hélt til þess staðar, sem töflurnar voru geymdar, að sögn sendiboðans. Og vegna þess hve sýnin hafði verið greinileg, þekkti ég strax staðinn þegar ég kom þangað.

51 Skammt frá þorpinu Manchester í Ontaríó-sýslu, New

York-ríki, er allhá “hæð, öllum öðrum hæðum hærrí á þeim slóðum. Töflurnar var að finna í steinkistu undir allstórum steini í vesturhlíðum hæðarinnar, skammt þar frá sem hún er hæst. Steinn þessi var þykkur og bungaði í miðju að ofan, en var þynnri til jaðranna, svo að miðhluti hans stóð upp úr jörðunni, en brúnirnar voru þaktar mold allt um kring.

52 Þegar ég hafði mokað moldinni frá, fékk ég mér vogarstöng, sem ég rak undir brún steinsins, og tókst mér að lyfta honum með nokkru átaki. Ég leit í kistuna, og svo sannarlega sá ég þar “töflurnar, ^bÚrím og Túmmím og ^cbrjóstplötuna, eins og sendiboðinn hafði sagt. Kista sú, sem þetta var í, var gerð á þann hátt, að steinar voru lagðir saman í einhvers konar steinlím. Á botni kistunnar voru tveir steinar lagðir í kross, og á steinum þessum lágu töflurnar og aðrir hlutir, sem með þeim voru.

53 Ég gerði tilraun til að taka þær upp, en sendiboðinn bannaði mér það og endurtók að tíminn til að birta þær væri enn ekki kominn og kæmi ekki fyrr en eftir fjögur ár frá þessum tíma að telja. En hann sagði mér, að ég ætti að koma á þennan stað nákvæmlega að einu ári liðnu, og mundi hann þá hitta mig þar, og þetta ætti ég að gera árlega, þar til sú stund rynni upp, að ég fengi töflurnar.

49a LR Joseph Smith eldri.
51a LR Kúmóra, hæðin.

52a Morm 6:6.
LR Gulltöflur.

b LR Úrím og Túmmím.
c LR Brjósthlifur.

54 Ég fór því á staðinn árlega, eins og mér hafði verið boðið, og í hvert sinn var sami sendiboðinn þar fyrir, og í sérhverju viðtali okkar fékk ég hjá honum fyrirmæli og upplýsingar um fyrirætlan Drottins, hvernig og á hvaða hátt stýra ætti „ríki hans hina síðustu daga.

Joseph Smith giftist Emmu Hale — Hann fær gulltöflurnar frá Moróni og þýðir nokkur leturtákn — Martin Harris sýnir Anthon prófessor tákn og þýðingar á þeim, en hann segir: „Ég get ekki lesið innsiglaða bók.“ (Vers 55–65).

55 Þar sem veraldarauður föður míns var mjög takmarkaður, var okkur nauðsyn að stunda erfiðisvinnu, ráða okkur sem daglaunamenn og á annan hátt, eftir því sem tækifæri gafst til. Stundum vorum við heima, en þess á milli að heiman, og með stöðugu striti tókst okkur að komast sæmilega af.

56 Árið 1823 var mjög að fjölskyldu minni þrengt við dauða elsta bróður míns „Alvins. Í októbermánuði 1825 réðst ég til aldrads heidursmanns, sem hét Josia Stoyal, í Chenangosýslu í New York-ríki. Hann hafði frétt eitt hvað um, að Spánverjar hefðu opnað silfurnámu í Harmony, Susquehannasýslu í Pennsylvaníu, og hafði, áður en ég réðst til hans, verið við gröft í von um að finna námuna. Eftir að ég kom til hans,

lét hann mig, ásamt öðru vinnufólki sínu, grafa eftir námunni, og vann ég við það verk í tæpan mánuð, án nokkurs árangurs, en að lokum tókst mér að fá gamla manninn til að hætta greftrinum. Af þessu spratt sá þraláti orðrómur, að ég hafi verið að grafa eftir peningum.

57 Meðan ég vann þarna, var ég látinn búa hjá Ísak nokkrum Hale, sem bjó á þessum stað. Það var þar, sem ég sá konu mína (dóttur hans), „Emmu Hale, fyrsta sinni. Við vorum gefin saman í hjónaband 18. janúar 1827, meðan ég var enn í þjónustu Stoals.

58 Vegna áframhaldandi fullyrðinga minna um, að ég hefði séð sýn, var ég enn „ofsóttur, og fjölskylda eiginkonu minnar var mjög andvíg hjónabandi okkar. Mér var því nauðsynlegt að fara burt með hana, og fórum við til Squire Tarbill-hússins í Suður Bainbridge, Chenangosýslu, New York, og vorum vígð þar í hjónaband. Þegar eftir hjónavígsluna fór ég úr þjónustu Stoals og hélt heim til föður míns og stundaði búskap með honum það ár.

59 Um síðir var kominn tími til að taka töflurnar, Úrím og Túmmím og brjóstplötuna. Hinn tuttugasta og annan dag septembermánaðar árið átján hundruð tuttugu og sjö, þegar ég hafði að vana farið að enn einu ári liðnu á þann stað, þar sem það var geymt, afhenti sami himneski sendiboðinn mér það

54a LR Ríki Guðs eða ríki himna.

56a K&S 137:5–8.
57a LR Emma Hale Smith.

58a LR Ofsækja, ofsókn.

með þeim fyrirmælum, að ég ætti að bera ábyrgð á því, og ef ég léti það frá mér fara vegna "hirduleysis eða einhverrar vanrækslu, yrði ég útilokaður. Ef ég á hinn bóginn beitti öllu þreki mínu til að varðveita það, þar til hann, sendiboðinn, gerði tilkall til þess, yrði það varðveitt.

60 Ég komst brátt að ástæðu þess, að ég hafði fengið svo ströng fyrirmæli um að gæta þess og hverju það sætti, að sendiboðinn hafði sagt, að þegar ég hefði gert það, sem af mér væri krafist, kæmi hann til að sækja það. Ekki var það fyrr kunnugt að ég hefði það, en reynt var til hins ýtrasta að ná því frá mér. Í þeim tilgangi var neytt allra klækja, sem hægt var að finna upp. Ofsóknirnar urðu enn grimmilegri og hatrammari en áður, og hópar manna biðu sífellt færís á að ná því frá mér, ef hægt væri. En vegna visku Guðs var það óhult í höndum mínum, uns ég hafði gert það, sem ætlast var til af mér. Þegar sendiboðinn kom til að sækja það, eins og um hafði verið talað, afhenti ég honum það, og hann hefur það í sinni umsjá til þessa dags, sem er annar dagur maímánaðar árið átján hundruð þrjátíu og átta.

61 Æsingar héldu hins vegar áfram, og óteljandi slúðurtungur voru sífellt önnur kafnar við að dreifa lygum um fjölskyldu föður míns og mig. Þótt ég segði aðeins frá þúsundasta hluta þeirra, mundi

það fylla margar bækur. Ofsóknirnar urðu hins vegar svo óbærilegar, að ég neyddist til að flytjast frá Manchester, og fór ég ásamt konu minni til Susquehannasýslu í Pennsylvaníu. Meðan við bjuggumst til ferðar — við vorum sárfátæk og ofsóknirnar hvíldu svo þungt á okkur, að engar líkur voru til, að breyting yrði þar á — eignuðumst við mitt í þrengingum okkar vin, heiðursmann að nafni ^aMartin Harris, sem kom til okkar og gaf mér fimmtíu dali okkur til hjálpar á ferð okkar. Harris var búsettur í Palmyra í Wayne-sýslu í New York-ríki, og var hann þar virtur bóndi.

62 Vegna þessarar tímabæru aðstoðar tókst mér að komast á áfangastað í Pennsylvaníu, og þegar eftir komuna þangað hófst ég handa um að afrita táknin á töflunum. Ég afritaði talsverðan fjölda þeirra og þýddi sum þeirra með aðstoð ^aÚríms og Túmmíms, en þetta gerði ég frá þeim tíma, er ég kom á heimili tengdaföður míns í desembermánuði og fram í febrúar árið eftir.

63 Einhvern tíma í þessum febrúarmánuði kom fyrrnefndur Martin Harris heim til okkar, tók við táknunum, sem ég hafði ritað eftir töflunum, og fór með þau til New York-borgar. Varðandi atburði þá, sem gerðust að því er hann og táknin snerti, vísa ég til hans eigin frásagnar af þeim, eins og hann rakti þá fyrir mér við heimkomuna, en hún var á þessa leið:

59a JS — S 1:42.
b LR Ritningar —
Ritningar sem

varðveita ber.
61a K&S 5:1.
LR Martin Harris.

62a LR Úrím og Túmmím.

64 „Ég fór til New York-borgar og lagði tákinn, sem höfðu verið þýdd, ásamt þýðingunni á þeim, fyrir Charles Anthon prófessor, sem kunnur var fyrir bókmenntaafrek sín. Anthon prófessor sagði að þýðingin væri rétt, raunar betri en nokkur þýðing úr egypsku, sem hann hefði séð áður. Síðan sýndi ég honum þau tákni, sem höfðu ekki enn verið þýdd og kvað hann þau egypsk, kaldeísk, assyrísk og arabísk, og sagði þau vera sönn tákni. Hann fékk mér vottorð, sem fullvissaði íbúa Palmyra um að þetta væru sönn tákni og að þýðing þeirra tákna, sem hefðu verið þýdd, væri líka rétt. Ég tók vottorðið, stakk því í vasann og var rétt að fara út úr húsinu, þegar hr. Anthon kallaði á mig og spurði hvernig ungi maðurinn hefði orðið þess áskynja, að gulltöflurnar væru á þeim stað, þar sem hann hefði fundið þær. Ég svaraði því til, að engill Guðs hefði opinberað honum það.

65 Þá sagði hann við mig: „Leyf mér að sjá vottorðið.“ Ég tók það því úr vasa mínum og rétti honum, en hann tók það og reif það í smátt með þeim orðum, að nú væri ekkert til lengur, sem héti þjónusta „engla, og ef ég vildi færa sér töflurnar, skyldi hann þýða þær. Ég sagði honum, að hluti taflnanna væri ^binnsiglaður og mér væri forboðið að koma með þær. Hann svaraði: „Ég get ekki

lesið innsiglaða bók.“ Ég fór frá honum og til dr. Mitchells, sem staðfesti það, sem Anthon prófessor hafði sagt um tákni og þýðinguna.“

.....

Oliver Cowdery þjónar sem ritari við þýðingu Mormónsbókar — Joseph og Oliver hljóta Aronsprestðæmið frá Jóhannesi skírara — Þeir eru skírðir, vígðir, og hljóta spádómsandann. (Vers 66–75).

66 Hinn 5. apríl 1829 kom „Oliver Cowdery heim til mín, en ég hafði aldrei séð hann fyrr. Hann sagði mér, að þar eð hann hefði stundað kennslu í skóla í grennd við heimili föður míns og faðir minn hefði verið einn þeirra, sem sendu nemendur í skólann, hefði hann búið hluta af árinu á heimili hans, en meðan hann hafði verið þar, hefði fjölskyldan sagt honum frá því, hvernig ég hefði fengið töflurnar í hendur, og þess vegna hefði hann komið til að fá upplýsingar hjá mér.

67 Tveimur dögum eftir komu Cowderys (þ.e. 7. apríl) hóf ég að þýða Mormónsbók, en hann skrifaði upp eftir mér.

.....

68 Við unnum enn að þýðingunni, þegar við í næsta mánuði (maí 1829) fórum dag nokkurn út í skóg til að biðjast fyrir og spyrja Drottin um „skírni til ^bfyrirgefningar syndanna, sem við höfðum séð nefnda í þýðingunni

65a LR Englar.
b Jes 29:11–12;

2 Ne 27:10; Et 4:4–7.
66a LR Oliver Cowdery.

68a LR Skírni, skíra.
b LR Fyrirgefning synda.

á töflunum. Meðan við fengumst við þetta, báðumst fyrir og ákölluðum Drottin, sté ‘sendiboði frá himni niður í ^aljósskýi, lagði ‘hendur yfir okkur og ^fvígði okkur að því búnu, með svofelldum orðum:

69 *Yður, samþjónum mínum, veiti ég í nafni Messíasar ^aAronspred-dæmið, sem hefur lykla að þjónustu engla og fagnaðarerindi iðrunar og niðurdýfingarskírni til fyrirgefningar syndanna. Og þetta skal aldrei aftur af jörðunni tekið, uns synir ^bLevís færa Drottinni aftur fórn í réttlæti.*

70 Hann kvað þetta Aronspred-dæmi ekki hafa vald til handayfirlagningar fyrir ^agjöf heilags anda, en það yrði okkur veitt síðar. Og hann bauð okkur að fara og láta skírast og gaf okkur þær leiðbeiningar, að ég ætti að skíra Oliver Cowdery, sem síðan ætti að skíra mig.

71 Í samræmi við það fórum við og vorum skírðir. Ég skírði hann fyrst, og síðan skírði hann mig — en síðan lagði ég hendur á höfuð hans og vígði hann til Aronspred-dæmis, en að því búnu lagði hann hendur yfir mig og vígði mig til hins sama prestdæmis — því að svo var okkur boðið.*

72 Sendiboði sá, sem kom til okkar í þetta sinn og veitti okkur þetta prestdæmi, kvaðst heita ‘Jóhannes, sá hinn sami og nefndur væri Jóhannes skírari í Nýja testamentinu. Hann kvaðst starfa undir stjórn ^bPéturs, ‘Jakobs og ^dJóhannesar, sem hefðu ‘lykla ^fMelkisedeksprest-dæmisins, en það prestdæmi, sagði hann, yrði okkur veitt, er fram liðu stundir, og ætti ég að kallast fyrsti ^eöldungur kirkjunnar og hann (Oliver Cowdery) annar. Það var fimmtánda

* Oliver Cowdery lýsir þessum atburðum þannig: „Þetta voru ógleymanlegir dagar. Það vakti djúpa þakklætistilfinningu í brjósti mér að sitja undir hljómi raddar, sem barst með innblæstri frá himni. Dag eftir dag hélt ég ótruflað áfram að skrifa niður það, sem frá munni hans barst, þegar hann þýddi söguna eða heimildina, sem nefnd er ‚Mormónsbók,‘ með hjálp Úríms og Túmmíms, eða eins og Nefítarnir hefðu sagt, með hjálp ‚útleggjaranna.‘

Það samræmist ekki núverandi áformum mínum að segja, jafnvel í fáum orðum, frá hinni áhugaverðu frásögn Mormóns og hins trúfasta sonar hans, Morónís, af fólki, sem himinninn eitt sinn elskaði og hafði mætur á. Ég mun því fresta því til síðari tíma og, eins og ég sagði í upphafi, snúa mér heldur beint að nokkrum atburðum, sem eru í beinum tengslum við tilurð þessarar kirkju og gætu orðið til ánægju þeim þúsundum, sem gengið hafa fram þrátt fyrir fjandskap ofsatrúarmanna og rögburð hræsnaara og tekið á móti fagnaðarerindi Krists.

Enginn maður með fullu viti gæti þýtt og skráð þær nákvæmu leiðbeiningar, sem

68c LR Jóhannes skírari.
d 4 Mós 11:25;
Et 2:4–5, 14;
K&S 34:7.
e TA 1:5.
LR Handayfirlagning.
f LR Vald; Vígja, vígsla.
69a LR Aronspred-dæmið.

b 5 Mós 10:8;
K&S 13; 124:39.
LR Leví — Ættkvísl
Levís.
70a LR Gjóf heilags anda.
72a LR Jóhannes skírari.
b K&S 27:12–13.
LR Pétur.

c LR Jakob Sebedeusson.
d LR Jóhannes
Sebedeusson.
e LR Lyklar
prest-dæmisins.
f LR Melkisedeksprest-
dæmi.
g LR Öldungur.

dag maímánaðar 1829, sem þessi sendiboði vígði okkur og skírði.

73 Jafnskjótt og við höfðum komið upp úr vatninu eftir skírningu, nutum við mikilla og dýrðlegra blessana frá himneskum föður okkar. Ég hafði ekki fyrr skírt Oliver Cowdery en ^aheilagur andi kom yfir hann, og hann reis á fætur og ^bspáði fyrir um marga hluti, sem áttu senn að verða. Og aftur varð það, þegar ég hafði hlotið skírningu hjá honum, að spádómsandi kom og yfir mig, þegar ég reis á fætur, og spáði ég þá uppgangi þessarar kirkju og mörgu öðru í sambandi við kirkjuna og þessa kynslóð manna barna. Við fylltumst heilögum anda og fögnuðum í Guði hjálpræðis okkar.

74 Þar eð andar okkar höfðu nú verið upplýstir, fóru ritin að verða okkur ^aauðskildari, og hin

^braunverulega merking og tilgangur hinna dulúðugustu málsgreina varð okkur ljós með hætti, sem við höfðum aldrei kynnst áður eða okkur til hugar komið. En um sinn neyddumst við til að leyna, með hvaða hætti við hefðum hlotið prestdæmið og að við hefðum verið skírðir, sakir þess ofsóknaranda, sem þegar var auðsær í grenndinni.

75 Okkur hafði við og við verið hótað því, að múgur réðist á okkur, og jafnvel kennimenn höfðu hótað þessu. Það eina, sem hindraði árás af hálfu múgsins, var áhrif frá fjölskyldu tengd föður míns (fyrir guðlega forsjá), sem hafði vingast mjög við mig, var andvíg múgæði og hafði hug á, að ég gæti haldið þýðingarstarfinu áfram án truflana, og bauð því og hét okkur vernd gegn öllu ólöglegu athæfi, eftir því sem þeim væri unnt.

Nefitar fengu af munni frelsarans, um þann hátt, sem skyldi hafður á um uppbyggingu kirkju hans, sérstaklega þegar spilling hafði gert ótrygg öll form og kerfi manna, án þess að óska sér þeirra forréttinda að sýna vilja hjarta síns með því að verða grafinn í hinni votu gröf og standa með ‚góða samvisku fyrir upprisu Jesú Krists.‘

Eftir að hafa skrifað frásögnina um helga þjónustu frelsarans við leifarnar af niðjum Jakobs hér í þessari álfu, var auðvelt að sjá, eins og spámaðurinn sagði að yrði, að myrkur grúfði yfir jörðunni og formyrkvaði hugi manna. Við nánari athugun var auðvelt að sjá, að innan um miklar trúarbragðærjur og hávaða í sambandi við þær hafði enginn vald frá Guði til að framkvæma helgiathafnir fagnaðarerindisins. Því að spyrja mætti, hvort þeir menn hafi vald til að starfa í nafni Krists, sem afneita opinberunum, þegar vitnisburður hans er einmitt andi spádóms og trú hans grundvölluð, reist og studd með beinum opinberunum á öllum tímum veraldar, meðan hann hefur haft fólk á jörðunni? Ef þessar staðreyndir voru grafnar og vandlega huldar fyrir atbeina þeirra manna, sem hefðu átt starf sitt í hættu, ef þær hefðu fengið að blasa við mönnum, þá voru þær ekki lengur huldar okkur, heldur biðum við aðeins eftir að boðið kæmi: ‚Rísið og látið skírast.‘

Ekki leið langur tími, þar til ósk okkar varð að veruleika. Drottinn, sem er fullur miskunnar og sífellt fús til að svara staðfastri bæn hins auðmjúka, gjörðist svo lítillátur að sýna okkur vilja sinn, eftir að við höfðum ákallað hann heitt fjarri mannabygðum.

73a LR Heilagur andi.
b LR Spádómur, spá.

74a LR Skilningur.
b Jóh 16:13.

Skyndilega og eins og frá eilífðinni sjálfri færði rödd lausnarans okkur frið. Þá var hulnni svipt frá, og engill Guðs kom niður, íklæddur dýrð, og færði okkur þann boðskap, sem við höfðum svo ákaft vonast eftir, ásamt lykllum iðrunarboðskaparins. Hvílik gleði! Hvílik undur! Hvílik dásemd! Á sama tíma og heimurinn var kvalinn og viti sínu fjær — meðan milljónir fálmuðu sem blindir eftir veggnum, og meðan allir menn, sem einn hópur, höfðu aðeins óvissuna sér til stuðnings, heyrðu eyru okkar og sáu augu okkar eins og í ‚skærustu dagsbirtu,‘ já, skærari en geislar máisólarinnar, sem þá breiddi ljóma sinn yfir náttúruna! Þá smaug rödd hans, þó mild væri, inn í sjálft hjartað, og orð hans, ‚ég er samþjónn yðar,‘ dreifðu öllum ótta. Við hlustuðum, við stöðum og við fylltumst aðdáun. Þetta var rödd engils frá dýrðinni, þetta var boðskapur frá hinum æðsta. Og meðan við hlýddum á, fögnuðum við, meðan ást hans fékk sálir okkar til að brenna, og sýn hins almáttuga umlukti okkur. Hvar var rúm fyrir efa? Hvergi. Óvissan var á brott, efinn horfinn og mundi aldrei aftur vakna, og blekkingar og svik voru að eilífu að baki.

En kærri bróðir, hugsaðu þér, hugsaðu þér andartak enn, þá gleði, sem fyllti hjörtu okkar, og í hvílíkri undrun við hljótum að hafa kropið (því að hver hefði ekki beygt kné sín fyrir slíkri blessun?), þegar við hlutum af hans hendi hið heilaga prestdæmi, um leið og hann sagði: ‚Yður, samþjónum mínum, veiti ég í nafni Messíasar þetta prestdæmi og þetta vald, sem haldast skal á jörðunni, svo að synir Levís megi enn færa Drottni fórn í réttlæti.‘

Ég mun hvorki reyna að lýsa fyrir ykkur tilfinningum mínum né hinni tignarlegu fegurð og dýrð, sem umlukti okkur í þetta skipti. En þið munuð trúá mér, þegar ég segi, að hvorki jörðin né mennirnir með málsnilld allra tíma gæti klætt mál sitt á jafn hrífandi og rismikinn hátt og þessi heilaga vera. Nei, ekki hefur heldur jörðin vald til að færa þá gleði, veita þann frið eða skilja þá visku, sem hver setning geymdi, er þær voru fluttar með krafti hins heilaga anda. Menn geta taldregið meðbræður sína, blekking fylgir ef til vill í kjölfar blekkingar, og börn hins rangláta geta haft vald til að ginna hina grunnhyggnu og fávísu, þar til fjöldinn nærast aðeins á hugarburði og hinn þungi straumur, sem blekkingunum fylgir, fleytir hinum óstöðugu til grafarinnar. En örlítill snerting frá fingri ástar hans, já, einn dýrðargeisli frá upphæðum eða eitt orð af munni frelsarans, frá barmi eilífðarinnar, gerir það allt léttvægt og þurrkar það að eilífu burt úr huganum. Vitneskjan um, að við vorum í návist engils, fullvissan um, að við heyrðum rödd Jesú, og óflekkaður sannleikurinn, eins og hann streymdi frá helgri veru að Guðs vilja, allt þetta er mér ólýsanlegt. Og svo lengi sem mér leyfist að dvelja hér, mun ég ætíð líta á þessa gæsku frelsarans með undrun og þakklæti. Og í þeim hífylum, þar sem fullkomnunin ríkir og syndin á engan aðgang að, vonast ég til að fá að tilbiðja á þeim degi, sem aldrei tekur enda.“ — Messenger and Advocate, 1. bindi, (október, 1834), bls. 14–16.

TRÚARATRIÐI

KIRKJU JESÚ KRISTS HINNA SÍÐARI DAGA HEILÖGU

VÉR ^atrúum á ^bGuð, hinn eilífa föður, og á ^cson hans, Jesú Krist, og á ^dheilagan anda.

2 Vér trúum, að mönnum verði refsað fyrir ^eeigin syndir, en ekki fyrir brot ^bAdams.

3 Vér trúum, að fyrir ^afriðþægingu Krists geti allir menn orðið ^bhólpnir með ^chlýðni við ^dlögmál og helgiathafnir ^efagnaðarerindisins.

4 Vér trúum, að frumreglur og ^ahelgiathafnir fagnaðarerindisins séu: Í fyrsta lagi ^btrú á Drottin Jesú Krist; í öðru lagi ^ciðrun; í þriðja lagi ^dskírn með niðurdýfingu til ^efyrirgefningar synda; í fjórða lagi ^fhandayfirlagning til veitingar á ^ggjöf heilags anda.

5 Vér trúum, að maður verði að

vera ^akallaður af Guði með ^bspádómi og með ^chandayfirlagningu þeirra sem ^dvald hafa, til að ^eprédika fagnaðarerindið og framkvæma ^fhelgiathafnir þess.

6 Vér höfum trú á sama ^askipulagi og var í frumkirkjunni, þ.e. ^bpostulum, ^cspámönnum, ^dhirðum, fræðurum, ^eguðspjallamönnum og svo framvegis.

7 Vér höfum trú á ^agjöf til að tala ^btungum, gjöf ^cspádóma, ^dopinberana, ^esýna, ^flækninga, ^gtúlkunar tungna og svo framvegis.

8 Vér trúum, að ^aBiblían sé ^borð Guðs, að svo miklu leyti sem hún er ^crétt þýdd. Vér trúum einnig, að ^dMormónsbók sé orð Guðs.

9 Vér trúum öllu, sem Guð hefur ^aopinberað, öllu, sem hann nú

- 1 1a LR Trú, trúa.
b LR Guð, guðdómur — Guð faðirinn.
c LR Guð, guðdómur — Guð sonurinn; Jesús Kristur.
d LR Guð, guðdómur — Guð heilagur andi; Heilagur andi.
2a 5 Mós 24:16; Esek 18:19–20.
LR Ábyrgð, ábyrgur, ábyrgðarskylda; Sjálfraði.
b LR Fall Adams og Evu.
3a LR Friðþægja, friðþæging.
b Mósía 27:24–26; HDP Móse 5:9.
LR Sáluhjálp, hjálpraði.
c LR Hlýðni, hlýðinn,

- hlýða.
d LR Lögmál.
e LR Fagnaðarerindi.
4a LR Helgiathafnir.
b LR Átrúnaður.
c LR Iðrast, iðrun.
d LR Skírn, skíra.
e LR Fyrirgefning synda.
f LR Handayfirlagning.
g LR Gjöf heilags anda.
5a LR Köllun, kallaður af Guði.
b LR Spádómur, spá.
c LR Handayfirlagning.
d LR Prestdæmi; Vald.
e LR Prédika.
f Al 13:8–16.
6a LR Kirkja, einkenni hinnar sönnu — Skipulag kirkjunnar.

- b LR Postuli.
c LR Spámaður.
d LR Biskup.
e LR Guðsorðamaður, guðspjallamaður; Patriarki.
7a LR Gjafir andans.
b LR Tungur, gjöf tungutals.
c LR Spádómur, spá.
d LR Opinberun.
e LR Sýn.
f LR Lækna, lækningar.
g 1 Kor 12:10; Morm 9:7–8.
8a LR Biblían.
b LR Orð Guðs.
c 1 Ne 13:20–40; 14:20–26.
d LR Mormónsbók.
9a LR Opinberun.

opinberar, og vér trúum að hann muni enn ^bopinbera margt stórfenglegt og mikilvægt varðandi Guðs ríki.

10 Vér höfum trú á hinna raunverulegu ^asamansöfnun Ísraels og endurreisn hinna ^btíu kynkvísla; að ^cSíon (Nýja Jerúsalem) verði reist á meginlandi Ameríku, að Kristur muni sjálfur ^dríkja hér á jörðu og að jörðin verði ^eendurnýjuð og hljóti ^fparadísardýrð sína.

11 Vér krefjumst þeirra ^aréttinda að fá að tilbiðja almáttugan Guð, eftir því sem eigin ^bsamviska ^cbýður, og viðurkennum sömu réttindi til handa öllum mönnum.

Lofum þeim að ^dtilbiðja, hvernig, hvar eða hvað, sem þeim þóknast.

12 Vér höfum trú á að lúta konungum, forsetum, stjórnendum og yfirvöldum með því að hlýða ^alögnum, virða þau og styðja.

13 Vér trúum, að vér eigum að vera ^aheiðvirð, sönn, ^bskírlíf, góðgjörn, dyggðug og ^cgjöra öllum mönnum gott. Vér getum í sannleika sagt, að vér förum eftir ^dáminningu Páls: Vér trúum öllu, vér ^evonum allt, vér höfum staðist margt og vér vonumst til þess að geta ^fstaðist allt. Sé eitthvað ^gdyggðugt, fagurt, háleitt eða lofsvert, þá sækjumst vér eftir því.

JOSEPH SMITH.

- 9b Amos 3:7;
K&S 121:26–33.
LR Ritningar — Spáð um að ritningar komi fram.
10a Jes 49:20–22; 60:4;
1 Ne 19:16–17.
LR Ísrael — Samansöfnun Ísraels.
b LR Ísrael — Hinar tíu horfnu kynkvíslir Ísraels.
c Et 13:2–11;
K&S 45:66–67; 84:2–5;

- HDP Móse 7:18.
LR Nýja Jerúsalem; Síon.
d LR Þúsundarárikið.
e LR Jörð — Hreinsun jarðar.
f Þ.E. ástand líkt og í Edensgarði; Jes 11:6–9; 35; 51:1–3; 65:17–25; Esek 36:35.
LR Dýrð; Paradís.
11a K&S 134:1–11.
b LR Samviska.

- c LR Sjálfræði.
d LR Tilbeiðsla.
12a K&S 58:21–23.
LR Lögmál.
13a LR Heiðarlegur, heiðarleiki; Ráðvendni.
b LR Hreinlífi.
c LR Þjónusta.
d Fil 4:8.
e LR Von.
f LR Standast.
g LR Dyggð; Hófsemi.